

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 119

I Legislatura

Any 1983 (primer període)

Presidència del Molt Honorable Sr. Heribert Barrera

Sessió Plenària núm. 60

Primera reunió
tinguda dimecres 9 de febrer de 1983

SUMARI

La sessió s'obre a les onze i tres minuts del matí.

El M. H. Sr. President fa avinent que la Diputació Permanent no s'ha hagut de reunir durant el darrer període d'interrupció de sessions (p. 3552).

*Es passa al primer punt de l'ordre del dia, que és el **Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials** (p. 3552).*

Intervé l'H. Sr. Conseller de Comerç i Turisme per presentar-lo (p. 3552).

*Atès que la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme no ha designat cap dels seus membres per a la presentació del Dictamen, es passa a tractar de les **esmenes** a la totalitat del damunt dit **Projecte de Llei** (p. 3554).*

*Pren la paraula el Diputat I. Sr. Viñals, el qual fa avinent que retira la seva **esmena** (p. 3554).*

*Tot seguit es passa a debatre l'articulat del **Projecte de Llei** (p. 3556).*

*L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura de l'**article primer**, al qual ha estat presentada una **esmena tècnica** de caràcter lingüístic per cinc Diputats (p. 3556). Es passa a votació aquesta **esmena**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3556). Així mateix, l'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura de la part de l'**article segon** a la qual s'ha presentat una altra **esmena tècnica** també de caràcter lingüístic (p. 3556), que és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3556).*

*Per defensar l'**esmena d'addició núm. 7** a l'**article 3**, presentada pel G. Socialista, pren la paraula el Diputat I. Sr. Cigarrán, el qual anuncia que en demanarà la votació i que en retira els dos darrers mots (p. 3557).*

Per a un torn en contra, intervé la Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3557).

*Per defensar l'**esmena núm. 5** al dit **article**, presentada pel G. p. de Centristes, pren la paraula el Diputat I. Sr. Clua (p. 3557).*

Per a un torn en contra, pren la paraula la Diputada I. Sra. Neras (p. 3558).

*L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a unes **esmenes tècniques** de caràcter lingüístic fetes al mateix **article 3** (p. 3558).*

- Es posa a votació l'**esmena** presentada pel G. Socialista, la qual és rebutjada per 40 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció (p. 3558).
- Es posa a votació l'**esmena núm. 5**, del G. p. de Centristes, la qual és rebutjada per 17 vots a favor, 91 en contra i cap abstenció (p. 3558).
- Es posen a votació les **esmenes tècniques** suara esmentades, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3558).
- L'I. Sr. Secretari Primer llegeix una **esmena tècnica** també de caràcter lingüístic feta a l'**article 4** (p. 3558).
- El Diputat H. Sr. Armet intervé per demanar la votació separada de part del primer paràgraf del susdit **article**, la qual cosa no és acceptada per l'I. Sr. President, atès que el Reglament no admet la introducció d'**esmenes de supressió** en el darrer moment del debat (p. 3558).
- Intervé el Diputat I. Sr. Ribó per a una qüestió d'ordre (p. 3559).
- Es posa a votació l'**article 4** amb l'**esmena tècnica** feta a l'**article 4**, el qual és aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions (p. 3559).
- El Diputat I. Sr. Clua anuncia la retirada de l'**esmena núm. 10** a l'**article 5**, presentada pel G. p. de Centristes (p. 3559).
- L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura de l'**esmena tècnica** de caràcter lingüístic feta al mateix **article 5** (p. 3559).
- Es posa a votació el susdit **article** amb l'**esmena tècnica** incorporada, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3559).
- Per defensar l'**esmena núm. 15** a l'**article 6**, presentada pel G. p. de Centristes, intervé el Diputat I. Sr. Clua (p. 3559).
- Per a un torn en contra, pren la paraula la Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3560).
- Per a una qüestió d'ordre intervé el Diputat I. Sr. Clua (p. 3560).
- Posada a votació la damunt dita **esmena**, és rebutjada per 9 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció (p. 3560).
- L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura de les **esmenes tècniques** de caràcter lingüístic fetes a l'**article 6** (p. 3560).
- Es posa a votació l'**article 6** amb les **esmenes tècniques** incorporades, el qual és aprovat per 98 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 3560).
- El Diputat I. Sr. Clua comunica la retirada de l'**esmena núm. 24** a l'**article 7**, presentada pel G. p. de Centristes (p. 3560).
- L'I. Sr. Secretari dona lectura de les **esmenes tècniques** de caràcter lingüístic fetes a l'**article 7** (p. 3560).
- Es posa a votació el dit **article** amb les **esmenes** suara esmentades, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3560).
- Per defensar una **esmena** a l'**article 8**, presentada pel G. Socialista, pren la paraula el Diputat I. Sr. Craviotto (p. 3560).
- Per a un torn en contra, intervé la Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3561).
- El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals i el Diputat I. Sr. Clua, del G. p. de Centristes, fan avinent que retiren llurs **esmenes** —núms. 22 i 33, respectivament— fetes a l'**article 8** (p. 3561).
- Es posa a votació l'**esmena** presentada pel G. Socialista a l'**article 8**, que és rebutjada per 25 vots a favor, 65 en contra i 14 abstencions (p. 3561).
- El Diputat I. Sr. Viñals intervé per demanar votació separada dels dos paràgrafs del susdit **article** (p. 3561).
- Es posa a votació el primer paràgraf de l'**article 8**, que és aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions (p. 3561).
- Es posa a votació el segon paràgraf de l'**article 8**, que és aprovat per 65 vots a favor, 15 en contra i 26 abstencions (p. 3561).
- El Diputat I. Sr. Pedrós intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3561). Li respon el M. H. Sr. President (p. 3561).
- Per defensar l'**esmena núm. 6** a l'**article 9**, pren la paraula el Diputat I. Sr. Viñals (p. 3561). Un cop posada a votació, és rebutjada per 14 vots a favor, 50 en contra i 43 abstencions (p. 3562).
- L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a l'**esmena tècnica** de caràcter lingüístic feta a l'**article 9**, la qual, havent estat posada a votació, és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3562).
- El M. H. Sr. President fa avinent que hi ha una **esmena tècnica** a l'**article 10**, presentada pel G. p. del PSUC (p. 3562) i dues **esmenes tècniques** de caràcter lingüístic presentades per tots els ponents de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en què s'ha debatut el **Projecte de Llei** de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials, les quals **esmenes** són llegides tot seguit per l'I. Sr. Secretari Primer (p. 3562).
- Es posa a votació l'**esmena** presentada pel G. p. del PSUC, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3562).
- Es posa a votació l'**article 10** del text del Dictamen amb les **esmenes tècniques** incorporades, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3562).
- El Diputat I. Sr. Clua intervé per anunciar que el seu Grup ha retirat l'**esmena núm. 39** a l'**article 11** (p. 3562).
- L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura de les **esmenes tècniques** de caràcter lingüístic fetes al suara esmentat **article 11** (p. 3562).
- Es posa a votació l'**article 11** amb les **esmenes** incorporades, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3563).
- L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura de l'**esmena tècnica** feta a l'**article 12** (p. 3563).
- Es posa a votació l'**article 12**, amb l'**esmena tècnica** incorporada, el qual és aprovat per la unanimitat dels presents (p. 3563).
- Per defensar les **esmenes núms. 48 i 49** a l'**article 13**, presentades pel G. p. del PSUC, pren la paraula el Diputat I. Sr. Planellas, el qual, tanmateix, anuncia que el seu Grup en retira la primera (p. 3563).
- Atès que no hi ha cap torn en contra de l'**esmena**, aquesta es posa a votació. És aprovada per unanimitat dels presents (p. 3563).
- L'I. Sr. Secretari Primer llegeix les **esmenes tècniques** de caràcter lingüístic (p. 3563).
- Es posa a votació l'**article 13**, d'acord amb el text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3563).
- El Diputat I. Sr. Cigarrán intervé per defensar l'**esmena núm. 52** a l'**article 14**, presentada pel G. Socialista (p. 3563).
- Per a un torn en contra pren la paraula la Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3564).
- Es posa a votació la suscita **esmena**, que és rebutjada per 41 vots a faor, 68 en contra i cap abstenció (p. 3564).
- Es posa a votació l'**article 14** d'acord amb el text del Dictamen, el qual és aprovat per la unanimitat dels presents (p. 3564).
- Per a defensar l'**esmena núm. 54** a l'**article 15**, pren la paraula el Diputat I. Sr. Viñals (p. 3564) i, per a defensar l'**esmena núm. 57** al mateix **article**, del G. p. del PSUC, intervé la Diputada I. Sra. Sallés (p. 3565).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix una **esmena tècnica**, de caire lingüístic, feta a l'**article 15** (p. 3565).

Es posa a votació el susdit **article**, amb l'**esmena tècnica** incorporada, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3565).

El Diputat I. Sr. Viñals intervé per anunciar que retira la seva **esmena** a l'**article 16** (p. 3565). Es posa a votació l'**article 16** del text del Dictamen, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3565).

El Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, intervé per anunciar que retira l'**esmena d'addició** núm. 18, d'introducció d'un nou **article 16 bis** (p. 3565).

Es passa a tractar de l'**article 17** del Capítol IV.

El Diputat I. Sr. Cigarrán pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 3566). Li respon el M. H. Sr. President (p. 3566). El Diputat I. Sr. Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé també per a una qüestió d'ordre (p. 3566). Li respon el M. H. Sr. President (p. 3566). El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals pren la paraula per a una qüestió d'ordre (p. 3566) i, així mateix, ho fa el Diputat I. Sr. Clua, del G. p. de Centristes (p. 3566), el qual tot seguit, a més, explica el motiu pel qual el seu Grup retira l'**esmena** presentada a l'**article 17**.

Es posa a votació l'**article 17** amb una **esmena transaccional**, a partir de la proposta de la Comissió, i l'**esmena núm. 21**, del G. p. de Centristes (p. 3567), el qual **article** és aprovat per 92 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

El Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, anuncia la retirada de la seva **esmena de supressió** de l'**article 18** (p. 3567), i el Diputat I. Sr. Clua fa avinent que el G. p. de Centristes també retira l'**esmena d'addició** al mateix **article** (p. 3567).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a tres **esmenes tècniques**, de caràcter lingüístic, fetes a l'**article 18** (p. 3567).

Es posa a votació el susdit **article 18**, amb les **esmenes tècniques** incorporades, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3567).

El Diputat I. Sr. Cigarrán anuncia la retirada de l'**esmena núm. 27**, del G. Socialista, de supressió de tot l'**article 19** (p. 3567).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a una **esmena tècnica**, de caràcter lingüístic, feta a l'**article 19** (p. 3567).

Es posa a votació l'**article 19**, amb la suara mencionada **esmena tècnica**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3567).

El Diputat I. Sr. Cigarrán pren la paraula per anunciar que el seu Grup manté l'**esmena de supressió** a l'**article 20** i que desitja que es posi a votació (p. 3567).

El Diputat I. Sr. Viñals anuncia la retirada de la seva **esmena** a l'**article 20** (p. 3567).

Es posa a votació l'**esmena de supressió** del G. Socialista a l'**article 20**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3567).

El Diputat I. Sr. Viñals anuncia la retirada de les **esmenes núms. 33, 34, 35, 36, 37, 38 i 39**, d'addició d'un nou capítol (p. 3567).

Es passa a tractar del Capítol V. Es posa a votació l'**article 21**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3568).

El Diputat I. Sr. Clua, del G. p. de Centristes, fa avinent la retirada de l'**esmena núm. 42** a l'**article 22** (p. 3568).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a dues **esmenes tècniques** de caràcter lingüístic, a l'**article 22** (p. 3568).

Es posa a votació l'**article 22**, amb les dues **esmenes tècniques** incorporades, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3568).

Es posa a votació l'**esmena transaccional d'addició** a l'**article 23**, la qual és aprovada per 94 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 3568).

La Diputada I. Sra. Neras intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3568).

Es posa a votació l'**article 23**, amb la suara mencionada **esmena**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3568).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a diverses **esmenes tècniques** a l'**article 24** (p. 3568).

Es posen a votació els **articles 24 i 25** del text del Dictamen, amb les **esmenes tècniques** incorporades (p. 3569).

Per defensar un vot particular a l'**article 26**, pren la paraula el Diputat I. Sr. Planellas, del G. p. del PSUC (p. 3569).

La Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió, anuncia la retirada del seu vot particular a l'**article 26** (p. 3569).

Es posa a votació el vot particular del G. p. del PSUC a l'**article** esmentat, el qual és aprovat per 104 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció (p. 3569).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a diverses **esmenes tècniques** fetes a l'**article 26** (p. 3569).

El Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3569).

Es posa a votació l'**article 26**, amb totes les **esmenes tècniques** mencionades, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3569).

El Diputat I. Sr. Clua anuncia la retirada de l'**esmena núm. 52** a l'**article 27** (p. 3570).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a les **esmenes tècniques**, de caràcter lingüístic, fetes als **articles 27, 28 i 29** (p. 3570).

Es posen a votació, conjuntament, els **articles 27, 28 i 29**, amb llurs **esmenes tècniques** incorporades (p. 3570), els quals són aprovats per unanimitat dels presents.

El M. H. Sr. President fa avinent que ha arribat una **esmena transaccional**, signada per tots els Grups parlamentaris, a l'**article 30**, i una altra, de supressió, del Diputat I. Sr. Viñals, al mateix **article** (p. 3570).

El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3570) i tot seguit passa a defensar la seva **esmena** a l'**article 30** (p. 3570).

Per a un torn en contra, intervé la Diputada I. Sra. Neras (p. 3571).

El Diputat I. Sr. Viñals, signant de la mencionada **esmena transaccional**, intervé per fer uns aclariments (p. 3571) i el Diputat I. Sr. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana, pren la paraula per a un torn a favor (p. 3571).

Es posa a votació l'**esmena de supressió** a l'**article 30**, presentada pel Diputat no adscrit I. Sr. Viñals, la qual és rebutjada per 7 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció (p. 3571).

L'I. Sr. Secretari Primer llegeix unes **esmenes tècniques** fetes a l'**article 30** (p. 3571).

Es posen a votació l'**esmena transaccional** i les dues **esmenes tècniques** a l'**article 30**, les quals són aprovades per 97 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció (p. 3572).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a una **esmena tècnica**, de caràcter lingüístic, a l'**article 31** (p. 3572).

Es posa a votació l'**article 31**, amb l'**esmena tècnica** incorporada, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3572).

El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals anuncia la retirada de les **esmenes núms. 58, 60, 61, 62 i 63** a l'**article 32** (p. 3572) i el Diputat I. Sr. Chua, del G. p. de Centristes, la retirada de les **esmenes núms. 65, 73 i 76** de la nova ordenació del text del Dictamen, i 148, de numeració antiga, al mateix **article** (p. 3572).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a tres **esmenes tècniques**, de caràcter lingüístic, a l'**article 32** i una altra a l'**article 34** (p. 3572).

Es posen a votació els **articles 32, 33 i 34**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3572).

Se suspèn la sessió a les dues i set minuts del migdia i es reprèn quan manquen cinc minuts per a les cinc de la tarda.

El M. H. Sr. President fa avinent tot seguit que es continuarà el debat del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el **Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials** (p. 3572).

Es comença a tractar de l'**article 35** (p. 3572): l'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a l'**apartat a)** de l'**article 35**, amb una **esmena tècnica**, de caràcter lingüístic, incorporada (p. 3572).

El Diputat I. Sr. Bigatà, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3573).

El M. H. Sr. President fa avinent que ha estat retirada l'**esmena núm. 64**, del G. p. del PSUC, a l'**apartat b)** (p. 3573).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a l'**apartat b)** de l'**article 35**, amb la incorporació de la mateixa **esmena tècnica**, de caràcter lingüístic, que hi havia a l'**apartat a)** (p. 3573).

Es posen a votació els **apartats a) i b)** de l'**article 35**, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3573).

El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals intervé per defensar l'**esmena núm. 66** a l'**apartat c)** de l'**article 35** (p. 3573).

Per a un torn en contra intervé la Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3574).

El Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, anuncia la retirada de l'**esmena núm. 67** (p. 3574).

La Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió, n'anuncia la de l'**esmena núm. 68** (p. 3574).

El Diputat I. Sr. Planellas, del G. p. del PSUC, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 69**, que recomana la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme (p. 3574).

El Diputat I. Sr. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana, anuncia la retirada de l'**esmena núm. 70** (p. 3574).

Es posa a votació l'**esmena núm. 66**, la qual és rebutjada per 7 vots a favor, 76 en contra i 6 abstencions (p. 3574) i després la núm. 69, que és acceptada per 76 vots a favor, 7 en contra i 7 abstencions (p. 3574).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a l'**apartat c)**, amb una **esmena tècnica** incorporada (p. 3574), el qual **apartat**, un cop posat a votació, és aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 3574).

L'I. Sr. Secretari Quart dona lectura d'unes **esmenes tècniques** als punts 1 i 4 de l'**apartat d)** de l'**article 35** (p. 3574).

La Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3574). Li respon el M. H. Sr. President (p. 3574).

Els Diputats I. Srs. Cigarrán, del G. Socialista, i Planellas, del G. p. del PSUC, intervenen per sengles qüestions d'ordre (p. 3575).

Es posa a votació l'**apartat d)**, d'acord amb les **esmenes tècniques** indicades, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3575).

L'I. Sr. Secretari Primer dona lectura a l'**apartat e)** de l'**article 35**, amb les **esmenes tècniques** incorporades (p. 3575), el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3575).

El Diputat I. Sr. Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana, intervé per defensar l'**esmena núm. 67**, de supressió del punt 1, a l'**apartat f)** de l'**article 35** (p. 3575).

La Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3575).

Es posa a votació la suara mencionada **esmena de supressió**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3575).

L'I. Sr. Secretari Tercer dona lectura de les **esmenes tècniques** fetes als punts 2 i 3 de l'**apartat f)** de l'**article 35** (p. 3575).

Es posa a votació l'**apartat f)** de l'**article 35**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3576).

El Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, pren la paraula per defensar l'**esmena núm. 72** a l'**apartat g)** de l'**article 35** (p. 3576).

Per a un torn en contra, intervé la Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3576).

Es posa a votació la suara mencionada **esmena núm. 72**, la qual és rebutjada per 36 vots a favor, 63 en contra i cap abstenció (p. 3576).

L'I. Sr. Secretari Tercer dona lectura de les **esmenes tècniques** a l'**apartat g)** de l'**article 35** (p. 3576).

Es posa a votació l'**apartat g)** de l'**article 35**, amb les **esmenes** incorporades, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3576).

L'I. Sr. Secretari Tercer dona lectura a dues **esmenes tècniques**, de caràcter lingüístic, als **articles 36 i 37** (p. 3576).

Es posen a votació els suara esmentats **articles 36 i 37**, amb les dites **esmenes tècniques** incorporades, els quals són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3577).

El Diputat I. Sr. Viñals intervé per anunciar la retirada de les **esmenes núm. 74 i 77** (p. 3577).

L'I. Sr. Secretari Tercer dona lectura de l'**article 38**, amb unes **esmenes tècniques** incorporades (p. 3577).

Es posa a votació el suara esmentat **article 38**, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3577).

El Diputat I. Sr. Viñals intervé per anunciar la retirada de la seva **esmena** a l'**article 39** (p. 3577).

L'I. Sr. Secretari Tercer dona lectura a les **esmenes tècniques** fetes a l'**article 39** (p. 3577).

Es posa a votació l'**article 39**, amb les **esmenes tècniques** incorporades, el qual és aprovat per 92 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció (p. 3577).

L'I. Sr. Secretari Tercer dona lectura a les **esmenes tècniques** fetes a l'**article 40** i a les **Disposicions Transitòries Primera i Segona** (p. 3577).

El Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, demana que es votin separatament els suara esmentats **article 40** i **Disposicions Transitòries**

Primera i Segona (p. 3578). Es posa a votació l'article 40, amb les **esmenes tècniques** incorporades, el qual és aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 3578) i, després, les Disposicions Transitòries Primera i Segona, les quals són aprovades per unanimitat dels presents (p. 3578).

El Diputat I. Sr. Cigarrán, del G. Socialista, pren la paraula per proposar la incorporació d'una nova disposició transitòria (p. 3578).

Per a un torn en contra, intervé la Diputada I. Sra. Neras, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3578).

Es posa a votació l'esmena núm. 78, d'addició d'una nova disposició transitòria, la qual és rebutjada per 18 vots a favor, 56 en contra i 25 abstencions (p. 3578).

L'I. Sr. Secretari Tercer dona lectura a la **Disposició Transitòria Tercera**, amb una **esmena transaccional** incorporada, presentada pel G. Socialista —en substitució de l'esmena núm. 79—, la qual, posada a votació, és aprovada per 86 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions (p. 3578). Es posa a votació la **Disposició Final**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3579).

Es passa a tractar de l'**Exposició de Motius** del mencionat projecte (p. 3579).

La Diputada I. Sra. Neras intervé per fer avinent que el seu Grup, Convergència i Unió, proposa de retirar l'últim paràgraf del primer **apartat** de l'**Exposició de Motius**, la qual cosa constitueix una modificació de l'esmena núm. 81 (p. 3579).

El Diputat I. Sr. Viñals anuncia la retirada de l'esmena núm. 80 a l'**Exposició de Motius** (p. 3579).

El M. H. Sr. President fa avinent que el G. p. del PSUC també retira l'esmena núm. 82 a l'**Exposició de Motius** (p. 3579).

Es posa a votació l'esmena núm. 81, del G. p. de Convergència i Unió, a l'**Exposició de Motius**, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3579).

Es posa a votació el text de l'**Exposició de Motius** del **Projecte de Llei** abans esmentat, amb unes **esmenes tècniques** de caràcter lingüístic incorporades, el qual text és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3579).

Es posa a votació el títol del **Projecte de Llei** abans esmentat, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3579), amb la qual votació resta aprovada la Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials (p. 3579).

Per a explicació de vot prenen la paraula les Diputades i els Diputats I. Sr. Lorca, no adscrit (p. 3579); Cigarrán, del G. Socialista (p. 3580); Sallés, del G. p. del PSUC (p. 3581); Casanovas, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3582); Neras, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3582), i Pedrós, del G. p. de Centristes (p. 3583).

Es passa al segon punt de l'ordre del dia: Proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un **Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari de 20 000 milions de pessetes per a l'ocupació comunitària a les Comunitats Autònomes**.

L'H. Sr. Conseller de Treball pren la paraula per fer la presentació de l'esmentada Proposta (p. 3584).

Es posen a votació conjuntament tota la part dispositiva de la Proposta —**articles 1 i 2**—, i les **Disposicions Finals Primera i Segona**, les quals són aprovades per la unanimitat dels presents (p. 3585).

El M. H. Sr. President fa avinents **esmenes tècniques** relatives al **Preàmbul** de la Proposta mencionada (p. 3585).

El Diputat I. Sr. Subirà i Claus, del G. p. de Convergència i Unió, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3585). Li respon el M. H. Sr. President (p. 3585).

El Diputat H. Sr. Armet, del G. Socialista, intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3585).

Es posa a votació el primer paràgraf del text del **Preàmbul** i tota l'**Exposició de Motius**, els quals textos són aprovats per unanimitat dels presents (p. 3585). Es posa a votació el títol de la Proposta, el qual és aprovat per unanimitat dels presents (p. 3586).

Per a explicació de vot intervenen els Diputats I. Srs. García, del G. Socialista (p. 3586); Subirà i Rocamora, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3587); Escudé, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3587); Padullés, del G. p. del PSUC (p. 3589), i Pedrós, del G. p. de Centristes (p. 3589).

Es passa al tercer punt de l'ordre del dia: **Presa en consideració de la Proposició de Llei de la Bandera de Catalunya**, presentada pels Diputats no adscrits I. Srs. Viñals, Guillén, Mesegué, Puig, Besa, Planasdemunt, Roselló i Margalef (p. 3590).

El M. H. Sr. President fa avinent que el Diputat no adscrit I. Sr. Viñals ha fet arribar a la Mesa un escrit en què comunica la retirada de la dita **Presa en consideració**, en espera que aquesta qüestió pugui ésser abordada per ponència conjunta (p. 3590).

El Diputat no adscrit I. Sr. Viñals fa avinent que la seva decisió afecta la de tots els altres signants (p. 3590).

El Diputat no adscrit I. Sr. Guillén intervé per a una qüestió d'ordre (p. 3590).

Es passa al punt quart de l'ordre del dia, que és la **Presa en consideració de la Proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei sobre el desenvolupament de l'article 154 de la Constitució** (p. 3590).

El Diputat I. Sr. Ribó intervé per a un torn a favor (p. 3590).

Atès que no hi ha torn en contra, per fixar la posició de llurs Grups parlamentaris, prenen la paraula els Diputats I. Srs. Casas-Salat, del G. p. d'Esquerra Republicana (p. 3592); Camps i Rovira, del G. p. de Convergència i Unió (p. 3592), i H. Sr. Armet, del G. Socialista (p. 3593).

Es posa a votació la **Presa en consideració** de la proposta esmentada, la qual és aprovada per unanimitat dels presents (p. 3594).

Es passa al punt cinquè de l'ordre del dia, que és l'**Incompliment de la Moció 30/I, aprovada pel Ple del Parlament en sessió del dia 5 d'octubre de 1982, sobre el Pla de Serveis contra Incendis i Salvaments a Catalunya**.

Pren la paraula el Diputat I. Sr. Alay, del G. p. d'Esquerra Republicana, per exposar els motius que han menat a evidenciar l'**Incompliment** (p. 3594).

Per respondre a l'**Incompliment**, intervé l'H. Sr. Conseller de Governació (p. 3595).

Per a un torn de rèplica, intervé el Diputat I. Sr. Alay (p. 3596).

La sessió se suspèn a un quart de nou del vespre.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 60

S'obre la sessió a les onze i tres minuts del matí. Presideix el M. H. Sr. Heribert Barrera, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i la Lletrada Sra. Folchi.

Al banc del Govern seuen el M. H. Sr. President de la Generalitat i els H. Srs. Consellers Adjunt a la Presidència, de Governació, d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, de Justícia, d'Indústria i Energia, i de Comerç i Turisme.

Ordre del dia

1. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre la Proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari de 20 000 milions per a l'ocupació comunitària a les Comunitats Autònomes.

3. Presa en consideració de la Proposició de Llei de la Bandera de Catalunya.

4. Presa en consideració de la Proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei sobre el desenvolupament de l'article 154 de la Constitució.

5. Incompliment de la Moció 30/I, aprovada pel Ple del Parlament en sessió del dia 5 d'octubre de 1982, sobre el Pla de Serveis contra Incendis i de Salvaments de Catalunya.

6. Interpel·lació al Consell Executiu sobre la creació del càrrec d'Assessor de la Presidència per a Assumptes Econòmics.

7. Interpel·lació al Consell Executiu sobre l'exercici de les competències de la Generalitat en matèria de casinos, jocs i apostes.

8. Moció subsegüent a la Interpel·lació al Consell Executiu sobre la política del Departament de Treball en relació amb els treballadors d'hoteleria.

9. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió. Senyores i senyors Diputats, abans d'entrar en el primer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials, voldria comunicar-los que en aquest període d'interrupció de sessions no ha estat necessària cap reunió de la Diputació Permanent, i, per tant, no hem de comunicar al Ple que hi hagi cap acord ni res que hagi estat tractat per la Diputació.

Passem, doncs, a començar l'ordre del dia. També abans voldria dir que, com que la relació de preguntes a substanciar en aquesta sessió ha estat distribuïda a tots els senyors Diputats, si no hi tenen inconvenient prescindirem del tràmit de la seva lectura.

**Projecte de Llei de Regulació
Administrativa de Determinades
Estructures Comercials i Vendes Especials**

Comencem, doncs, directament, amb el Dictamen indicat del primer punt de l'ordre del dia. En nom del Consell Executiu, l'Honorable senyor Conseller de Comerç i Turisme té la paraula per a presentar la iniciativa.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ I TURISME : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, tinc l'honor de presentar avui davant del Parlament de Catalunya el Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials. La Generalitat exercita d'aquesta manera les competències exclusives que li atorga l'Estatut en matèria d'ordenació del comerç interior, tot respectant les limitacions relatives a la política general de preus i a la defensa de la competència.

Jo hauria volgut fer una presentació diferent, però els diaris d'aquest matí em sembla que m'obliguen a fer una lleugera referència al famós tema de la unitat de mercat. Per a dir, en primer lloc, que no és cert que als Estats federals la lliure circulació de mercaderies funcioni en termes absoluts. Per exemple, a l'Estat d'Utah, la capital del qual és Salt Lake, que és la capital de l'Església dels mormons, un producte tan representatiu com la Coca-Cola està prohibit perquè és considerat excitant. I, per exemple, no anant tan lluny, l'àcid bòric, que s'utilitza per a conservar els crustacis però que és tòxic, ha estat prohibit a Barcelona per la Conselleria de Sanitat i per l'Ajuntament de Barcelona, i això, que és defensar la salut dels ciutadans, ningú no pot dir que trenqui la unitat del mercat.

El Projecte ha estat generalment anomenat Llei de Comerç, però, de fet, no és un plantejament de regulació global del tema, sinó l'ordenació parcial de dues formes de vendre al detall i dels tipus de vendes especials que són més freqüents. Així, doncs, l'opció que s'ha adoptat no és la de cobrir en una sola disposició tot l'ordenament comercial. S'ha triat, al contrari, el camí de donar resposta a les primeres necessitats i mancances detectades a través dels comerciants i a través dels consumidors, i, per tant, s'ha volgut, inicialment, atendre aquelles qüestions que semblaven més urgents d'acord amb el programa del Govern. Queda, per tant, oberta la via a l'establiment progressiu d'aquelles normes que s'adaptin a les aspiracions dels sectors implicats i que, a més, garanteixin el respecte dels interessos públics i de la llibertat d'empresa. Com deia Mao Zedong, «una llarga marxa comença amb un primer pas». Assistim, doncs, al primer pas d'una regulació global.

El que sí que voldria fer ressaltar és que aquest Projecte és coherent amb el model econòmic de societat que reconeix la Constitució, car les llibertats de qualsevol ordre requereixen per a llur pacífic exercici l'aprovació d'uns esquemes jurídics que delimitin l'àmbit d'aplicació, que serveixin de marc jurídic i que evitin les possibles desviacions del sistema. Els mateixos preceptes constitucionals que donen carta de naturalesa a la llibertat d'empresa ordenen, a l'article 51, que els poders públics regulin el comerç interior precisament per llei i dins dels principis genèrics de defensa dels consumidors. En conseqüència, aquesta obligatorietat fa que no hi hagi cap mena d'incongruència entre la preservació de la llibertat de mercat i la regu-

lació del comerç interior. En realitat, en establir les necessàries regles de joc de l'activitat comercial, el Parlament de Catalunya està donant compliment a un mandat constitucional i a l'Estatut d'Autonomia. En aquesta línia, doncs, l'aprovació del Projecte de Llei representaria una limitació d'aquells comportaments que de vegades es produeixen en el mercat amb l'aparença de l'exercici d'una llibertat i que en el fons constitueixen una vulneració del respecte degut als drets del conjunt de la societat. És, justament, enfront d'aquests tipus d'actituds que cal introduir uns mecanismes de defensa.

Un altre criteri que s'ha tingut en compte a l'hora d'elaborar aquest Projecte és el de fixar unes condicions jurídiques que contribueixin a la clarificació de les pràctiques comercials, a una millor prestació de serveis i, per tant, a un desenvolupament més favorable del comerç professionalitzat, modern i eficaç. De fet, aquestes respostes havien estat demanades amb insistència tant pel sector del comerç com per les organitzacions de consumidors des de fa més de vint anys, i les diferents promeses dels successius governs no s'havien vist mai realitzades. Catalunya pren, doncs, la iniciativa i s'avança en aquesta matèria, establint unes normes que són les habituals en els països més avançats del nostre entorn, i, especialment, en els que són membres de la Comunitat Econòmica Europea.

Convindria, potser, destacar que aquest Projecte de Llei no és el fruit d'una elaboració aïllada i tancada d'un gabinet d'estudis, sinó que és el resultat d'un diàleg reiterat i sostingut entre el Departament de Comerç i Turisme i els veritables protagonistes, que són, d'una banda, els comerciants, i, de l'altra, els consumidors i usuaris. Pretén, doncs, de recollir les respostes més adequades a les inquietuds concretes que s'han anat manifestant de forma directa o a través de taules rodones, de jornades tècniques o, sobretot, del Congrés Català de la Distribució. Tant és així que podríem dir, fins i tot, que la preparació del Projecte ha proporcionat un efecte positiu suplementari, un valor afegit: la creació d'una consciència col·lectiva a l'entorn de la idea que els interessos dels comerciants i dels consumidors no són antagònics, sinó que ambdós grups formen part d'un mateix teixit social amb inquietuds complementàries i amb el compromís de defensar els interessos generals des de llurs òptiques respectives. En aquest sentit, podem tenir present l'opinió d'alguns il·lustres autors, que diuen que consumidors i comerciants no són sectors socials clarament definits, car la totalitat de la població passa automàticament a la primera categoria i totes les empreses del país formen la segona.

Hi ha un altre aspecte que voldria subratllar, que és que en el procés de preparació del Projecte de Llei han estat tingudes en compte les disposicions vigents en els països de l'àrea i, especialment, a l'Europa comunitària. Han estat igualment objecte de consideració les recomanacions de la CEE als països membres en matèria de disciplina de mercat, que és un tema íntimament relacionat amb la defensa dels interessos públics en el camp de l'ordenació del comerç interior. L'intent ha estat el d'apropar-nos a la normativa vigent als països europeus, països del Mercat Comú en els quals hi ha regulacions de rebaixes, de saldos, de liquidacions i de vendes a pèrdua. I en tots aquests països i, concretament, a Alemanya, a França, a Bèlgica, a Itàlia, a Luxemburg, a Holanda, el comú denominador de la normativa és el d'impedir les maniobres en perjudici del funcionament normal del mercat i dels interessos del

consumidor; les disposicions són terminants. I en tres d'aquests països les previsions sancionadores per a les pràctiques de falses rebaixes i liquidacions no solament són d'ordre pecuniari, sinó també de privació de llibertat. Potser val la pena també de fer esment que les obligacions administratives que les respectives normes europees imposen als seus comerciants per a poder dur a terme les vendes extraordinàries són molt més complicades que les proposades en el present Projecte, on s'ha tractat de fer una regulació equilibrada i de defugir els estèrils criteris ordenancistes i intervencionistes. En el mateix sentit, les regulacions europees de la venda no sedentària o ambulat i de la venda domiciliària són summament severes. Ses senyories em permetran ara de fer referència al contingut de la Llei.

En opinió meua, l'Exposició de motius és un text interpretatiu d'una certa claredat conceptual. Estic convençut que no els haurà passat desapercebuda la vinculació conceptual i finalista entre l'ordenació del comerç interior i la defensa dels interessos del consumidor o de l'usuari, i també que els consumidors volen trobar-se assistits en la lluita contra el frau i en la recerca de satisfaccions pel que fa a la correlació del binomi preu/qualitat, així com en l'obtenció d'una millora de la qualitat de vida. I penso igualment que tots acceptaran que la situació de crisi econòmica que estem patint actualment fa necessària encara aquesta regulació, car tant els comerciants com els consumidors es troben particularment indefensos.

Anant més enllà de l'Exposició de motius, és evident que el Projecte incorpora dues parts clarament diferenciades: la relativa a uns sistemes de distribució o estructures comercials i, d'altra banda, les pràctiques comercials de determinades vendes especials. En el primer punt, hom contempla la venda no sedentària i la venda domiciliària, mentre que en el segon es fa referència a la venda a pèrdua, les rebaixes, els saldos i les liquidacions. Evidentment, hi ha altres estructures comercials a regular i altres vendes especials que també queden fora del Projecte. Nogensmenys, el Departament ha optat per les esmentades anteriorment, car són les que creen actualment els principals problemes i les que originen les més grans dificultats a consumidors i les més grans distorsions al sector comercial.

Pel que fa a la venda no sedentària, la finalitat és la d'evitar un tracte de favor discriminatori que faci possibles accions fraudulentas, tot perjudicant els consumidors i desacreditant els comerciants en general. Atesa, doncs, la necessitat d'exercir un control d'aquest tipus de comerç, el que fa el Projecte és determinar el paper decisiu que correspon als ajuntaments, tant a nivell normatiu com de previsió de les accions concretes per a la repressió de conductes infractores. Remarquem, tanmateix, que el Projecte ofereix un marc prou flexible i que preveu fins i tot la modalitat dels camions-tenda, sempre que es produeixi en llocs prèviament fixats i previstos per la Llei. Als ajuntaments, els correspon la responsabilitat de fixar el nombre de llicències, els dies i els horaris per a l'exercici de l'activitat, l'autorització de nous mercats, la vigilància del compliment de la Llei, fixar les ordenances i fins i tot l'acció cautelar de comís de les mercaderies en cas d'infracció. Amb caràcter supletori, i en el cas que els ajuntaments no assumixin en els terminis establerts pel Projecte l'obligació d'aprovar llurs ordenances, el Consell Executiu de la Generalitat podria establir una ordenança tipus que garantís l'eficàcia de la

Llei arreu de Catalunya. També en el cas de la venda domiciliària es fa imprescindible d'establir els requisits que han de complir els comerciants que la practiquen, amb la finalitat d'evitar actuacions clandestines irresponsables. En efecte, sense una adequada ordenació administrativa, la venda a domicili facilita l'ocasió de frau, d'anonimat i de desconeixement de l'origen dels productes, i és per això que s'estableixen una sèrie de mesures mínimes de garantia, com ara, per exemple, la inscripció a un registre i la constitució d'una fiança cautelar.

En el Projecte s'admeten únicament aquelles formes de venda a pèrdua que tenen caràcter extraordinari; és a dir que es produeixen amb motiu de rebaixes, saldos, liquidacions i per a donar sortida a productes moridors la conservació dels quals perilli. D'aquesta manera s'aconsegueix de conciliar una pràctica comercial subordinada a l'interès general, amb la garantia d'impedir que s'abandonin les condicions essencials que han de regir l'activitat comercial, i també que s'evitin les pràctiques que van contra la llibertat d'empresa, i que són susceptibles de crear frauds i enganys als consumidors.

En matèria de rebaixes, la intenció no és d'impedir la pràctica d'aquesta venda, sinó, en primer lloc, d'oferir al consumidor la garantia que les paraules emprades responguin al seu significat més estricte, i no a un atractiu purament publicitari. I, en segon lloc, la de regular-la, a fi que la seva realitat sigui de possible comprovació i obeeixi als criteris d'excepcionalitat que li són propis. Per aquest motiu s'estableixen les temporades, amb períodes suficientment amplis i flexibles, i s'estableix la prohibició expressa de la qualificació de rebaixa quan es tracti d'articles deteriorats o adquirits només amb aquesta finalitat.

D'aquesta manera, hom marca les diferències entre les rebaixes i la venda en saldo, car les primeres només són aplicables als articles que s'hagin estat venent al preu habitual amb anterioritat. En aquesta qüestió, com en els altres punts, el Projecte ha tractat de vetllar per una clara definició que faci senzill i entendre el seu contingut, i que contribueixi a la més gran eficàcia, a l'hora d'exigir-ne el compliment.

En relació amb les liquidacions, quedaria restringida la possibilitat d'efectuar-les als supòsits previstos com a causes legítimes i d'autenticitat comprovable. Respecte als saldos, hom els limita a la venda de productes en obsolescència, defectuosos o deteriorats, sempre que llur adquisició no representi risc o engany. Malgrat tot, el Projecte preveu els saldos amb caràcter habitual, com a activitat legítima, en establiments o parades no sedentàries dedicats exclusivament a aquest tipus de venda.

Tot el contingut del Projecte requereix, però, l'existència d'unes potestats sancionadores. I, en el mateix sentit, cal considerar les funcions d'inspecció, que són inseparables del dret d'intervenció pública, per a salvaguardar la disciplina del mercat. Per tant, el Projecte incorpora el procediment sancionador previst a la Ley de Procedimiento Administrativo.

He tractat fins ara de sintetitzar els principis informadors del Projecte de Llei que el Govern sotmet a l'aprovació del Parlament. Però abans de finalitzar la meua exposició crec que és de justícia agrair molt sincerament les aportacions dels diferents Grups parlamentaris, que han enriquit i millorat la versió inicial tot interpretant les necessitats que ve a cobrir la Llei. I cal expressar també la gratitud al Consell Consultiu de la Generalitat pel seu dictamen sobre el Projecte de Llei, que, amb les

seves observacions sobre el Capítol IV, ha contribuït a una nova redacció, ajustada a dret i dotada de l'eficàcia i la flexibilitat exigibles a qualsevol regulació administrativa de facultats interventores.

No resisteixo, doncs, la temptació de reproduir un paràgraf de l'esmentat dictamen que, al meu entendre, conté un missatge de transcendència que, per ell mateix, justificaria l'aprovació del Projecte de Llei. Diu el dictamen: «La matèria que tractem no constitueix, doncs, una de tantes que, amb caràcter exclusiu, assumeix la Comunitat Autònoma, sinó que pertany a aquelles en què, a l'assumpció de la competència, va lligat el foment de la mateixa matèria. Es tracta, doncs, d'observar la matèria competencial des d'un punt de vista que reflecteixi els propòsits fonamentals perseguits per la Constitució, i que s'imposen els poders públics com a objectiu prioritari en l'exercici de les seves potestats.

»Per tant, encara que no existeixi una plena estructuració de part de l'Estat del comerç interior i de la defensa del consumidor i de l'usuari, és evident que l'exercici legislatiu de la potestat sobre aquesta matèria per la Generalitat comporta una actuació que, en certa manera, encara que parcialment, s'avança a la legislació estatal, amb emparament directe en les obligacions imposades per la Constitució i l'Estatut.»

Per totes aquestes raons, els demano, senyores i senyors Diputats, el seu vot favorable al Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: És que la Comissió ha designat algun dels seus membres per a la presentació del Dictamen? (Pausa.) No. Passem, doncs, a les esmenes a la totalitat.

Hi ha una esmena a la totalitat del Diputat no adscrit senyor Ramon Viñals. El senyor Vinyals té la paraula per a la defensa d'aquesta esmena.

El Sr. VIÑALS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, pel que fa a l'esmena a la totalitat sobre el Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials, vull fer avinent a la Cambra que el text de l'esmena, que es troba reproduït en el Dictamen de la Comissió és ja vell de fa més d'un any, i, per tant, després dels debats sostinguts en Ponència i Comissió, de les esmenes incorporades al Projecte de Grups i de Diputats no adscrits, i, sobretot, després dels nombrosos contactes amb el món català del comerç —a part, naturalment, el Dictamen del Consell Consultiu—, ara, avui, es poden fer consideracions d'abast i coneixement molt diferents de les expressades en el text original, que, si bé almenys mantinc en la seva filosofia, en tot el que conté de llibertat de comerç, ja no és, en canvi, tècnica-ment adient a les circumstàncies actuals.

Jo mateix, per què no dir-ho, he canviat de criteri vers alguns aspectes de la Llei, i en aquesta intervenció vull aprofitar l'avinentsa que representa parlar des d'aquesta tribuna per reflectir alguns dels matisos tècnics que encara em deixen certament dubtós respecte al contingut del Projecte, ja que crec que és bo que quedi constància en el si del Parlament de totes, totes les opinions i punts de vista sota els quals es pot desenvolupar una determinada tasca legislativa, a fi, també, d'orientar treballs futurs que, ben segur, haurem d'emprendre per tal de donar sortida a les molt variades problemàtiques que

concorren en el món del comerç i del consumidor.

Sense entrar en més detalls, començaré dient que el concepte general «comerç interior», al qual es remet el Projecte i que segurament tractarem en lleis futures, és una noció extraordinàriament difusa i no gens definida en la legislació actual. El mateix Tribunal Constitucional, en una sentència de fa pocs dies, diu: «El comerç interior és un concepte de gran amplitud i de contorns imprecisos»; per a afegir després que «és sempre difícil de dir, dins del comerç interior, quan una regulació és defensa del consumidor, disciplina de mercat, norma administrativa, defensa de la competència o, per exemple, simplement dret mercantil», la qual cosa vol dir que, si bé l'Estatut ens dóna competència exclusiva en comerç interior, llavors, segons quina sigui la branca que en regulem serà, o no, constitucional la legislació autonòmica, si es considera que preval una regulació o una altra.

Per això, em sembla prudent d'aclarir que el paquet de disposicions que té més transcendència econòmica dins el Projecte que avui es debatrà és el que regula les vendes a pèrdua, rebaixes, saldos i liquidacions, vendes especials que figuren dins de la publicació, precisament, de la Comissió de les Comunitats Europees intitulada *Mesures respecte al comerç adoptades pels Estats membres de les Comunitats Europees*, feta a Luxemburg el 1971, com a regles de competència. I, encara, dins d'aquest concepte genèric, les dites «vendes» són tan solament considerades com a pràctiques promocionals; situació una mica sorprenent i contradictòria si ens atenem al Dictamen del Consell Consultiu, que considera les vendes promocionals com a vendes més o menys ocasionals en les quals l'interès públic no es troba compromès i el comerciant exercita un dret que no està limitat per la legislació mercantil ni per les coordenades fonamentals de la disciplina de mercat.

Vet aquí els meus dubtes sobre quina regla és de preferent aplicació en allò que el Projecte de Llei vol legislar, i si serà encertat el tractament legislatiu que li donem, cosa que interessa a tots.

Ara, pel que fa a un tema que a mi particularment m'havia preocupat dins de la Llei, el de la prohibició absoluta dins de Catalunya de la venda a pèrdua, cal aclarir que ja ha quedat pràcticament resolt en el text del Dictamen, i és d'esperar que ho quedi encara més si el Departament de Comerç es limita a entendre, com ho fa el Consell Consultiu, que la venda a pèrdua només és matèria sancionable quan es practica de manera sistemàtica i habitual, i feta amb la finalitat de desplaçar o eliminar la competència, cosa que, d'altra banda, constitueix una pràctica de competència deslleial ja tipificada en l'article 3, apartat D, de la vigent Llei de Pràctiques Restrictives de la Competència, del 1963, matèria que pertany a l'Estat, com totes les senyories saben, i, per tant, es troba fora del nostre àmbit legislatiu.

En canvi, ho aprofito per a dir —i és bo que quedi clar— que no deixa de sorprendre'm —i veurem a la llarga quines implicacions tindrà— el fet que el nostre Consell Consultiu, en el seu Dictamen afirmi que tot el que no afecta l'estricta matèria que ara, en aquest moment, es contempla en la dita Llei del 63 sigui subjecte connex amb el mercat interior i amb la defensa dels consumidors i usuaris, és competència de la Generalitat; mentre que la Sentència 71/1982 del Tribunal Constitucional estableix jurisprudència dient que «seria equivocat cenyir la

reserva que fa l'Estat en matèria de defensa de la competència a allò que es troba acotat dins de la Llei avui vigent (110/1963) de repressió de pràctiques restrictives de la competència.»

Potser una altra matèria que seria bo de posar a la consideració de la Cambra per tal d'acurar, sobretot, al màxim actuacions futures és la que s'esmenta en el Projecte quan se'n diu que la Llei, amb la seva regulació de les vendes especials, dóna resposta a necessitats vivament sentides pels consumidors, cosa que, en rigor jurídic, es pot fer però, en tot cas, és una autèntica novetat ja que, en la protecció al consumidor, tal com s'entén a Europa, en certa manera, el nostre mirall, no consta aquesta necessitat de regular les vendes, i, per a comprovar-ho, n'hi ha prou de referir-se a la Resolució del Consell de les Comunitats Europees del 19 de maig de 1981 —que es basa, al seu torn, en una Resolució del 14 d'abril del 75— en què s'esmenta, de forma absolutament exhaustiva, tot el llistat de temes que fan referència a la protecció dels interessos dels consumidors i usuaris, sense que hi constin els temes objecte de regulació del nostre Projecte que, com ja he dit abans, queda situat, amb mentalitat comunitària, dintre del que serien regles de competència excepte, naturalment, pel que fa a la venda ambulat.

Crec oportú de referir-me ara a dos aspectes que en el futur haurem de considerar d'una forma molt acurada. Primer; l'adequació que anem fent de les nostres normes comercials a les legislacions i recomanacions de les comunitats europees i, segon, el concepte d'unitat de mercat dins de l'Estat espanyol, en funció dels nostres interessos comercials particulars.

Seré molt breu: pel que diu el Projecte que els criteris informadors de la Llei s'han inspirat amb les normatives anàlogues dels països de la comunitat europea, cal dir —sense entrar en el detall de comparar cada norma de cada país amb les del projecte— que no seria bo en el futur orientar la tasca legislativa de Catalunya en matèria de comerç, portant-la cap a una dispersió de normes que, fet així, serien difícilment comparables amb les de la comunitat. Ni tindria sentit, jo diria sentit europeu, si comportessin, per mimetisme, el fet que en tot l'Estat espanyol s'establissin preceptes diferents en matèria de comerç.

Tots sabem que la idea fundacional de la comunitat europea tendeix a ser integradora i unitària, i no hi ha normatives diferenciades ni dins de les länders, regions autònomes o sectors veritablement d'un país comunitari. I és ben segur que un dels requeriments del Mercat Comú per a la nostra integració podria ésser l'homogeneïtat de les normes comercials a l'Estat espanyol.

I, finalment, pel que he esmentat de la unitat de mercat dins l'Estat espanyol, crec important també de considerar que aquest és un tema que podria afectar el que jo en diria el nostre actiu i passiu. Doncs, si bé és cert que ens cal sempre, però sempre, exercir les nostres potestats legislatives fins al màxim del nostre sostre estatutari, també hem d'anar en compte quan les altres comunitats autònomes, en poder fer el mateix, poden posar problemes, per exemple, a les nostres activitats comercials.

No oblidem que som una comunitat fonamentalment industrial amb balança comercial de clar signe exportador *vis-à-vis* de la resta de l'Estat.

Un exemple clar d'aquesta situació podria ser el següent : si féssim — no ho fem en la Llei— un ordenament comercial massa agosarat i restrictiu amb un tipus de venda, com les rebaixes, per exemple, amb fortes limitacions dins de Catalunya quant a èpoques per a realitzar-les, preus molt controlats, temps molt llarg en què una mercaderia ha de romandre en estoc en ésser venuda en rebaixa, cosa que no succeeix, d'un costat, potser sí que en trauríem un actiu, un benefici per als nostres botiguers i consumidors. Però, en canvi, de l'altre costat, si, a causa de l'exemple donat proliferen les restriccions a l'Estat i són diferents les normes sobre les rebaixes i són fortes a les altres disset comunitats autònomes, ens podríem trobar amb un fort passiu, amb una greu problemàtica per als nostres fabricants i majoristes, que són, en definitiva, la part impulsora del nostre teixit comercial.

I, en aquest ordre de coses, m'ha preocupat l'afirmació del Dictamen del Consell Consultiu, en el qual curiosament es redueix la unitat de mercat que jo entenia com de tot l'Estat al nivell territorial de comunitat autònoma i, fins i tot, al de municipi.

Això, naturalment, pel que fa al tractament de la llibertat d'empresa dintre el marc de l'economia de mercat. Aquesta és una matèria greu; és molt important i delicada, i jo no vull entrar a comentar-la pel meu compte, si no és citant expressions de la Sentència del Tribunal Constitucional d'ara fa un mes sobre l'Estatut del Consumidor d'Euskadi, en què sentència expressions que hi surten que semblen contraposar-se amb el que el Consell Consultiu ens diu.

Així, diu la sentència que «l'establiment de reglamentacions diverses pot distorsionar la llibertat de mercat», i afirma que «són necessàries regulacions que garanteixin la unitat econòmica o la uniformitat de les condicions de vida més enllà del territori d'una comunitat». I també diu que aquesta garantia d'uniformitat demana normes que solament poden sortir de l'Estat, tot recalcant que la unitat de mercat és una norma prevalent i és un límit a tenir present.

Bé, senyores i senyors Diputats, amb tot el que he estat dient, espero que comprendran la raó dels meus dubtes al llarg de tot el debat d'aquest Projecte de Regulació de Vendes, i també espero que comprendran que avui penso que potser sí que és convenient de tirar endavant el Projecte al qual m'havia oposat. Però tot això esperant almenys que la Conselleria faci i presenti, si és possible, un programa complet de possibles normes sobre el comerç que ho compregui tot, no aquesta petita part que regulem avui, que és petita dintre el comerç, sinó que compregui la defensa del consumidor, l'exercici de l'activitat comercial, l'acció administrativa sobre la distribució, les normes d'establiment, la regulació de l'activitat comercial, les modalitats de vendes, la publicitat comercial, els productes i els seus preus, la reforma d'estructures comercials, l'activitat de les cambres de comerç, etc., tot delimitant —comerç és un món immens— el que són competències legislatives i el que són normes estatals a desenvolupar i a executar, i, tot això, sense oblidar mai les repercussions sobre la nostra indústria i el nostre comerç al major o a l'engròs.

Amb aquesta visió considero que el Projecte al qual fa tant de temps jo havia presentat aquella esmena a la totalitat és, com he dit, una petita fracció del conjunt de la tasca a realitzar i, per tant, ara, retiro l'esmena a la totalitat i espero que la Llei

sigui un encert i, en tot cas, el temps ens ho dirà.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, retirada l'esmena a la totalitat, podem passar al debat de l'articulat.

Cinc Diputats que són precisament els que havien actuat en nom de la Comissió com a ponents per a estudiar les esmenes presentades al Projecte de Llei, presenten una esmena tècnica de correcció gramatical i terminològica del text, que afecta pràcticament gairebé tots els articles. Aleshores, com que la redacció, que seria la definitiva en el cas que aquesta esmena tècnica fos aprovada, diferiria de la redacció publicada, a mesura que anem avançant en el debat anirem donant lectura a les modificacions.

Comencem, doncs, per l'article primer al qual no hi ha presentada cap altra esmena que aquesta esmena tècnica. El senyor Secretari donarà lectura al text proposat.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «Article Primer. Aquesta Llei té per objecte la regulació administrativa dins l'àmbit territorial de Catalunya de la venda no sedentària, la venda domiciliària, la venda a pèrdua, la venda a rebaixa, la venda en liquidació i la venda de saldos.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, es tracta purament de substituir «com a objecte», per «per objecte», i repetir diverses vegades «la venda», de manera que el text quedi més d'acord amb la terminologia jurídica.

No hi ha altra esmena que aquesta, a la qual s'acaba de donar lectura.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta esmena tècnica, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Bé, l'article primer queda aprovat amb el text al qual s'acaba de donar lectura.

A l'article segon, tampoc no hi ha cap altra esmena, si no és també aquesta esmena tècnica que, en aquest cas, encara significa una modificació molt més lleugera del text. El senyor Secretari, si hi vol donar lectura..., Potser amb les dues últimes ratlles n'hi ha prou.

El Sr. SECRETARI PRIMER : «...i en els termes i les condicions establerts en la present Llei.»

El Sr. PRESIDENT : És a dir: aquí simplement es diu, en comptes de : «... i en els termes i condicions...», «...en els termes i les condicions...», i substitueix «disposició» per «Llei».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquesta petita esmena tècnica a l'article 2, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Bé, l'article 2, en el text del Dictamen modificat tècnicament tal com s'ha indicat, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Bé, a l'article 3 ja hi ha dues esmenes; l'esmena número 7 de l'ordenació, del Grup Socialista, i l'esmena número 5, del Grup Centrista. L'esmena més allunyada és, certament, la del Grup Socialista. Per a defensar-la, té la paraula el senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN : Señor Presidente, señoras y señores

Diputados, anunciamos que pediremos la votación de esta enmienda retirando las últimas palabras: «i els embotits» (Rialles.)...

El Sr. PRESIDENT : Ah, molt bé.

El Sr. CIGARRÁN : Esta enmienda, que es una enmienda al artículo 3, tiene por objeto el defender las competencias que actualmente tienen los ayuntamientos en materia de determinar los productos que han de ponerse a la venta. Hago saber a las señoras y señores Diputados que es una enmienda a un artículo que está englobado en el capítulo de venta no sedentaria, de venta ambulante. Actualmente los ayuntamientos tienen la competencia de la autorización de este tipo de ventas i también tienen la competencia de poder determinar el tipo de artículos que pueden ponerse a la venta.

Según el segundo párrafo del artículo 3 del Dictamen de la Comisión, dice que a los efectos de lo establecido en el artículo anterior, en el párrafo anterior, los ayuntamientos tendrán en cuenta, por un lado, el nivel de equipamiento comercial de la zona, y, por otro, la adecuación a la estructura de consumo de la población y su densidad.

Esto, a los efectos de la autorización de la venta ambulante. Pero es que si hay que tener en cuenta la estructura comercial y las necesidades de consumo, es posible que alguno de los tipos de venta que puedan ponerse a la práctica de una forma ambulante pueda ser necesaria a la población y otro tipo no, por lo tanto, este tema, que conocen con mucho más detalle los ayuntamientos que lo podemos conocer para toda la Generalitat de Catalunya desde el legislativo, no puede quedar limitado, tiene que quedar una autonomía al propio ayuntamiento, para que este decida en cada caso el tipo de productos que pueden ponerse a la venta. Naturalmente, en ese tipo de productos que los ayuntamientos van a autorizar está prohibida —según nuestra enmienda— la venta de carnes y pescados. Y es en virtud de esto, en virtud de esta autonomía municipal, de la necesidad que el conocimiento de la situación de cada ayuntamiento la tiene más el municipio, la Administración local que no se puede tener en un tema general para toda Catalunya, por lo que pido a las señoras y señores Diputados la votación favorable a nuestra enmienda.

Quisiera hacer, señor Presidente, como no queda quizás suficientemente especificado, que esta enmienda, en caso de aprobarse, vaya como un punto y seguido a partir del final del primer párrafo.

El Sr. PRESIDENT : Així és una esmena d'addició.

El Sr. CIGARRÁN : De adición. No sustituye nada del actual texto, sino que sería un punto y seguido a partir del final del primer párrafo, de tal forma que el segundo párrafo comprendería también los efectos de la enmienda, caso de ser aprobada.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, gràcies. Algun torn en contra? (Pausa.) La senyora Neras té la paraula per al torn en contra.

La Sra. NERAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup creu que en l'article 3 queda molt ben especificada quina serà la funció dels ajuntaments quant a l'autorització de la venda no sedentària. I no estem, per tant, gens d'acord que sigui facultat dels ajuntaments de determinar els productes que es podran posar a la venda.

Pensem que això no faria res més que crear més conflictes als ajuntaments i als mateixos venedors, quan del que es tracta, crec jo, en aquesta Llei és de clarificar el que poden fer, el que poden permetre, més ben dit.

Quant a la sanció expressa de la venda de carn i peix, tampoc no hi estem d'acord, sempre que, com s'anava repetint en molts articles, aquells compleixin les normes tècnico-sanitàries vigents. Pensi, senyor Cigarrán, que hi ha molts camions-botiga que, sanitàriament i higiènicament, estan tan ben dotats com qualsevol comerç sedentari. En qualsevol cas, el nostre criteri és contrari a les llistes prohibitives, i és en aquest sentit que nosaltres votarem en contra de l'esmena presentada pel Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara al debat sobre l'esmena del Grup parlamentari de Centristes; per a un torn a favor, té la paraula el Diputat senyor Clua.

El Sr. CLUA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Projecte de Llei a debat, després de dir en l'article 1 que té per objecte la regulació administrativa d'aquestes diferents classes de venda, i després de definir en l'article 2 del capítol 2 què és la venda no sedentària o ambulant, l'article 3, al qual nosaltres presentem l'esmena, diu que: «els ajuntaments —respectant, naturalment, la seva competència— podran autoritzar la venda no sedentària en els respectius municipis, en perímetres i en llocs determinats prèviament, i establir, així mateix, el nombre total de llocs permesos, així com llurs dimensions». I el paràgraf segon continua amb aquestes facultats competencials dels ajuntaments, i diu : «tindran en compte, als efectes de l'establert en el paràgraf anterior, d'una banda, el nivell d'equipament, i, de l'altra, la seva adequació a l'estructura del consum de la població i la seva densitat».

Nosaltres, l'única cosa que demanem en la nostra esmena és que els ajuntaments, per a fer aquest acte administratiu de prendre l'acord, de donar l'acord per autoritzar aquesta venda i amb tots aquests requisits de lloc i, fins i tot, de circumstàncies, que siguin escoltades, que siguin escoltades les associacions empresarials de comerciants de la localitat.

Nosaltres no demanem que siguin escoltats un i cada un dels comerciants, però sí que demanem que l'ajuntament, en prendre el seu acord, escolti, demani l'opinió, s'informi, si cap. El fet de demanar l'opinió, el fet d'escoltar, és sempre una matèria que enriqueix, enriquidora, i que, per tant, l'ajuntament, en el moment de concedir aquesta autorització i assenyalar les limitacions d'aquesta, entenem que és bo, que seria molt bo que fossin escoltades les organitzacions empresarials. Se'ns pot dir, també, per què no han de ser escoltats els consumidors, i se'ns pot dir, fins i tot, que, si l'informe d'aquestes organitzacions empresarials és d'un signe i, en canvi, després, l'acord no el recull, que es pot crear, fins i tot d'entrada, un tema conflictiu.

Nosaltres entenem que no és gens així. Qui millor que els mateixos comerciants, qui millor que les mateixes organitzacions empresarials, situats al lloc corresponent, al domicili afectat, per a conèixer com i de quina forma i quan es pot donar autorització? Qui millor que ells? I no es pot dir tampoc que el fet que després no s'accepti aquesta informació, no s'accepti aquesta, fins i tot, diria, orientació que podrien donar els comerciants establerts podria crear conflictes, perquè en aquest

cas jo invito els senyors Diputats que repassem normes i normes, disposicions i disposicions legals en què l'Administració demana i requereix moltes vegades l'informe no preceptiu, no vinculant, d'aquells sectors veritablement interessats.

Aquesta és la raó per la qual el nostre Grup, amb aquesta esmena i amb altres que fan referència a l'article cinquè, que fan referència a l'article onzè, reiterem i repetim —i, tal vegada, la defensa que pugui fer en aquest moment d'aquesta no caldrà reiterar-la en les altres, perquè, en definitiva, no són res més que el mateix— que, quan l'autorització de l'ajuntament hagi d'afectar qüestions tan transcendents com són el lloc, el nombre de llicències, les circumstàncies, no costa gens que un sector tan afectat com és el dels empresaris de la localitat sigui escoltat per a donar la seva opinió al seu informe. Repeteixo: crec que, a l'ajuntament, no solament no li treuen competències, sinó que, al contrari, enriqueix la seva decisió. Per això demano als senyors Diputats que s'accepti, que es voti favorablement aquesta esmena, i em reservo el dret de defensar altres esmenes semblants o quasi iguals a altres conceptes o a altres qüestions puntuals de l'article cinc i de l'article onze, segons, naturalment, com pugui ser el resultat de la votació d'aquesta esmena que ara presento.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Per a un torn en contra, té la paraula la Diputada senyora Neras.

La Sra. NERAS: Senyor President, senyores i senyors Diputats, haig de dir també que en l'article 3 del Dictamen queda molt clar que, per a utilitzar la venda no sedentària, els ajuntaments tindran en compte, com ha dit també molt bé el senyor Clua, d'una banda, el nivell d'equipament comercial existent a la zona, i, de l'altra, la seva adequació a l'estructura de consum de la població i la seva densitat.

Això, per tant, vol dir, evidentment, almenys nosaltres ho entenem així, que els ajuntaments no podran actuar segons el seu caprici, sinó que hauran de fer-ho tenint sempre en compte les necessitats comercials de la població. Per tant, no veiem la necessitat que s'hagin d'escoltar preceptivament les associacions empresarials de la localitat, i tampoc no entenem per què, en tot cas, no s'hagin de consultar també les organitzacions de consumidors, com ha dit també el senyor Clua, perquè entenem que aquests també són afectats.

Pensem, doncs, una vegada més, que aquest fet no faria res més que crear polèmiques entre els ajuntaments i els comerciants, i tots som conscients que del que es tracta, precisament, en aquest capítol, és de clarificar i de regular aquest tipus de venda que fins avui ha estat conflictiu per a molts ajuntaments.

Per tant, anunciem el nostre vot en contra de l'esmena presentada pel Grup centrista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Ara hi ha també, a aquest article 3, l'esmena tècnica general que hem indicat anteriorment, sobre dos punts de l'article. El senyor Secretari pot indicar-nos les modificacions proposades.

El Sr. SECRETARI PRIMER: On el text del Dictamen diu: «respectius municipis», ha de dir «municipis respectius». Després, on diu el text del Dictamen «Als efectes d'allò establert en el paràgraf anterior, es tindrà en compte», ha de dir «A aquest efecte, tindran en compte», i on diu «la seva adequació a l'estructura», ha de dir «l'adequació de la dita venda

a l'estructura».

El Sr. PRESIDENT: Bé, acabat el debat sobre aquest article, passem a votació les esmenes, començant per l'esmena del Grup Socialista, l'esmena número 7. Remarquem que es tracta d'una esmena d'addició, és a dir que s'afegeix al text existent, i que, a més a més, com ha dit el senyor Cigarrán, s'han retirat les últimes paraules, és a dir que allà on deia «carn, peix i embotits» queda limitat a «carn i peix».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena socialista, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 40 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació l'esmena número 5 del Grup de Centristes, també esmena d'addició.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 17 vots a favor, 91 en contra i cap abstenció.

Rebutjades les dues esmenes, passem ara a votació el text del Dictamen, amb les esmenes tècniques de les quals ha informat el senyor Secretari.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, amb les esmenes tècniques, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 4 no hi havia cap esmena mantinguda, però s'ha presentat també l'esmena tècnica de correcció terminològica i gramatical, de la qual donarà compte el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER: On diu: «A aquests efectes es consideren» ha de dir: «a aquests efectes s'entén per». En l'apartat a), on diu: «aquella que s'autoritza en llocs annexos», ha de dir: «a què s'autoritza en determinats llocs annexos». En el punt b), on diu: «els mercats que se celebren a les poblacions», és «els mercats que tenen lloc a les poblacions». En el punt c), on diu: «en mercats esporàdics que se celebren amb motiu» és «en mercats esporàdics que tenen lloc amb motiu». En el punt d), on diu: «on hagin de tenir efecte», es proposa: «on hagi de tenir lloc». En el punt e), on diu: «mentre duri l'alludida circumstància», ha de dir: «mentre duri la dita insuficiència».

El Sr. PRESIDENT: Bé. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen amb aquestes correccions... (El senyor Armet s'aixeca per parlar.) Sí, senyor Armet?

El Sr. ARMET: Perdó, senyor President. Nosaltres demanàvem votació separada del primer paràgraf de l'article 4, on diu: «per a productes de naturalesa estacional». Estrictament, aquesta expressió corresponent al primer paràgraf de l'article quart.

El Sr. PRESIDENT: Bé, senyor Armet, la Presidència no està d'acord amb això, perquè això havia d'ésser objecte d'una esmena de supressió. Si no, això afecta profundament el sentit

del text; de manera que no es pot admetre en aquest moment, si no és una esmena proposada com una esmena amb la qual tots els Grups parlamentaris estiguessin d'acord.

El Sr. ARMET : Perdó, perdó, senyor President. Seguint la tònica de tots els debats tinguts en aquest Parlament, quan s'ha demanat una votació separada —aquí no es demana la...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Armet, ho he entès perfectament, però la votació separada, en aquest cas, equival a una esmena de supressió, i això voldria dir que en el darrer moment del debat es podrien introduir esmenes de supressió, cosa que, evidentment, el Reglament no admet.

(El senyor Ribó s'aixeca per parlar.)

El Sr. RIBÓ : Senyor President, el Reglament admet que es demani votació separada de qualsevol incís en articles d'un projecte o d'una proposició.

El Sr. PRESIDENT : No, no. Quin article, senyor Ribó?

El Sr. RIBÓ : No el tinc, l'estava buscant, senyor President, però...

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, jo sí. Ja el trobarem i el llegirem. *(Remors.) (Pausa.)*

Miri, senyor Ribó, és l'article 102, que diu : «Malgrat allò que disposa l'article anterior, el President, escoltada la Junta de Portaveus, pot : Primer —i el primer no és pertinent aquí—, Segon : ordenar els debats i les votacions per matèries, grups d'articles o d'esmenes o per paràgrafs d'articles, quan així ho aconsellaran la complexitat del text, l'homogeneïtat o la interconnexió de les pretensions de les esmenes o bé la claredat en la confrontació política de les posicions.» Aquí no es tracta de cap paràgraf, i, a més a més, tampoc no es pot parlar que això sigui una qüestió de complexitat del text, homogeneïtat o interconnexió. Per tant, l'ordenació de la votació no admet, en aquest cas, votar separatament aquest incís.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, des del primer debat de política general mantingut en aquesta Cambra, on el Grup que dona suport al Consell Executiu va demanar en una moció concreta sobre ràdio i televisió que es tragués l'incís que deia : «el Consell Executiu», aquestes tres paraules, i la Presidència ho va admetre, és praxi d'aquesta Cambra que es poden treure a votació incisos tan breus com el que jo acabo de citar, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ho sento; pot ser praxi, com diu el senyor Ribó, però en aquest cas, és evident que això havia de ser objecte d'una esmena de supressió.

Bé, doncs, passem a votació l'article quart del text del Dictamen amb les modificacions tècniques a les quals s'ha donat lectura.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 4 del text del Dictamen ha quedat aprovat per 68 vots a favor, cap en contra i 42 abstencions.

Passem a l'article 5. A l'article 5 hi ha una esmena mantinguda, l'esmena número 10, del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Clua.

El Sr. CLUA : D'acord, senyor President, per dir que, com ja he dit abans, em reservava el dret de mantenir-les segons el resultat de l'esmena primera, i retirem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Retirada, molt bé. Aleshores, no queda altra esmena que l'esmena tècnica de la qual el senyor Secretari donarà compte.

El Sr. SECRETARI PRIMER : En el primer paràgraf, on diu, en el text del Dictamen : «amb allò previst en l'article 3», es proposa : «amb allò que disposa l'article 3»; en el segon paràgraf, on diu : «únicament se'n permetrà la celebració durant», ha de dir : «es permetrà que tinguin lloc durant» ; on diu : «que s'autoritzi en endavant podran tenir efecte», es proposa : «que s'autoritzi en endavant podran tenir lloc»; on diu : «com a màxim durant dos dies per setmana» és : «com a màxim dos dies la setmana».

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article cinquè, amb les esmenes tècniques indicades, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article cinquè ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article sisè hi ha una esmena, l'esmena número 15, del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Clua.

El Sr. CLUA : Senyor President, senyors Diputats, a l'article sisè —i continuant amb la venda no sedentària— s'estableixen els requisits per a l'exercici d'aquesta classe de venda. El punt a) diu : «trobar-se donats d'alta en l'epígraf o els epígrafs corresponents a la quota de la llicència fiscal i al corrent de pagament». I el punt b), o la lletra b), diu : «trobar-se donats d'alta en el règim de Seguretat Social que els correspongui». La nostra esmena, consegüent amb el que diu la lletra a), afegeix —és d'addició—, en forma tal que quedaria redactat el punt b) : «Trobar-se donats d'alta en règim de Seguretat Social que els correspongui i al corrent de pagament.»

Per què aquesta addició? En primer lloc, per congruència amb el requisit a) —«la llicència fiscal i al corrent de pagament»— : Seguretat Social i —diem nosaltres— al corrent de pagament. No entenem per què pot haver-hi aquesta diferenciació, aquesta exigència de corrent de pagament i llicència fiscal i no corrent de pagament quant a la Seguretat Social. Tots sabem, senyors Diputats, que avui, la Seguretat Social representa una extraordinària càrrega, avui la Seguretat Social, a les empreses, en aquest cas, als venedors, els pot suposar una càrrega vertaderament forta, i, naturalment, qui sigui al corrent de pagament estarà en pitjors condicions a efectes de competència i a efectes de presentació de preu dels seus articles que aquells que no siguin al corrent del pagament. Es pot plantejar, fins i tot, jo diria portant-ho a les últimes conseqüències, una situació de quasi competència deslleial : qui no paga pot oferir la seva mercaderia a millor preu; qui paga està en situació d'inferioritat.

Per aquesta doble raó; primer: per coherència amb el requisit de la lletra a), i, en segon lloc, per igualtat, també, de tracte, i per no suposar una càrrega, jo diria, quasi diria, onerosa, necessària i consegüent per als qui estan al corrent de pagament, la Cambra hauria d'acceptar aquesta esmena d'addició que nosaltres proposem. Exigir, per tant, igualment com la llicència fiscal, que estiguin també al corrent de pagament de la Seguretat Social com un exercici ineludible per a la pràctica,

per a l'exercici d'aquesta venda no sedentària.

Res més.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? La senyora Neras té la paraula per al torn en contra.

La Sra. NERAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, l'esmena proposada pel Grup Centrista, encara que hagi estat feta per coherència amb la redacció de l'apartat a) del mateix article, el nostre Grup no creu procedent considerar-la ja que compara aspectes molt diferents. M'explicaré : la llicència fiscal s'ha convertit en tribut local pel que significa la competència dels ajuntaments per a la vigilància del pagament, i, per tant, la facilitat per a controlar-lo. Això no obstant, el control del pagament de la Seguretat Social queda fora de l'àmbit de la competència efectiva, i es considera, per tant, que és suficient, en relació amb aquest tema, l'exigència prèvia de l'alta que l'esmentat règim pugui correspondre al sol·licitant. Per tant, el nostre Grup votarà en contra de l'esmena presentada pel Grup Centrista.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, no havent-hi... *(El senyor Clua demana per parlar.)* Sí?

El Sr. CLUA : Una breu precisió d'ordre. Realment l'únic control que qualsevol Corporació local pot establir respecte a la llicència fiscal de l'impost industrial són els elements tributaris d'aquesta. El cobrament està, igual que abans de l'any 78, en mans de l'Estat, i aleshores no hi ha cap diferència, de cap manera, respecte al control del cobrament. Ho dic als efectes d'especificar i aclarir l'argumentació del representant del Grup de Convergència.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem a votació l'esmena número 15, del Grup de Centristes, a aquest article sisè.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena centrista, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 9 vots a favor, 96 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació... Ah! Sí, hi ha el text del Dictamen, però primerament donarem lectura a l'esmena tècnica proposada.

El Sr. SECRETARI PRIMER : En l'apartat a) de l'article sisè, on diu : «Trobar-se», es proposa : «Estar»; en l'apartat b), on diu : «Trobar-se donats», es proposa : «Estar donats»; en l'apartat c), on diu : «específiques aplicables», es proposa : «específiques a aplicar»; en l'apartat d), on diu : «que es troben en possessió», es proposa : «que són en possessió»; al mateix apartat, on diu : «d'allò establert per», es proposa : «d'allò que estableix la»; a l'apartat e), on diu : «de forma visible», es proposa : «de manera visible»; a l'apartat f), on diu : «satisfer els tributs que preveguin per a aquest tipus de vendes les ordenances municipals», es proposa : «satisfer els tributs que les ordenances municipals estableixen per a aquest tipus de vendes».

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen amb aquestes correccions tècniques, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El Dictamen ha quedat aprovat per 98 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Passem ara a l'article 7. A l'article 7 hi ha una esmena, l'esmena número 24, del Grup parlamentari de Centristes, i, a més a més, dues esmenes tècniques, que serà preferible, potser, com que són purament tècniques, llegir-les immediatament abans de la votació del Dictamen.

Té la paraula, doncs, el Diputat senyor Clua per a la defensa de l'esmena centrista.

El Sr. CLUA : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé, doncs, un cop retirada, queden només les esmenes tècniques, de la primera de les quals vaig a donar compte, presentada pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, que substitueix en el text —som a l'article 7—, en el paràgraf tercer, allà on diu : «en nom del comerciant la seva muller i els seus fills», proposa canviar : «muller» per «cònjuge», cosa que sembla evident perquè la llei no tingui un caràcter discriminatori respecte a les dones.

I, en fi, hi ha l'altra esmena tècnica de diverses paraules de la qual ara donarà compte el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER : En el primer paràgraf de l'article setè, on diu : «comprovació per l'ajuntament», es proposa : «comprovació feta per l'ajuntament». En el tercer paràgraf, on diu : «però podrà exercir-ne una activitat», es proposa : «però podran exercir l'activitat». Al mateix paràgraf, on diu : «que estiguin donats d'alta», es proposa : «que siguin donats d'alta». En el quart paràgraf : «en l'esmentada autorització constarà», es proposa : «a l'autorització constarà». En el cinquè, on diu : «solament pot ser revocat», es proposa : «solament pot ésser revocada». I, en el mateix paràgraf, on diu : «no donant dret», es proposa : «i no donarà dret».

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem, doncs, a la votació del text del Dictamen, amb les dues esmenes tècniques indicades; la que he indicat primerament i les que acaba d'indicar el senyor Secretari.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin d'empeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 8. A l'article 8 hi ha tres esmenes del Grup Socialista, del senyor Ramon Viñals i del Grup de Centristes. La més allunyana és l'esmena del Grup Socialista, esmena de modificació. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Craviotto.

El Sr. CRAVIOTTO : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, la enmienda socialista de modificación al artículo 8 consta de dos párrafos. El primero viene motivado por la necesidad de una constancia clara en la Ley que permita facilitar el normal desarrollo de las actividades sedentarias tanto comerciales como industriales como públicas. Sería una intromisión injusta i abusiva que las instalaciones a las que se refiere el proyecto se realizasen en la puerta de un comercio fijo, por ejemplo. El segundo párrafo, o segunda parte de la enmienda, trata de dejar claro que, en cuanto a la venta que se detalla como casos a), b), c), d) y e), se podrá autorizar en el lugar

fijo, en la vía pública o en determinados espacios abiertos durante más de dos días a la semana, por los ayuntamientos. Es conveniente dejar autonomía y libertad a los ayuntamientos, que son los que conocen sus propias necesidades locales y las ventas que se enumeran en nuestra enmienda por sus características y excepcionalidad así lo aconsejan para que se efectúen durante más de dos días a la semana. Es por todo ello por lo que solicito a la Cámara que, si lo cree conveniente, se proceda a su aprobación. Gracias.

El Sr. PRESIDENT : Algún torn en contra? *(Pausa.)* La Diputada senyora Neras per al torn en contra.

La Sra. NERAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup anuncia el vot en contra d'aquesta esmena, que introdueix, creiem nosaltres, elements de confusió, en barrejar, al nostre parer, desordenadament conceptes continguts en els articles 4, 8 i 9 de la Llei que estem debatent.

Com a simple exemple de la confusió de la qual fem esment, citem l'apart c) de l'esmena, segons el qual sembla que les condicions de seguretat i d'higiene, així com la forma d'exhibició dels articles o productes oferts a la venda, es refereixin solament a la venda en camions-botiga. En canvi, segons la redacció de l'article 8 de la Comissió, tals condicions i forma d'exhibició afecten la totalitat de la venda no sedentària, qualsevol que sigui el lloc on es porti a terme.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a la defensa de l'esmena número 22, presentada pel Diputat senyor Ramon Viñals. El senyor Viñals té la paraula.

El Sr. VIÑALS *(de l'escó estant)* : Senyor President, amb el seu permís, des de l'escó, senyores i senyors Diputats, anuncio que l'esmena número 8 serà retirada o és formalment retirada en funció que la part central de l'esmena, i, potser més important, ja ha estat incorporada dins del segon paràgraf de l'article setè, que ja hem votat. També aprofito l'avinentsa d'aquesta petita intervenció per a dir que l'article 8, que conté dos paràgrafs ben diferenciats, en el segon paràgraf, en el que ens reglamenta el precepte que els articles a la venda han d'ésser exhibits a una altura del sòl, etc. —els senyors Diputats ho tenen davant—, no voldria fer comentaris càustics respecte a aquest text... Nosaltres creiem que això, en tot cas, seria més adient d'un reglament que no pas del context de la Llei. Per això, al seu moment i amb la benvolença de la Presidència, voldriem demanar votació separada, que, en aquest cas, sí que esperem obtenir, perquè seria per paràgrafs d'articles en dos temes que són absolutament diferenciats.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Retirada aquesta esmena, evidentment, no hi ha torn en contra i passem, doncs, a l'esmena número 33, del Grup parlamentari de Centristes. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Clua.

El Sr. CLUA : Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé, aleshores, doncs, retirem les esmenes del senyor Viñals i del Grup parlamentari de Centristes, queda només mantinguda l'esmena socialista que ha defensat el Diputat senyor Craviotto.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 65 en contra i 14 abstencions.

I, en aquest cas, no hi ha cap esmena tècnica, de manera que podem passar a votar directament el text del Dictamen, tal com figura imprès en el *Butlletí Oficial*.

Les senyores i els senyors que estiguin d'acord amb el Dictamen, que es posin dempeus. *(El Sr. Viñals demana per parlar.)*

El Sr. PRESIDENT : Sí.

El Sr. VIÑALS : Senyor President, nosaltres sollicitàvem la votació per separat dels dos apartats.

El Sr. PRESIDENT : Sí, és veritat, és veritat. El senyor Viñals havia indicat de votar separatament els dos paràgrafs. Evidentment, en aquest cas, la petició pot justificar-se, de manera que anem a passar a votació separatament, i ara de moment, doncs, el primer paràgraf del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el primer paràgraf de l'article 8, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El primer paràgraf de l'article 8 del text del Dictamen ha estat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 26 abstencions.

Passem ara a votar el segon paràgraf.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El segon paràgraf de l'article 8 del text del Dictamen ha estat aprovat per 65 vots a favor, 15 en contra i 26 abstencions.

Passem ara a l'article 9, en el qual hi ha dues esmenes: la 33, del Grup parlamentari de Centristes, i la número 6, del senyor Viñals.

Per a defensar l'esmena del Grup de Centristes...

El Sr. PEDRÓS : Aquesta esmena havia estat retirada, i voldria fer-li observar que és una esmena a l'article 8, no a l'article 9.

El Sr. PRESIDENT : Ha estat retirada?

El Sr. PEDRÓS : I, a més, és una esmena que correspon a l'article 8, que ja hem votat.

El Sr. PRESIDENT : Ah, perdó, perdó. Sí, sí, és a l'article 8, perdoni'm, que jo m'havia confós amb els números. En realitat, només hi ha l'esmena número 6, del senyor Viñals. El senyor Viñals té la paraula.

El Sr. VIÑALS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, malgrat que seré extremament breu, he volgut baixar a defensar aquesta esmena que hauria pogut defensar de l'escó estant, perquè crec que el tema mereix el màxim respecte.

Es tracta d'uns drets, els drets tradicionals de la nostra pagesia, pagesia més aviat humil, quant a tenir lliure accés a la venda dels seus productes propis en qualsevol mercat. Tal com ha quedat redactat l'article 9, comença dient : «Els ajuntaments podran autoritzar els agricultors». A mi em sembla que ja és una mala entrada, perquè el «podran autoritzar els agricultors»; vol dir que podran que sí o bé podran que no, i, en principi, crec que s'ha de respectar que pugui ser sempre que sí. Però, sobretot, després diu : «en forma individual o

agrupada, a fer la venda de llurs propis productes als indrets que els hagin fixat prèviament». Sí, això, d'un costat, està molt bé: que els ajuntaments puguin acotar allà on es fa la venda, pel fet que sigui «els indrets», pot donar-se el cas que algun ajuntament —no és per a dir-ho amb paraules planes—, en lloc de fer-ho al costat del mercat, on hi ha uns interessos comercials que tots coneixem, diguin, doncs, no, ho faran cinc carrers més enllà, o ho faran a l'extrem del poble. Vull dir que això deixa una certa indefensió i un cert buit. Per tant, dins del que és el context de l'esmena número 10, que jo havia presentat, vull dir que el tema que crec important d'afegir a tot el que ja diu l'article 9 seria, senyor President —i, en tot cas, retiraria la resta de l'esmena—, l'incís que diu: «i annexos als mercats que tenen seu permanent, periòdica o ocasional en els seus respectius municipis». Per tant, quedaria l'article: «Els ajuntaments podran autoritzar els agricultors, en forma individual o agrupada, a fer la venda de llurs propis productes als indrets que els hagin fixat prèviament i als annexos als mercats que tenen seu permanent periòdica o ocasional en els seus respectius municipis», cosa que en si permet de salvar aquesta discriminació que podria existir, tot conservant-se la tradicionalitat, fins i tot a la vila de Barcelona, perquè la pagesia ofereixi els seus productes al costat mateix d'on hi ha els mercats fixos.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies senyor President.

El Sr. PRESIDENT: L'esmena del senyor Viñals, com ell ha indicat, ha quedat ara reduïda a una esmena d'addició al text. Algun torn en contra? No hi ha torn en contra. Passem, doncs, directament a la votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena del senyor Viñals, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 14 vots a favor, 50 en contra i 43 abstencions.

Passem ara, doncs, a votar el text del Dictamen, amb l'esmena tècnica de la qual donarà compte el senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER: A l'article 9, on diu: «de forma individual o agrupada», es proposa «individualment o agrupadament».

El Sr. PRESIDENT: Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 10 no hi havia cap esmena mantinguda, però hi ha dues esmenes tècniques. La primera és una esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que proposa modificar en el text de l'article 10, a la quarta ratlla del text imprès, allà on diu «al comís»; proposa substituir-ho per «a la intervenció», és a dir que diu: «i podran arribar, com a acció de cautela, al comís dels productes exhibits pel venedor», i proposa que es digui: «podran arribar, com a acció de cautela a la intervenció dels productes exhibits pel venedor».

El Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat considera que es tracta d'una esmena tècnica, suposo, doncs, terminològica. I, després, hi ha l'altra esmena tècnica, proposada per tots els Diputats ponents d'aquest Projecte de Llei, de la qual el senyor Secretari donarà compte.

El Sr. SECRETARI PRIMER: On diu, el text del Dictamen: «garantir el compliment pels titulars de les autoritzacions d'allò preceptuat en la present Disposició», es proposa: «garantir que els titulars de les autoritzacions compleixin allò que preceptua la present Llei». I, en l'última línia d'aquest article, on diu: «en virtut d'allò establert per la present Llei», es proposa: «en virtut del que estableix la present Llei».

El Sr. PRESIDENT: Passem a votació separadament les dues esmenes tècniques. Primerament, l'esmena tècnica del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, de substituir «comís» per «intervenció».

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Aquesta substitució de paraules ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I ara passem, doncs, a votació el text del Dictamen amb les altres esmenes tècniques, que són d'ordre purament gramatical o d'adequació al llenguatge jurídic.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra? Els que s'abstinguin?

L'article 10 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents, amb el text del Dictamen amb les esmenes tècniques indicades.

A l'article 11 hi ha —a part d'una esmena tècnica de llenguatge— l'esmena número 39 del Grup parlamentari de Centristes. El senyor Clua té la paraula per a defensar-la.

El Sr. CLUA (*de l'escó estant*): Senyor President, l'he retirada amb les esmenes anteriors.

El Sr. PRESIDENT: ... per retirar-la. Molt bé, doncs, no havent-hi una altra esmena, podem donar compte de l'esmena tècnica proposada.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Sí, a l'article onzè. El text del Dictamen diu: «Els ajuntaments hauran d'aprovar, ajustant-se a la present Disposició, llurs propis reglaments en ordenances reguladores d'aquesta activitat comercial», i es proposa: «Els ajuntaments hauran d'aprovar llurs propis reglaments en ordenances reguladores d'aquesta activitat comercial, ajustant-se a la present Llei». Posteriorment, es proposa canviar «Disposició» per «Llei», i, en l'últim apartat, on diu: «allò previst en el paràgraf anterior», proposa: «el que estableix el paràgraf anterior», i també en el mateix article, més endavant, també canviar «Disposició» per «Llei», i, en l'últim paràgraf.

El Sr. PRESIDENT: Els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 11, i amb les esmenes tècniques indicades, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'article 11, segons el text del Dictamen, amb les esmenes tècniques indicades, ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'article 12 no hi havia cap esmena mantinguda, però hi ha una esmena tècnica molt petita, que ara el senyor Secretari indicarà.

El Sr. SECRETARI PRIMER : És suprimir la paraula entre «correspondència» i «com», quan parla de «la venda per correspondència així com tampoc», suprimir la paraula «així».

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen per a l'article 12, amb aquesta supressió de la paraula «així», que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'article 12 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 13 hi ha diverses esmenes presentades, la número 48 i 49, del Partit Socialista Unificat, i, després, diverses esmenes relatives al Dictamen...; perdó, són les úniques presentades, m'havia saltat una plana. Les esmenes 48 i 49, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Per a defensar-les, conjuntament o separatament, com vulguin, té la paraula ...

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : El Diputat senyor Marcel Planellas.

El Sr. PRESIDENT : El Diputat senyor Planellas. Proposaria al senyor Planellas que fes la defensa conjunta, ja que totes dues són esmenes d'addició.

El Sr. PLANELLAS : No farà falta, senyor President, perquè retirem la número 48.

El Sr. PRESIDENT : La número 48, retirada. Molt bé.

El Sr. PLANELLAS : Aleshores, únicament faré la defensa de l'esmena número 49, que és una esmena, senyores i senyors Diputats, d'addició d'un nou requisit per a l'exercici de la venda domiciliària. Aquest nou requisit és disposar de l'autorització municipal. En aquest mateix Projecte, uns articles abans, en el capítol dedicat a la venda no sedentària, hem fet que fos preceptiu el fet de tenir aquesta autorització municipal per a realitzar la venda no sedentària. No cal ni citar el cas dels establiments fixos, per a l'obertura dels quals cal aquesta autorització municipal, a més a més de pagar diferents impostos o taxes municipals per altres conceptes. A parer nostre, no veiem cap motiu perquè també en el cas de la venda domiciliària s'inclogui com a requisit el fet de disposar de l'autorització municipal. Creiem que, amb aquesta mesura, continuariem la tònica que es manté en el conjunt de la Llei d'un respecte respecte a l'autonomia municipal, i creiem que el fons d'aquesta qüestió és que l'ajuntament sàpiga qui està venent en el seu terme municipal, i, per això, el mecanisme millor, a parer nostre, és que sol·liciti l'autorització per tal de poder exercir la venda dins d'aquell municipi. Més encara si tenim en compte que, en alguns casos, se'n poden derivar responsabilitats subsidiàries, com hem vist en el cas d'algunes intoxicacions degudes a productes que s'havien venut en venda domiciliària.

Nosaltres creiem, finalment, que afegir aquesta esmena, incorporar aquesta esmena al conjunt de requisits pot ser una cosa positiva en el sentit de reforçar l'autonomia municipal,

positiva també en el sentit que, a parer nostre, el consumidor se sentirà molt més protegit davant d'un tipus de venda que, en no tenir darrera un establiment fix ni un lloc de venda, encara que sigui periòdica, es troba una mica desvalgut a l'hora de presentar qualsevol tipus de reclamació, i creiem també —anant més enllà— que, fins i tot, la incorporació d'aquest tipus de mesura per les empreses que es dediquen a aquest tipus de venda, les empreses serioses, també és, en certa manera, un reforç, ja que per a ells presentar davant dels seus clients el registre de la Generalitat de Catalunya tal com estan en el registre d'empreses de venda domiciliària, i, a més a més, també poder exhibir el permís municipal, em sembla que també reforçaria la seva credibilitat.

És per tots aquests motius que presentem aquesta esmena i hi sol·licitem el vot afirmatiu.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? No hi ha torn en contra.

Passem, doncs, a votar l'esmena que acaba de defensar el senyor Planellas.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'esmena d'addició d'una nova lletra a aquest article, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara, doncs, hem de votar el text del Dictamen, també amb unes modificacions de caràcter tècnic, de les quals el senyor Secretari donarà compte.

El Sr. SECRETARI PRIMER : En el paràgraf a), on diu : «trobar-se donades», es proposa : «estar donades», i en el mateix paràgraf, on diu : «trobar-se al corrent», es proposa : «estar al corrent».

A l'apartat b), on diu : «específiques aplicables», es proposa : «específiques a aplicar».

A l'apartat c), on el Dictamen diu : «que es troben en possessió», es proposa : «que estan en possessió», i, en el mateix apartat, on diu : «d'allò establert per la normativa específica vigent», es proposa : «d'allò que estableix la normativa específica vigent».

I, finalment, a l'apartat d), on diu : «trobar-se inscrites», es proposa : «estar inscrites», i on diu : «que a aquests efectes», es proposa que digui : «que a aquest efecte».

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, amb aquestes modificacions tècniques, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen i, per tant, l'article 13, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 14 hi ha una esmena del Grup Socialista, que portava el número d'ordre 52. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, este artículo 14 está comprendido dentro de un Capítulo que consta de cinco artículos, que es el Capítulo dedicado a la regulación de la venta a domicilio. En el artículo ante-

rior, que acabamos de discutir, se regulaban los requisitos que ha de reunir el vendedor a domicilio con respecto a la Administración.

El señor Conseller, en su exposición inicial de la Ley, nos decía que, en el tema de la venta a domicilio, se intentaban establecer unas garantías para el comprador, frente a la indefensión que el comprador tiene cuando hace sus compras a domicilio.

Nosotros creemos que no es suficiente con lo que el artículo 14 dice. Creemos que lo que el artículo 14 dice debe de existir como un primer párrafo, y nosotros añadimos un segundo párrafo. Pero no creemos que sea suficiente con que al consumidor se le enseñe un carnet, justificando quién es ese comprador, que representa una empresa, que tiene autorización de esa empresa para vender, y cuál es la empresa. Creemos que se necesitan mayores garantías para el consumidor en este tipo de ventas.

Es de todos conocido que el consumidor a domicilio no tiene ninguna posibilidad, con la actual legislación, de poder comparar el producto que se le ofrece, el producto que puede comprar en su domicilio, con cualquier otro tipo de producto, en la calle, en cualquier otro tipo de comercio; ni siquiera de poder comprobar, en algún caso, la calidad de ese tipo de producto que se le ofrece a domicilio.

Las recomendaciones de la Comunidad Económica Europea y la legislación de la mayoría de sus miembros, de los países de Europa, establecen un tipo de garantía para el consumidor que consiste en la obligación de realizar un contrato, cuando se realiza una venta a domicilio, y en el derecho del comprador, en el derecho del consumidor, a desistir de esa compra durante el plazo de siete días para poder comprobar las garantías de ese producto y compararlo con otro tipo de producto que pueda existir en el mercado normal, que no sea la venta a domicilio. A nosotros nos gustaría que este tipo de garantías se pudieran establecer en esta Ley, pero es evidente que el tema del contrato podría incurrir en inconstitucionalidad, ya que es un tema de legislación mercantil —competencia reservada al Estado—, y es por ese motivo por el que nuestra enmienda no contiene el tema del contrato. Pero sí contiene una mayor garantía de la que establece el Proyecto inicialmente, que es la garantía de que al consumidor se le ofrece no sólo el carnet del comprador, la identificación de la empresa vendedora, sino que se le ofrezcan también específicamente las características del producto, la calidad de esos productos y que, posteriormente, reglamentariamente, la Conselleria de Comercio y Turismo especifique el tiempo de que el comprador dispone para la adquisición definitiva del producto. De tal manera que, si se aprobase nuestra enmienda, el comprador no efectuaría la compra en el momento en que se le ofertara ese producto, sino que dispondría de un folleto explicando exactamente cuáles son las características del producto, y tendría unos días de plazo, cuya compra no sería efectiva hasta transcurridos esos días.

Es por este motivo y porque creo que uno de los aspectos más importantes de esta Ley, desde la perspectiva de defensa del consumidor, es precisamente en este artículo, por lo que solicito de las señoras y señores Diputados que voten favorablemente la enmienda que acabo de defender.

Muchas gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra de l'esmena que ha defensat el senyor Cigarrán? (*Pausa.*) La Diputada senyora Neras té la paraula.

La Sra. NERAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup creu que, si mitjançant aquesta esmena es tracta que el comprador sàpiga quins són els productes que el venedor està facultat per a oferir-li, així com la seva procedència, l'article 14 del Dictamen és suficientment explícit, segons el nostre criteri. Malgrat que l'esmena del Grup Socialista, com bé ha dit el senyor Cigarrán, no parla del tema del contracte, sí que creiem que tracta d'introduir condicions o clàusules contractuals a l'acte mercantil de la compra-venda, com pot ser, en aquest cas, el període de reflexió o de penediment.

Recordem, per tant, al Grup Socialista que aquesta esmena es podria considerar inconstitucional a la llum d'una recent sentència de resolució del Tribunal Constitucional sobre l'Estatut del Consumidor del País Basc, que el senyor Cigarrán coneix molt bé.

Per tant, nosaltres anunciem el nostre vot en contra de l'esmena del Grup Socialista.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem a votació l'esmena número 52, del Grup Socialista, a l'article 14; esmena d'addició.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha quedat rebutjada per 41 vots a favor, 68 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votació el text del Dictamen en el qual, aquesta vegada, l'esmena tècnica proposada es limita a substituir una coma per la conjunció «i».

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, amb l'esmena tècnica que he indicat, queda aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 15 hi ha una esmena del Diputat senyor Viñals, que portava primitivament el número d'ordre 54, i, després, una esmena del Grup parlamenatari del Partit Socialista Unificat, que portava el número d'ordre 57. Totes dues esmenes són esmenes d'addició.

Per a defensar la seva esmena, té la paraula el Diputat senyor Viñals.

El Sr. VIÑALS : Gràcies, senyor President, amb el seu permís, des de l'escó.

L'esmena número 15, que introduïa la possibilitat que, en la venda a domicili, l'usuari o consumidor pogués retornar el gènere comprat i exigir el dret a la devolució de l'import pagat, és una bona esmena, i existeix en la majoria de les legislacions. Crec realment que és un bon precepte, però avui no es pot mantenir perquè el fet d'introduir una modificació en les pràctiques contractuals —el reintegre de l'import de la compra—, el Tribunal Constitucional, en la Sentència que fa un moment la Il·lustre Diputada senyora Neras ha citat, deixa clar que aquest tipus de regulació només es pot introduir mitjançant

una regulació general de l'Estat, motiu pel qual retiro l'esmena.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Per a defensar l'esmena del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, té la paraula la Diputada senyora Sallés.

La Sra. SALLÉS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, molt breument, però sí per a anunciar-los que retirem la nostra esmena número 16, però volem explicar el motiu pel qual, en el seu moment, va ser formulada. I, coherentment, en retirar aquesta esmena, retirem també la número 64, abans 160.

En el moment que es va presentar la Llei de Regulació Administrativa de Vendes Especials, nosaltres teníem —i continuem tenint— una gran preocupació pel tema de la defensa dels consumidors. Creiem que precisament en aquest article que està inclòs dintre el Capítol III de la venda domiciliària és on el consumidor està més desassistit, on realment el venedor el sorprèn a casa seva i té menys defenses que quan és ell qui surt a comprar; bé sigui a la botiga, bé sigui amb la venda no sedentària.

Portats per aquesta preocupació, i després, també, tenint en compte que, la nostra legislació en aquest camp, creiem que cada vegada ha de ser més pròxima a la del Mercat Comú, i nosaltres creiem, evidentment, que el consumidor i usuari del Mercat Comú està molt més defensat per a la seva legislació que la nostra, amb aquesta preocupació vam fer aquesta esmena. Posteriorment, una Sentència del Tribunal Constitucional en relació amb el Parlament basc va deixar molt clar que aquests temes no estaven inclosos dintre de les competències dels Parlaments autonòmics.

Nosaltres no volem en cap moment fer demagògia, i, per això, honestament retirem l'esmena, però creiem que això s'hauria de tenir en compte; els nostres Diputats a Madrid es preocuparan que, en una futura llei de comerç interior a nivell d'Estat, s'inclougui aquest tema perquè creiem que és molt necessari en aquest país, després dels problemes que hi ha hagut amb la venda no sedentària, regular-ho.

L'any 1972, França va tenir la primera llei europea en aquest tema. Posteriorment, el Mercat Comú ha aconsellat a tots els països membres que ho regulin. I, realment, del que es tracta és de fer un contracte de venda, un contracte per escrit, i que, a més a més, el comprador tingui la possibilitat de desistir, després d'un termini de temps que s'estableixi.

Sabem que això no és competència d'aquest Parlament però sí que volem deixar clar que és una gran preocupació nostra i que aquesta preocupació ens va dur a fer aquesta esmena, que en aquests moments retirem.

El Sr. PRESIDENT : Bé, amb aquesta retirada de les esmenes, podem passar a veure l'esmena tècnica en el text del Dictamen. El senyor Secretari.

El Sr. SECRETARI PRIMER : El text del Dictamen diu : «Per a practicar la venda domiciliària les empreses hauran de dipositar, per a ésser donades d'alta en el Registre d'Empreses de Venda Domiciliària, d'una fiança caucional, en les condicions que reglamentàriament s'estableixin», i es proposa que l'article 15 digui : «Per a practicar la venda domiciliària i per a ésser donades d'alta en el Registre d'Empreses de Venda

Domiciliària, les empreses hauran de disposar d'una fiança caucional en les condicions que s'estableixin per reglament.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, evidentment no hi ha cap alteració en el sentit, sinó simplement una ordenació diferent.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen modificat d'aquesta manera, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 15, en el text del Dictamen modificat des del punt de vista gramatical o sintàctic, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 16 hi ha una esmena del Diputat senyor Viñals i una esmena... I res més. Únicament l'esmena del Diputat senyor Viñals.

El senyor Viñals té la paraula per a defensar-la.

El Sr. VIÑALS (*de l'escó estant*) : Senyor President, pels mateixos motius que he dit abans, —i havia oblidat de retirar aquesta—, per no ser constitucional, retiro l'esmena.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies.

Bé, havent quedat retirada l'esmena, i com que, en aquest cas, el text del Dictamen no té cap esmena tècnica, passem directament a la votació del Dictamen.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'article 16, del text del Dictamen, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, abans de passar a l'article 17, hi ha l'esmena número 18, abans 60, del Grup Socialista, que proposa la introducció d'un article 16 bis, que estaria situat, d'altra banda, en un nou capítol. Per a defensar aquesta esmena d'addició, té la paraula el Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN : Si m'ho permet, senyor President, des de l'escaño. Esta enmienda pretende introducir un nuevo Capítulo, que no estaba previsto en la Ley. Es decir, regular un nuevo tipo de venta, que es la venta con regalo.

El objetivo de esta enmienda, fundamentalmente, es garantizar la libertad del comprador a la hora de elegir el producto, evitando fundamentalmente la publicidad engañosa que supone, en algunos de los casos, el tema de la venta con regalo. Se hace un primer párrafo en el que se prohíbe la venta de productos de consumo con regalo, y con una serie de excepciones de esta prohibición.

Debido a que esto es la introducción de un nuevo capítulo en una Ley cuyo proyecto inicial no tenía este capítulo y que hay alguna posibilidad de que esta enmienda tuviese problemas en la medida en que productos fabricados fuera de Cataluña con destino al mercado de Cataluña no pudieran ser productos destinados a otra zona traídos a Cataluña para vender, una vez que esto se pusiera en vigor, nosotros retiramos nuestra enmienda, fundamentalmente, porque tenemos la confianza que en la Ley de Defensa del Consumidor del Congreso de los Diputados este tema se regulará para todo el Estado y, aún siendo un tema muy interesante, creemos que se debe regular mejor en el Congreso de los Diputados, y por eso reti-

ramos nuestra enmienda.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Retirada aquesta esmena, doncs, podem passar ja al Capítol IV, article 17. Al Capítol IV, article 17 hi ha diverses esmenes, totes elles resultat del Dictamen sol·licitat al Consell Consultiu. Són les esmenes 19, 20, 21, 22, 23 i 24, presentades respectivament pels Grups de Convergència i Unió, Partit Socialista Unificat, Centristes, pel senyor Viñals, pel Grup Socialista, i pel d'Esquerra Republicana.

No crec que hagi arribat a la Presidència cap esmena transaccional en aquest cas ... *(El senyor Cigarrán demana per parlar.)*

El Sr. CIGARRÁN *(de l'escó estant)* : En el Dictamen, en el Butlletí 115, figura, en la pàgina 4457, a partir de la enmienda 24 d'Esquerra Republicana viene una recomenació ...

El Sr. PRESIDENT : La Comissió no pot fer recomanacions. Cal que sigui una esmena presentada amb signatures, això és el Reglament. De manera que jo entenc que es pot fer ara mateix, però a mi em sembla que ... *(El senyor Subirà i Rocamora demana per parlar.)*

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA *(de l'escó estant)* : Per a una qüestió d'ordre. President, recordarà que hi ha un acord de la Mesa en el sentit que les transaccionals aprovades en l'Informe de la Ponència, posterior a les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu, són preses a tràmit pel Ple, sense necessitat que els Grups parlamentaris ho presentin per escrit.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'única qüestió ..., té raó el senyor Subirà, aquesta qüestió va ser advocada davant la Mesa, però, entenem-nos, de tota manera, amb una diferència important, que és que no es pot tractar d'una recomanació, sinó que ha de ser una esmena transaccional proposada per la Comissió, però no una recomanació. Per tant, doncs, jo demanaria que la Comissió ens digués que és realment una esmena transaccional que proposa la Comissió, d'acord? És a dir: una simple recomanació no té el caràcter d'esmena. És a dir, la Mesa va acordar d'admetre les esmenes transaccionals que proposés la Comissió, però no que recomanés : que proposés.

Bé, doncs, aleshores s'entén que, si no és que algun Grup parlamentari o el senyor Viñals diguessin el contrari, queden retirades totes les esmenes indicades i que la Comissió proposa un text transaccional que és el que figura, en efecte, en la pàgina 4457 del Butlletí Oficial

El Sr. VIÑALS *(de l'escó estant)* : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor Viñals?

El Sr. VIÑALS *(de l'escó estant)* : En tot cas, en aquesta esmena transaccional aquest Diputat, no essent membre de la Comissió i no havent assistit a cap de les sessions i a cap de les preses en consideració d'aquesta transaccional, la seva esmena número 22 naturalment queda retirada, però no és solidària de l'esmena transaccional que es presenta.

El Sr. PRESIDENT : Bé, vol dir el senyor Viñals que retira la seva esmena, però que no se sent totalment identificat amb el text proposat per la Comissió. És això, oi?

(El senyor Clua demana per parlar.)

Bé, el senyor Pedrós... El senyor Clua?

El Sr. CLUA *(de l'escó estant)* : Senyor President, des d'aquí mateix. Efectivament, nosaltres també retirem aquesta esmena perquè es discuteix que es porti a debat la transaccional. Tampoc no ens sentim identificats i, per tant, si la retirem

és en raó de poder, després, optar a la votació respecte a la transaccional, en forma tal vegada diferent de com era redactada.

El Sr. PRESIDENT : No, no és obligatori, perquè, en realitat, jo he comès un error, i només la Comissió proposa un text transaccional entre les esmenes 19 i 20; per tant, les altres poden mantenir-se. De manera que queda mantinguda, senyor Clua?

El Sr. CLUA *(de l'escó estant)* : Mantinguda no, però almenys voldria explicar per què la retirem.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, d'acord. La pot retirar després en el curs de la seva explicació.

Bé, hi ha també el Grup Socialista, el Grup d'Esquerra Republicana. És que mantenen les esmenes? *(Pausa.)* Retirades.

Aleshores, en peu queda en aquest moment —el senyor Clua ha anunciat que la retirarà, però encara no l'ha retirada— l'esmena número 21 del Grup de Centristes i el text transaccional proposat per la Comissió.

El senyor Clua té la paraula per a la seva esmena.

El Sr. CLUA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, efectivament he anunciat que el nostre Grup retiraria aquesta esmena, la número 21, que és d'adequació al Dictamen del Consell Consultiu, i cal, al meu entendre, explicar per què prenem aquesta decisió de retirar-la, i no precisament perquè estiguem conformes amb la transaccional que se sotmetrà a debat, sinó tot al contrari.

Nosaltres la retirem perquè, en principi, quan es va presentar vam considerar que podia ser una esmena d'adequació al Dictamen del Consell Consultiu, però aprofundint més en tota aquesta temàtica transcendental i important, tal vegada la més important d'aquest Projecte, i, per raó, precisament, del que ens ha dit el Dictamen del Consell Consultiu, entenem que mantenir aquesta esmena significa, d'una manera o d'una altra, intentar adequar d'una manera impròpia i d'una manera irregular el que constitueix el Dictamen del Consell Consultiu.

En definitiva, equivaldria —mantenir aquesta esmena i sotmetre-la a votació— a una proposta del nostre Grup a acceptar la prohibició de les vendes a pèrdua, siguin aquestes amb caràcter de vendes ocasionals, siguin amb caràcter de vendes habituals o sistemàtiques, i, precisament, com que nosaltres, després d'analitzar i aprofundir en el Dictamen del Consell Consultiu, entenem que qualsevulla prohibició d'aquestes vendes, siguin les habituals, siguin les ocasionals, pot ser motiu d'inconstitucionalitat perquè entra en l'esfera del dret mercantil, que no és competència d'aquesta Cambra, per aquesta raó no volem, a través d'aquesta esmena, contribuir a aquesta adequació que he titllat abans —i ho repeteixo— d'inadequada i impròpia, i tampoc no podrem, per tant, votar afirmativament la transaccional perquè tampoc no compartim aquesta interpretació generosa, laxa, que ha fet el Consell Consultiu quan estableix la distinció i la diferenciació als efectes de prohibició entre les vendes habituals i les vendes ocasionals.

Perquè el Consell Consultiu ens diu : «es poden prohibir les vendes habituals, no serà inconstitucional sempre quan es reguli la venda ocasional», nosaltres tenim les nostres temences, nosaltres pensem que qualsevulla prohibició, qualsevulla que sigui la classe de venda ocasional o habitual, pot ser

inconstitucional perquè afecta el dret mercantil, i nosaltres no volem contribuir a través del sosteniment d'aquesta esmena i a través de la votació favorable d'aquesta transaccional que aquesta temença pugui ser una realitat i que, una vegada més, una llei d'aquest Parlament pugui ser titllada d'inconstitucional amb totes les seves conseqüències.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Clua, queda retirada, això no obstant, l'esmena? *(Pausa.)* Queda retirada.

Bé, aleshores, havent estat retirades les esmenes primitives passem, doncs, a votació l'esmena transaccional que proposa la Comissió.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

L'article 17 ha quedat aprovat, d'acord amb l'esmena transaccional proposada per la Comissió per a tenir en compte el Dictamen del Consell Consultiu, per 92 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

A l'article 18 hi ha dues esmenes, del Grup Socialista i del Grup de Centristes, també per a tenir en compte el Dictamen del Consell Consultiu.

La del Grup Socialista proposa la supressió de tot l'article, i el Grup de Centristes proposa una addició.

Per a defensar l'esmena socialista, té la paraula el Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN : Senyor President, esta enmienda, la retiramos porque, una vez aceptada la enmienda transaccional al artículo 17, ya no tiene objeto la desaparición del 18.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Per a defensar l'esmena del Grup de Centristes, té la paraula el senyor Clua. *(Pausa.)* Retirada.

Bé, aleshores, podem passar al text del Dictamen, també amb unes modificacions tècniques, de les quals el senyor Secretari donarà compte.

El Sr. SECRETARI PRIMER : On al Dictamen diu : «s'entendrà per preu de compra aquell que resulti...», es proposa : «s'entén per preu de compra aquell que resulta...». Més endavant, on diu : «... sempre que consti», es proposa : «...sempre que constin...», i, a l'última ratlla d'aquest article, on diu : «...de qualsevol mena que suposin compensació...», es proposa : «... de qualsevol mena que signifiquin compensació».

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, amb les esmenes tècniques indicades, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen, amb les modificacions tècniques, ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'article 19. L'article 19 també ha estat objecte de diverses esmenes conseqüents al Dictamen del Consell Consultiu. Les esmenes 27, del Grup Socialista, 28 ..., ah, no, una sola esmena a l'article 19, la número 27, del Grup Socialista, que és una esmena de supressió de tot el text de l'article.

El Sr. CIGARRÁN *(de l'escó estant)* : La retirem, senyor

President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Aleshores, de l'article 19 podem passar a votar el text del Dictamen. Hi ha una petita modificació tècnica, senyor Secretari...

El Sr. SECRETARI PRIMER : On diu : «... de l'esmentada venda», es proposa : «... objecte de la venda a pèrdua».

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, per a l'article 19, amb l'esmena tècnica esmentada, que es posin drets.

Els que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

L'article 19, —el text del Dictamen amb l'esmena tècnica— ha quedat aprovat per la unanimitat dels presents.

A l'article 20 hi ha diverses esmenes a conseqüència del Dictamen del Consell Consultiu. Les números 28, del Grup Socialista; 29, del Grup de Convergència i Unió; 30, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i 31, del Grup de Centristes, coincideixen totes elles en el fet que proposen la supressió de l'article. Hi ha, a més, una esmena del Diputat senyor Viñals que proposa una modificació. I, en fi, la Comissió proposa l'adopció de les esmenes 28, 29, 30 i 31, que signifiquen suprimir tot el text de l'article. L'esmena de supressió és més allunyada del text primitiu. Passem, doncs, primerament, a debat aquesta esmena de supressió.

Algun Diputat desitja prendre la paraula per a defensar-la? *(El senyor Cigarrán s'alceca per parlar.)*

El Sr. CIGARRÁN : Senyor President, des de l'escó. Pasamos a votación esta enmienda, según la recomendación de la Comisión, fundamentalmente porque en la enmienda transaccional del artículo 17 ya va contenido lo que el actual artículo 20 del Dictamen tenía. Por eso se pide la supresión. Nada más, gracias.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra de l'esmena? *(Hom manifesta que no hi ha torn en contra.)* Bé, aleshores, el senyor Viñals, per a un torn a favor de la seva esmena?

El Sr. VIÑALS *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, no pas a favor, sinó per a retirar-la en benefici de l'esmena de supressió, i, tenint en compte que gran part del que hi ha en aquesta esmena ha quedat recollit dintre de la transaccional a l'article 17.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. Per tant, doncs, hi ha en peu, només, l'esmena de supressió que passem immediatament a votació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb la supressió de l'article 20, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La proposta de supressió de l'article 20 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Bé, continuem ara... Abans de passar al capítol cinquè, hi ha les propostes d'addició d'un nou capítol que comportaria diferents articles, que ha presentat el Diputat senyor Viñals. Són les esmenes 33, 34, 35, 36, 37, 38 i 39 de l'ordenació final. El senyor Viñals té la paraula per a la seva defensa. Jo demanaré al senyor Viñals que potser fes una defensa global.

El Sr. VIÑALS : Sí, senyor President, menys que això, encara, perquè, pel que aquí s'ha dit, quant a aquesta sentència del Tribunal Constitucional del 29 de desembre de 1982,

queda absolutament clar que tota la regulació de la venda per correu seria absolutament anticonstitucional; per tant, queden retirades des de l'esmena 33 fins a l'esmena 39. I si el senyor President m'ho permet, a fi d'agilitzar al màxim el debat, com que a continuació l'esmena que segueix al títol del Capítol cinquè és la número 40, anuncio la retirada de l'esmena 40, i, així mateix, de gran part de les que eren de supressió a tot el que eren rebaixes, liquidacions i saldos, i, per tant, senyor President, les números 41, 46, 47, 48, 51, 53 i 54.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. En efecte, el debat quedarà considerablement reduït després de la retirada d'aquestes esmenes que acaba d'anunciar-nos el Diputat senyor Viñals.

Passem, doncs, al capítol cinquè, article 21, al qual no hi ha cap esmena, ni tan sols esmenes tècniques. Podem, doncs, passar directament a votació el text del Dictamen per a l'article 21.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 21 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 22 hi ha una esmena d'addició, al paràgraf segon d'aquest article, que és l'esmena número 42 en la nova ordenació, del Grup parlamentari de Centristes.

Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Clua.

El Sr. CLUA (*de l'escó estant*) : Senyor President, després de reiterar la intervenció de les associacions empresarials respectives, per ser congruent amb la retirada de les anteriors, retiro aquesta.

El Sr. PRESIDENT : Bé, l'esmena ha quedat retirada; no queda cap esmena a l'article 22, si no són unes lleugeres esmenes tècniques que el senyor Secretari indicarà.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Sí. On el Dictamen parla de «Gremis», «Associacions», amb majúscules, proposa que es posin amb minúscula, i, en l'últim paràgraf d'aquest article, on diu : «la venda en rebaxes», que es digui : «la venda en rebaixa».

El Sr. PRESIDENT : Bé. Passem, doncs, a votació l'article 22 del text del Dictamen, amb les petites esmenes tècniques indicades.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen, per a l'article 22, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 23 hi ha dos vots particulars, un del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i un altre del Grup Socialista, i hi ha també l'esmena número 45 en la nova ordenació, del Grup parlamentari de Convergència i Unió.

Per a la defensa del vot particular del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat té la paraula el senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS (*de l'escó estant*) : Hi ha presentada una esmena transaccional.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha presentada una esmena transaccional. Potser sí... Sí, m'havia passat per alt. En efecte, hi ha

una esmena transaccional que signen tots els Grups i que, per tant, hem d'interpretar que significa la retirada dels vots particulars i de l'esmena de Convergència i Unió. Aquesta esmena transaccional proposa, per a l'article 23, el text següent : «Als efectes abans esmentats incorreran en presumpció de rebaixa de mercaderies adquirides amb aquesta finalitat aquelles operacions en les quals els articles o productes objecte de la venda no hagin estat posats a la venda abans de l'inici de les rebaxes.»

Algun Diputat vol prendre la paraula per a un torn a favor?

Bé, no hi ha torn a favor; per tant, tampoc no hi ha torn en contra, i passem directament a votació aquest text.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha quedat aprovada per 94 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Passem ara a l'article 24.

(*La senyora Neras s'aixeca per parlar.*)

La Sra. NERAS : (*per raons tècniques no han pogut ésser enregistrades les primeres paraules.*) ...del primer paràgraf de l'article 23, o sigui, del text del Dictamen. Això era una esmena d'addició.

El Sr. PRESIDENT : Ah, era una esmena d'addició... És clar, en el text presentat amb les signatures dels Grups no ho diu; de manera que semblava, en una lectura ràpida, com podem fer ara, que era una esmena de substitució.

Bé, doncs, en aquest cas, ja que això és una esmena d'addició, hem de passar a votació el text del Dictamen en el qual, afortunadament, no hi havia cap esmena tècnica.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'article 24, al qual no hi ha cap esmena i únicament una esmena tècnica que consisteix a substituir la forma «ser», del verb, per la forma «ésser». I a l'article 25 tampoc no hi ha cap esmena, perquè ha estat retirada la que hi havia anteriorment. Hi ha diverses esmenes tècniques que proposo que s'indiquin ara, i podrem, aleshores, votar conjuntament, ja que suposo que no hi haurà objecció, els articles 25 i 26.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Sí, en l'apartat a) de l'article 25 es proposa, quan el text del Dictamen diu : «Cessament total», es proposa : «El cessament total»; on, en l'apartat b) del text del Dictamen, diu : «Transformació substancial» es proposa : «La transformació substancial»; al mateix apartat, es tracta de suprimir una coma : «l'establiment comercial que»; a l'apartat c), en el text del Dictamen diu : «d'un comerciant difunt, pels hereus», que digui : «d'un comerciant difunt efectuada pels hereus»; a l'apartat d), quan diu : «La liquidació que decideixi practicar el comerciant» es proposa : «La liquidació que decideixi efectuar el comerciant», i, en el mateix paràgraf, quan diu : «s'aculli a allò previst en l'apartat b)», que digui : «allò que preveu l'apartat b)». I, en l'últim

paràgraf, l'e) : «A causa de força major», es proposa : «En un cas de força major».

El Sr. PRESIDENT : Bé, suposo que no hi ha cap inconvenient que votem conjuntament els articles 24 i 25 segons el text del Dictamen, amb les esmenes tècniques indicades.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen, amb les esmenes tècniques indicades, ha quedat aprovat en els articles 24 i 25.

A l'article 26 hi ha dos vots particulars, un del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat i un altre del Grup parlamentari de Convergència i Unió. I, a més, hi ha dues esmenes tècniques de les quals donarem compte després.

Per a defensar el vot particular del Grup del Partit Socialista Unificat, té la paraula el Diputat senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS : Gràcies, senyor President. D'aquest vot particular anuncio la retirada del primer paràgraf, i, aleshores, el que passaré a defensar únicament serà el segon paràgraf. D'aquesta Llei segurament l'aspecte més cridaner i que ha sortit més als mitjans de comunicació és el punt de les rebaixes, per la seva repercussió a nivell popular; no és pas casualitat que a nivell col·loquial, d'aquesta Llei, se'n digui la llei de les rebaixes. El que passa és que també regula altres aspectes que potser no tinguin aquesta repercussió però també tenen el seu interès, basat en un principi, que és el tema que ha servit de debat a l'entorn d'aquesta Llei en els papers avui, d'aquest matí, i també en aquesta Cambra, sobre si aquesta és o no és una llei intervencionista, o quina és la filosofia que es mou darrera d'aquesta Llei. Jo diria que la filosofia d'aquesta Llei que es traspua en aquesta esmena que nosaltres presentem no és tant el fet d'anul·lar la competència sinó de regular-la, per tal que pugui continuar existint. En aquest sentit, hi ha tot un seguit de pràctiques comercials, dins de l'apartat de la venda amb pèrdua, que, si continuen, de fet, el que pretenen és el monopoli del mercat, que seria la fi d'aquesta possibilitat de competència. Aleshores, aquesta Llei, el que pretén, dins del marc de la llibertat de mercat que ens fixa la Constitució, i, en virtut de les competències que ens dona l'Estatut, és regular tot el tema del comerç interior en alguns casos determinats. Un d'aquests casos és el de la venda en liquidació.

Aquesta venda en liquidació, molts cops, en la pràctica, està servint com una forma encoberta de venda a pèrdua, i m'explicaré. La venda en liquidació, per tots uns supòsits que s'expliquen en l'article 25, és un tipus de venda que s'ha realitzat tradicionalment en casos de cessament, de traspàs, etc. Però ens estem trobant amb un fenomen nou, i és el fenomen que hi ha establiments que fan de la venda en liquidació una venda permanent i que constantment estan liquidant, i es produeix el fenomen que, de fet, és un comerç que està fent una venda a pèrdua d'una manera constant, no com un cas ocasional, que és la filosofia que inspira aquesta Llei.

Aleshores, aquesta Llei ha tractat de reglamentar aquest aspecte, i en un primer punt s'ha fixat —que és el que diu el text del projecte que en aquests moments estem discutint— que el comerciant únicament pugui fer-ho en un període d'un any; aquesta és una esmena tècnica que després veurem. I l'esmena

que defenso en aquests moments és que per a la liquidació en un mateix local per als mateixos productes s'hagi d'esperar un termini sancional de tres anys per a tornar a fer una altra liquidació del mateix tipus de productes, pel mateix comerciant. A nosaltres ens sembla que, amb això, el que podem obtenir és que quan es faci una liquidació de veritat sigui una liquidació perquè hi ha unes necessitats àmpliament contemplades per la llei, i aleshores tractar d'eliminar aquest tipus de venda a pèrdua que, per a nosaltres, des del nostre punt de vista, atemptava contra la pervivència de la competitivitat dins d'aquest sector.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Bé, aleshores, el vot particular de Convergència i Unió. La senyora Neras té la paraula per a defensar-lo.

La Sra. NERAS : Sí, senyor President, nosaltres el retirem.

El Sr. PRESIDENT : Retirat. Bé, aleshores, per a aquest article 26 queda només el vot particular del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, que, com ha indicat el senyor Planellas, es refereix únicament al segon paràgraf, i, en realitat, si jo no m'equivoco significa, simplement, substituir «dos anys» per «tres anys». És a dir: substituir la paraula «dos» per la paraula «tres», sense cap més modificació.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el vot particular del Partit Socialista Unificat, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El vot particular, és a dir, la substitució de la paraula «dos» per «tres» ha quedat aprovat per 104 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció.

Bé, aleshores podem passar a votar el text del Dictamen per tot el que fa referència, naturalment, a allò no afectat pel vot particular, és a dir, el primer paràgraf, però, prèviament, caldrà indicar l'esmena tècnica proposada.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Es proposa que on el Dictamen diu : «la persona que hagi portat a efecte la liquidació», se substitueixi per : «la persona que hagi efectuat la liquidació».

El Sr. PRESIDENT : Bé, les senyores i els senyors Diputats... *(El senyor Cigarrán demana per parlar.)* Sí?

El Sr. CIGARRÁN : Senyor President, es que hay una enmienda técnica presentada también, aparte de las...

El Sr. PRESIDENT : Aparte, sí, sí. A part aquesta esmena tècnica —ja ho havia dit abans i ara ho oblidava—, hi ha també una altra esmena tècnica que, fent referència al primer paràgraf d'aquest article 26, les paraules finals, quan diu : «durant l'any anterior», proposa de substituir-les per : «en el període d'un any». Aquesta esmena tècnica és proposada per representants de tots els Grups parlamentaris.

Passem, si ningú no hi fa objecció, a votació el text del Dictamen, incorporant les dues esmenes tècniques indicades.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

El text del Dictamen ha quedat aprovat per unanimitat dels

presentes. Passem, doncs, a l'article 27, en el qual hi ha una esmena d'addició, la del número d'ordre actual 52, del Grup de Centristes. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Clua.

El Sr. CLUA : Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. No queda mantinguda cap altra esmena, si no és l'esmena tècnica que el senyor Secretari indicarà.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Sí, on el Dictamen diu : «allò previst a l'article 26», es proposa que digui : «allò que preveu l'article 26».

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. A l'article 28 tampoc no queda ara cap esmena mantinguda ni tampoc a l'article 29. Proposo, doncs, que el senyor Secretari ens indiqui les esmenes tècniques proposades, i podríem votar conjuntament els tres articles, 27, 28 i 29.

El Sr. SECRETARI PRIMER : A l'article 28, on el text del Dictamen diu : «a través de qualsevol mitjà amb una antelació superior als vuit dies», es proposa que digui : «a través de cap mitjà abans dels vuit dies». I en el segon paràgraf, afegir-hi la paraula : «presentada» al text del Dictamen : «estableixin la comunicació amb el Departament de Comerç i Turisme». És a dir que es proposa : «una còpia de la comunicació presentada al Departament de Comerç i Turisme».

A l'article 29, en l'apartat b), el text del Dictamen diu : «damunt dels quals ha de fer-se visible mitjançant publicitat i informació directa adequada, esmentant les circumstàncies sempre que els productes en qüestió no suposin risc ni engany per a l'adquirent», es proposa que es digui : «sempre que no comportin risc ni engany per a l'adquirent. Llur condició s'ha de fer avinent mitjançant publicitat i una informació directa adequada».

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem, doncs, a votació conjuntament, si ningú no hi té inconvenient, els articles 27, 28 i 29, als quals no hi havia esmena altra que les esmenes tècniques que s'han indicat.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquests articles, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Els articles 27, 28 i 29 han estat aprovats, segons el text del Dictamen i amb les esmenes tècniques indicades.

A l'article 30 hi havia, primitivament, una esmena de supressió, del senyor Viñals, una esmena, també de supressió del Grup d'Esquerra Republicana i una esmena d'addició del Grup de Centristes. Però ha arribat a la Presidència una esmena transaccional que porta les signatures de tots els Grups i que, per tant, cal interpretar que significa la retirada de les esmenes 56, d'Esquerra Republicana, i 57, de Centristes. El senyor Viñals manté la seva esmena?

El Sr. VIÑALS : Senyor President, voldria conèixer, si és possible, el contingut d'aquesta esmena, que m'és desconeguda.

El Sr. PRESIDENT : Sí. Aquesta esmena és una esmena que significa únicament afegir una paraula. L'article 30 començava dient : «Per a la venda de saldos dels articles comprats en l'apartat a)», etc., i aleshores es proposa afegir la paraula «ocasional», de manera que digués : «Per a la venda

ocasional de saldos...»

El Sr. VIÑALS : En aquest cas, senyor President, mantinc l'esmena.

El Sr. PRESIDENT : Manté l'esmena, molt bé. Doncs, el senyor Viñals té la paraula per a defensar la seva esmena.

El Sr. VIÑALS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en definitiva, l'article 30, el que pressuposa és que qualsevol comerciant que es vegi en un període o en una necessitat de venda —ara, en diríem, i a mi no em sembla malament, «ocasional de saldos»; vol dir que no es referirà als qui ho fan en forma fixa, que són un tipus de botiga ja d'una manera clara tipificada en un altre article—, ha de tenir els articles indicats a l'apartat a) de l'article 29 sis mesos en estoc, i aquest és el problema en el qual no puc estar d'acord.

Això, què vol dir? Miri'n, senyores i senyors Diputats, vol dir que els botiguers, els comerciants que tinguin articles que no es poden vendre als preus del mercat —tal com ja hem aprovat—, o que tinguin articles que han perdut actualitat o oportunitat, o articles que han sofert greu deterioració en llur valor a causa de llur obsolescència, la qual cosa en certa manera ve a dir el mateix que l'anterior, que han perdut actualitat o oportunitat, que normalment ja s'interpreta que han perdut valor..., bé, miri'n, senyores i senyors Diputats, per a un botiguer ja és això una restricció, em sembla, en aquest moment excessiva. I jo diria, en època de crisi com estem passant ara: quin és el botiguer que no s'asseu a la porta del seu establiment i pensa que no pot vendre —perquè poc ven o no ven res—, no pot vendre els seus articles a preu de mercat. Que, llavors, quan té necessitat de liquiditat, quan té necessitat de tirar endavant la seva feina, no pugui vendre res sense que passin sis mesos, a mi em sembla molt excessiu dintre del que hauria de ser una bona ordenació del comerç i dintre del que hauria de ser una certa elasticitat en aquestes situacions.

A més, penso que en les rebaixes ja estem imposant una norma per a defensar el consumidor —cosa sempre bona—; en dir que no poden vendre res que no estigui en estoc, ja hem eliminat els dos mesos que abans deia la Llei que havia d'estar abans en estoc, però, ara, amb el que són saldos, si els impossem sis mesos, és molt tenir sis mesos un article sense poder-lo treure. D'exemples, en podríem dir molts; per exemple, de pèrdua d'actualitat o d'oportunitat ho pot ser, perfectament, després dels Mundials, l'estoc que va quedar de productes que no es van vendre a causa del fracàs econòmic de venda que va tenir el Mundial. Llavors, en una situació d'aquestes, el botiguer ha d'estar sis mesos amb aquells articles a la seva botiga per a poder-los saldar. A mi em sembla que això, en tot cas, és induir a transigir les lleis per part dels comerciants, que el que sí que estic segur que sempre faran és salvar la seva botiga.

De l'altre costat, hi ha un aspecte que jo, abans, en la intervenció que he fet, he volgut deixar una mica clar, amb l'esmena a la totalitat retirada, i és que cal pensar en els nostres fabricants i majoristes. Senyores i senyors Diputats, és que els fabricants i els majoristes no tenen exactament el mateix problema que les botigues, de gèneres que no poden vendre a preu de mercat, de gèneres que han perdut actualitat, o de gèneres que han sofert deterioraments greus a causa de llur obsolescència? Aleshores, un majorista o un fabricant ¿com pot treure un article en aquesta situació, si després el botiguer l'ha de tenir sis mesos per a poder-lo saldar. En tot cas, haurà de

recórrer a una xarxa, que podrà proliferar amb aquesta Llei, molt important, d'establiments dedicats únicament i exclusivament a saldos.

Jo voldria dir que el comerç és immens; se'n poden dir molts exemples, però pensem en un. Un fabricant de discs. Un disc és un producte que té una temporada, té una actualitat —per exemple, a l'estiu— i la seva oportunitat de venda és moltes vegades molt curta. Llavors, el botiguer l'ha de retenir sis mesos. No, ¿això saben què comportarà, senyores i senyors Diputats?, comportarà que molts botiguers no vulguin acceptar dels nostres fabricants i dels nostres majoristes articles, si no és amb la condició de poder-los retornar quan hi ha el risc de perdre la seva oportunitat de venda o de vendre'l al preu antic. I aleshores els diran: sí, senyor, això ens ho quedem, però, si no ho hem venut en un temps «x» el retornem, perquè no volem carregar amb un producte que l'hem de tenir sis mesos en estoc. I sis mesos en estoc, ara per ara, són molts mesos si comptem, desgraciadament, la depreciació de la moneda.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra?

La senyora Neras té la paraula per al torn en contra.

La Sra. NERAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats és cert que en l'article 30 es demana que els articles que s'hagin de saldar hagin estat a l'estoc del venedor durant un període de temps no inferior a sis mesos. Aquí podria semblar que entrem en una contradicció quant a la transaccional que hem votat a l'article 23 de supressió dels dos mesos pel que fa referència als articles de rebaixes. Pensem, nosaltres almenys, que no és així.

Senyor Viñals, jo crec que hi ha una clara diferència entre el tractament que s'ha de donar a la venda en rebaixes i a la de saldos. La venda de saldos tracta de donar sortida, en el cas de l'apartat a) de l'article 29, a un tipus de productes que no tenen res a veure amb els de les rebaixes, i que, si són veritables saldos sobrevinguts pel venedor, el termini de sis mesos per a jutjar la seva possible obsolescència, creiem que és raonable.

En definitiva, aquí també es tracta d'evitar l'engany al consumidor consistent en l'adquisició expressa d'articles per a la venda com a saldos, emparant-se en un prestigi reconegut en el mercat i frustant l'objecte específic de la venda de saldos que és, sense risc ni engany per al consumidor, la possibilitat de donar sortida, en qualsevol moment de l'any, a articles o productes determinats. Aquesta circumstància ha de diferenciar més, de forma molt clara, la venda de saldos de la venda de rebaixes, tal com he dit abans, i és per això que el factor termini pot i ha de ser més rígid perquè és un element d'ajut important.

El fet que vostè apuntava que pugui presentar-se esporàdicament en el mercat algun fenomen com el que argumentava en els articles adquirits per als Mundials, creiem que no justifica una amputació tan important per a la coherència i l'eficàcia de la Llei. Casos com aquests poden ésser contemplats perfectament, sense necessitat d'incloure's en saldos, rebaixes o liquidacions, ja que existeixen, com molt bé sap el senyor Viñals altres modalitats de vendes especials que de moment no s'han regulat en aquesta Llei.

Per tant, i per tots aquests motius, el nostre Grup s'oposa i donarà el vot en contra de l'esmena de supressió del senyor Viñals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun dels Grups signataris de l'esmena transaccional desitja defensar-la?

El Sr. VIÑALS (*De l'escó estant.*) : Senyor President, no per a un torn...

El Sr. PRESIDENT : Com?

El Sr. VIÑALS : No per un torn en contra, sinó acompanyant-me a l'article quan hi ha una contradicció flagrant, voldria aclarir a la Il·lustre Diputada, senyora Neras, que ha dit que hi ha altres tipus de vendes no regulades en aquesta Llei, cosa amb la qual no puc estar conforme, puix que hem votat un article —el de la venda a pèrdua—, en el qual es diu que per a vendre a pèrdua, que és una manera de venda de saldos, seran només aquelles vendes ocasionals que es reglamentin. Per tant, es reglamentaran les vendes i, si no estan reglamentades, no es podran vendre a pèrdua com a saldo, la qual cosa és una gran diferència.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, algun dels signants de l'esmena transaccional desitja prendre la paraula? Per a defensar-la, el senyor Marçal Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, de l'escó estant. Nosaltres justifiquem la presentació d'aquesta esmena transaccional perquè nosaltres havíem proposat la supressió d'aquest article perquè el creïem en contradicció precisament amb el que es diu més tard, després, en l'article 34, on s'estableixen uns establiments determinats per a vendre normalment saldos. Per tant, si obligàvem aquests establiments a mantenir durant sis mesos unes existències, això era incongruent. D'aquí ve que s'ha presentat la transaccional, afegint-hi la paraula ocasional per als altres establiments, i això salva les dues menes de vendes, tot esperant que sigui ben acollida per la Cambra.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra?

Bé, no havent-hi cap torn en contra podem passar, doncs, directament a les votacions i començar naturalment per l'esmena de supressió que ha defensat el Diputat senyor Viñals.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena de supressió del senyor Viñals, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena del senyor Viñals ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 97 en contra i cap abstenció.

Hem de passar ara a la votació de l'esmena transaccional, però, com que si fos aprovada significaria el nou text de l'article, crec que cal interpretar que aquí s'aplica també l'esmena tècnica que feia referència al text del Dictamen, del qual el senyor Secretari ara donarà compte.

El Sr. SECRETARI PRIMER : El text del Dictamen diu : «dels articles compresos», i es proposa que es digui : «dels articles a què es refereix l'apartat». I, més endavant, quan el text del Dictamen diu : «que hagin estat inclosos», es propo-

que digui : «que aquests hagin estat inclosos».

Bé, aleshores doncs, passem a votació l'esmena transaccional, que significa l'addició d'una paraula al text del Dictamen i incorporant aquestes modificacions tècniques.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional ha estat aprovada per 97 vots a favor, 7 en contra i cap abstenció.

A l'article 31 hi ha només una esmena tècnica de tipus gramatical. El senyor Secretari en donarà compte.

El Sr. SECRETARI PRIMER : El text del Dictamen diu : «aquests tipus de venda especial únicament podran ésser portades a terme dins d'establiments comercials d'una forma clarament diferenciada», i es proposa que es digui : «la venda de saldos únicament podrà ésser practicada en establiments comercials d'una manera clarament diferenciada».

El Sr. PRESIDENT : Bé. Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el Dictamen, per a l'article 31, amb la modificació indicada, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 31 ha quedat aprovat, segons el text del Dictamen, amb l'esmena tècnica indicada, per unanimitat dels presents.

A l'article 32 hi ha dues esmenes. L'esmena número 145, del senyor Viñals, de supressió, i l'esmena número 148 de numeració antiga, del Grup de Centristes, d'addició i, naturalment, també hi ha una esmena tècnica gramatical.

Per a defensar la seva esmena de supressió té la paraula el Diputat senyor Viñals.

El Sr. VIÑALS (*De l'escó estant.*) : Senyor President, anuncio la retirada de l'esmena 58 i també de la 60, 61, 62 i 63. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores queda només l'esmena del Grup de Centristes, esmena d'addició. Per a defensar-la té la paraula el Diputat senyor Clua.

El Sr. CLUA (*De l'escó estant.*) : Senyor President, n'anuncio la retirada i també la de les esmenes 65, 73, 76, que són les úniques....

El Sr. PRESIDENT : 65, 73 i 76.

El Sr. CLUA : 73 i 76, efectivament.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, gràcies.

Bé, no havent-hi cap esmena, doncs, anem a informar els senyors Diputats de l'esmena tècnica proposada a l'article 32.

El Sr. SECRETARI PRIMER : On el text del Dictamen diu : «hauran de comunicar-les al Departament de Comerç i Turisme», es proposa : «hauran de comunicar-ho al Departament de Comerç i Turisme». Més endavant, quan el text del Dictamen diu : «s'haurà de presentar», es proposa : «hi hauran de presentar». I, en la part final d'aquest article, quan el text del Dictamen diu : «juntament amb les raons que motiva la venda de saldos expressant la data», es proposa que es digui : «que han d'indicar les raons que motiven la venda de saldos i la data.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, com veuen, són esmenes purament gramaticals, aleshores, a l'article 33 no hi ha absolutament cap esmena ni tan sols tècnica. I a l'article 34 hi ha

només unes esmenes tècniques que potser ara podrem indicar de manera que ens permeti la votació conjunta dels articles 32, 33 i 34. Si el senyor Secretari vol indicar l'esmena tècnica.

El Sr. SECRETARI PRIMER : El text del Dictamen, a l'article 34, diu : «es requerirà», i es proposa canviar per : «caldrà».

El Sr. PRESIDENT : Aleshores, doncs, passem a votació, si ningú no hi té inconvenient, conjuntament, els articles 32, 33 i 34, d'acord amb el text del Dictamen, amb les esmenes tècniques indicades, per dos d'ells.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Els articles 32, 33 i 34 han quedat aprovats per unanimitat dels presents, d'acord amb el text del Dictamen, amb les esmenes tècniques indicades.

I arribem ara a l'article 35, però ens queden encara bastants articles i, com que no podem pas esperar acabar en pocs minuts, donada l'hora que és, em sembla preferible suspendre la sessió fins a aquesta tarda a dos quarts de cinc.

Se suspèn la sessió.

(*La sessió se suspèn a les dues i set minuts del migdia i es reprèn quan manquen cinc minuts per a les cinc de la tarda.*)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Continuem amb el primer punt de l'ordre del dia, el debat sobre el Dictamen de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme sobre el Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials. Havia quedat aprovat fins a l'article 34 del text del Dictamen. I som ara, doncs, a l'article 35.

A l'article 35 hi ha moltes esmenes i és un article molt llarg, que està dividit en diversos apartats, amb les lletres a), b), c), d), e), f) i g). Crec que seria més pràctic anar fent el debat lletra per lletra, de manera que puguem anar seguint més fàcilment... (*Pausa.*) De manera que començarem, doncs, per les dues ratlles introductòries : «Es consideren infraccions a allò establert en aquesta Llei les següents :»; després : «a) En la venda no sedentària».

Bé, a l'apartat a) no hi ha cap esmena si no és l'esmena tècnica. Quant a aquesta esmena tècnica, el senyor Secretari donarà lectura, si de cas, al nou text, tal com quedaria redactat. (*Pausa.*)

El Sr. SECRETARI PRIMER : «Article 35. Constitueix infracció al que estableix aquesta Llei : a) Quant a la venda no sedentària

»1. La venda practicada fora dels perímetres i/o indrets autoritzats, o bé transgredint els dies o l'horari establert per la normativa.

»2. La venda practicada per qualsevol persona no autoritzada o per comerciants que incompleixin els requisits administratius que exigeix aquesta Llei.

»3. La venda practicada en llocs que no reuneixen les condicions establertes en aquesta Llei, els reglaments o les ordenances reguladores.

»4. La venda practicada sense exhibir de manera visible i permanent en la parada de venda la corresponent autorització.

»

El Sr. PRESIDENT : A la lletra b) tampoc no hi ha cap esmena... Sí?

El Sr. BIGATÀ (*de l'escó estant*) : Podria tornar a donar lectura a l'últim apartat?, al punt 4 de la lletra a)? (*Pausa.*) Al punt 4 o a tota la lletra a).

El Sr. SECRETARI PRIMER : «La venda practicada sense exhibir de manera visible i permanent en la parada de venda la corresponent autorització.»

El Sr. PRESIDENT : La correcció tècnica és que, com que es diu que «quant a la venda no sedentària», d'una manera genèrica per a tots els punts, és innecessari repetir-ho.

Bé, a la lletra b) hi havia únicament una esmena del Partit Socialista Unificat, l'esmena 64, que ha estat retirada, oi? (*Pausa.*) Ha estat retirada.

Per tant, donarem també lectura al text, després de les correccions tècniques, a fi de poder votar les lletres a) i b) conjuntament.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Apartat b): «Quant a la venda domiciliària

»1. La venda practicada per empreses o comerciants no inscrits en el Registre d'Empreses de Venda Domiciliària o que no reuneixin els requisits administratius exigits per la present Llei.

»2. La venda practicada per empreses que no hagin consignat, amb caràcter previ, el dipòsit obligatori.

»3. La venda practicada mitjançant ofertes enganyoses.

»4. La manca d'exhibició del document que acrediti l'exercici de l'activitat.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores passarem a votar conjuntament aquestes dues lletres, a) i b), d'aquest article.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text llegit, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les lletres a) i b) han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

A la lletra c), hi ha diverses esmenes mantingudes que, totes elles, fan referència al dictamen del Consell Consultiu. Hi ha l'esmena número 66, del Diputat senyor Viñals; l'esmena número 67, del Grup Socialista; l'esmena 68, del Grup de Convergència i Unió; l'esmena 69, del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, i l'esmena 70, del Grup d'Esquerra Republicana.

Si no se'ns han barrejat els papers, no ha arribat cap esmena transaccional sobre la qüestió.

Bé, aleshores, la Comissió —figura aquí— recomana l'adopció de l'esmena 69. Ja n'estan assabentats els senyors Diputats, però és una recomanació que no té pertinença amb el debat, perquè de tota manera totes les esmenes han d'ésser examinades, tret que es retirin. Aleshores comencem, doncs, com que totes les esmenes són bastant equivalents, per l'ordre de numeració, i, per tant, té la paraula el senyor Viñals per a defensar la seva esmena, si ho desitja.

El Sr. VIÑALS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en parlar de l'esmena 66, que defenso, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu en aquest apartat c) de l'article 35, no tinc més remei que retornar a l'article 17, article en el qual —ja aprovat— es reglamentava el que ha d'ésser a Catalunya la venda a pèrdua.

Tal com ha quedat escrit en aquest article, la venda a pèrdua és prohibida en general, amb les excepcions de les vendes, rebaixes, saldos, liquidacions, i també serà possible exercir-la en algunes vendes ocasionals, quan així, per reglament, es dictamini, la qual cosa vol dir, al meu entendre —perquè jo crec que aquí, senyores i senyors Diputats, gairebé s'ha de fer un exercici de veure què és el que entenem els uns i què és el que entenem els altres, perquè el tema queda talment fosc—, que aquestes vendes ocasionals que s'han de reglamentar, que s'ha de dir quines són perquè realment amb elles es pugui exercir la venda a pèrdua, vol dir que, si alguna venda ocasional no és reglamentada, no serà lícita la venda a pèrdua, la qual cosa està totalment en contradicció amb el Dictamen del Consell Consultiu, quan diu : «Entenem, per tant, que la prohibició de l'article 17 del Projecte de Llei no pot referir-se a la venda a pèrdua ocasional», que vol dir a totes les vendes a pèrdua ocasionals, cosa que no succeeix aquí tal com ha quedat redactat l'article 17. Perquè en aquesta es donen les condicions que hem vist respecte a la venda a pèrdua habitual. Les condicions que s'han vist de la venda a pèrdua habitual és que, per un costat, el Consell Consultiu la considera anticonstitucional i, per tant, la Generalitat té el deure i el dret de prohibir-la —i això ho reflectim a la Llei—, però, per l'altre costat, també està tipificada en aquella famosa Llei de l'any 1963 quant a les pràctiques de competència il·lícites —article 3, apartat d), si no ho recordo malament. Llavors, en aquesta situació, aquí hi ha o bé un contrasentit o un petit amagatall, perquè, què és el que es vol? ¿Es vol que algunes de les vendes ocasionals dintre de Catalunya puguin ésser subjecte de repressió quan s'utilitza amb elles la venda a pèrdua?

Bé, en aquest sentit jo crec que és bo que la Llei, sigui en una direcció o sigui en una altra, quedés clara. El que no és bo és que quedi així penjada. Per tant, no he mantingut l'esmena a l'article 17, però he mantingut una petita esmena que em penso que, com a mínim, clarificaria la posició que podria trobar una mica ambivalent la Conselleria quant al que és veritablement sancionable, introduint simplement les paraules «vendes a pèrdua habitual o sistemàtica», la qual cosa vol dir que encara que fossin promocionals, només serien sancionables a Catalunya quan fossin vendes fetes amb aquella mentalitat perseguida que es fan habitualment o sistemàticament per tal d'eliminar un contrincant del mercat, per tal de dominar una part del mercat, per tal de fer una de les pràctiques que conculquen la Llei del 63.

Jo crec que molt equivocat no dec estar quan les paraules «habitual i sistemàtica» —que són la clau del problema—, a més d'aquesta esmena 66 que en aquest moment defenso, estaven reflectides a l'esmena 21, de Centristes; a l'esmena 22, pròpia meua anterior; a la 23, del Grup Socialista; a la 24, d'Esquerra Republicana, i ho està ara a continuació encara en l'esmena 65, retirada, del Grup Centrista; a l'esmena 67, del Grup Socialista, a l'esmena 70, d'Esquerra Republicana, i, curiosament, en una mateixa esmena del Grup que dona suport al Govern, que en la seva exposició de motius diu clarament que aquesta Llei regula la venda a pèrdua, prohibint-la quan és habitual i sistemàtica, deixant, com diu el Consell Consultiu, absolutament despenalitzades les vendes ocasionals en general. Si aprovéssim això en l'exposició de motius, resultaria que aprovaríem, quan s'hi arribi, quelcom que, si ara

no s'aprova la meua esmena, no existeix dintre la Llei.

Per tant, jo crec que seria bo per a la constitucionalitat, per a la saviesa del text i per a la solvència de la manera de fer lleis que, com a mínim, en aquest cas, obviéssim a tots els problemes que poden girar, problemes que jo diria que són els més dolorosos d'aquesta Llei, de les vendes ocasionals, promocionals, agressives, etc., fent constar que només són sancionables quan es practiquen en forma habitual o sistemàtica.

Gràcies, senyores i senyors Diputats; gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* La senyora Neras té la paraula per a un torn en contra.

La Sra. NERAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, senyor Viñals, en primer lloc, voldria anunciar-li que al seu moment el nostre Grup té prevista la retirada de l'esmena presentada a l'Exposició de Motius: tot el paràgraf que fa referència a l'exercici de la venda sistemàtica i habitual en pèrdua.

En segon lloc, el nostre Grup creu que no seria convenient que en el Capítol de sancions aprovéssim un text que no té res a veure amb el text aprovat a l'article 17, en el qual, d'acord amb les observacions que ens fa el Consell Consultiu, s'ha trobat una redacció en la qual no figura la prohibició de la venda a pèrdua practicada de forma habitual i sistemàtica, per entendre que això podria vulnerar el principi de la llibertat d'empresa proclamat per la Constitució.

Per tant, per ser coherents amb el text aprovat en l'article 17, nosaltres votarem en contra de la seva esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Ve ara l'esmena número 67, del Grup Socialista.

El Sr. CIGARRÁN : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : Segueix l'esmena número 68, del Grup de Convergència i Unió.

La Sra. NERAS : Retirada.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Seguidament, l'esmena número 69, del Grup parlamentari del PSU, que és la que recomana la Comissió. Per a defensar-la, té la paraula el senyor Planellas.

El Sr. PLANELLAS *(de l'escó estant)* : Des de l'escó, senyor President. Estem en el capítol d'infraccions, sancions i procediments, i, aleshores, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu, es tracta de fer congruent en aquest Capítol de sancions tot allò que s'ha establert en els articles anteriors de la Llei. Aleshores, per a salvar les modificacions que s'havien fet en l'article 17, ens va semblar que la fórmula millor era, en lloc de reproduir tot el que es deia en aquest article 17, remetre-ho al seu compliment, i, per tant, el que s'inclou en el text del projecte és la frase «de qualsevol venda no compresa en els supòsits a què fa referència l'article 17 de la present Llei.» D'aquesta manera ens sembla que queda salvat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? *(Pausa.)* Correspon ara a l'esmena número 70, d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASANOVAS : La retirem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirada. Bé, passem, doncs, a les votacions. Hi ha, evidentment, algunes correccions tècniques en el text del Dictamen que podem veure després, i passem a votació l'esmena número 66, del senyor Viñals.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 66, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 7 vots a favor, 76 en contra i 6 abstencions.

Passem ara a votació l'esmena número 69, del Grup parlamentari del PSUC.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat acceptada per 76 vots a favor, 7 en contra i 7 abstencions.

Bé, aquesta esmena és una esmena d'addició al text del Dictamen i, com que hi ha la qüestió de l'esmena tècnica, llegirem ara el text del Dictamen, incorporant-hi aquesta esmena.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Apartat c) : «Quant a la venda a pèrdua. Tota venda no compresa en els supòsits a què fa referència l'article 17 de la present Llei en la qual el preu sigui inferior al satisfet per la compra del producte o article de què es tracti o al preu de reposició si el nou aprovisionament s'ha fet o es pot fer a la baixa, sigui quina sigui la quantia de la disminució esmentada.»

El Sr. PRESIDENT : Passem ara a votar, doncs, el text del Dictamen, el qual, evidentment, hem llegit incorporant-hi l'esmena aprovada perquè quedés clar el text final.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

A la lletra d) d'aquest mateix article hi ha solament dues esmenes tècniques; una d'elles és sobre el punt 1, que diu, el nou text, «les vendes que no suposin autèntiques rebaixes d'acord amb la present Llei», i, després, hi ha unes altres esmenes tècniques, al punt 4, que el senyor Secretari indicarà.

El Sr. SECRETARI QUART : «L'oferta de productes en rebaixa que no hagin estat a la venda a llur preu habitual durant un termini mínim de dos mesos amb anterioritat a l'inici de les rebaixes.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem, doncs, a votació... *(La senyora Neras s'aixeca per parlar.)*

La Sra. NERAS *(de l'escó estant)* : Perdó, és que aquí havíem presentat una esmena tècnica, signada, em sembla, per tots els Grups parlamentaris.

El Sr. PRESIDENT : Al punt 4?

La Sra. NERAS : Sí, per a fer-lo coherent amb l'article 23 que hem aprovat.

El Sr. PRESIDENT : Sí, és veritat. Sí, és que n'hi havia dues, no?, i aleshores em creia que n'hi havia una de sola. En efecte, al punt 4, l'esmena tècnica a què fa referència la senyora Neras significa la supressió de tot el que segueix després de «dos mesos» És això, no? *(Pausa.)* Aleshores, a veure, perquè, aquí, el text diu que és una esmena de supressió i posa: «durant un termini mínim de dos mesos», i sembla que

s'hagi d'acabar aquí, perquè, sinó, continuava. És això? (*El senyor Cigarrán demana per parlar.*)

El Sr. CIGARRÁN (*de l'escó estant*) : Se trata, señor Presidente, de que lo que se suprime es precisamente lo que pone la enmienda en ese papel. Queda todo lo demás, excepto la parte última del párrafo, que dice: «durant un termini mínim de dos mesos abans amb anterioritat a l'inici de les rebaixes».

El Sr. PRESIDENT : Perdó, «amb anterioritat a l'inici de les rebaixes» se suprimeix també?

El Sr. CIGARRÁN : Sí, sí, queda hasta «llur preu habitual».

El Sr. PRESIDENT : Això no és el que diu aquí, de manera que... Jo, el que vostès vulguin, però...

(*Remor de veus. El senyor Planellas demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Planellas?

El Sr. PLANELLAS (*de l'escó estant*) : Jo crec que el que diu l'esmena tècnica és que el que se suprimeix és el text que hi ha en l'esmena tècnica.

El Sr. PRESIDENT : Per tant, continua després...

El Sr. PLANELLAS : Continua després «amb anterioritat a l'inici de les rebaixes», que és congruent amb el que s'ha aprovat anteriorment en l'article 23, si no ho recordo malament.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. De manera que el que se suprimeix, és a dir, el nou text, seria «l'oferta de productes en rebaixa que no hagin estat a la venda a llur preu habitual amb anterioritat a l'inici de les rebaixes.» Bé, ara estem d'acord. Bé, doncs, anem a votar la lletra d), d'acord amb les esmenes tècniques indicades, en el punt 1, i després el punt 4.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

La lletra d) ha quedat aprovada, amb el text llegit, per unanimitat dels presents.

A la lletra e) hi ha diverses esmenes tècniques al punt 1, al punt 2, al punt 3 i al punt 4. El senyor Secretari, si vol fer el favor de llegir el punt 1...

El Sr. SECRETARI PRIMER : Bé, l'apartat e): «Quant a la venda en liquidació». Punt 1 : «La venda sota l'anunci o denominació de "venda en liquidació" o "liquidació", la naturalesa de la qual no respongui al que estableix la Llei.»

Punt 2 : «La repetició de venda en liquidació, abans de consumir-se els períodes establerts en l'article 26 de la present Llei.»

Punt 3 : «La venda efectuada sense prèvia comunicació o sense exhibir aquesta en un lloc visible de l'establiment.» I, punt 4 : «La publicitat de la liquidació fora del termini establert, a aquest efecte, per aquesta Llei.»

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de la lletra e) d'aquest article 35 tal com ha estat llegit, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstinguin?

La lletra e) de l'article 35 ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Passem ara a l'apartat f). Hi ha una esmena d'Esquerra

Republicana que proposa la supressió del punt 1. Per a defensar-la, té la paraula el Diputat senyor Casanovas.

El Sr. CASANOVAS : Des de l'escó, senyor President. És simplement per a adequar el text de les sancions amb el que hem aprovat en l'articulat. Malament podem, tal com diu el punt 1, sancionar la venda d'articles o productes actuals que es portin a terme abans del termini d'un any a partir de l'inici de l'activitat comercial quan, en l'article 34, establim que hi haurà uns locals i uns llocs no sedentaris de venda habitual de saldos. Per tant, tots aquests llocs, aquests comerços i llocs de venda de mercaderia de saldos entrarien dintre d'aquesta sanció i, per tant, demanaríem que se suprimís, que es tingués en compte la nostra objecció i se suprimís el punt 1 de la lletra f).

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? (*Pausa.*) Bé, no havent-hi cap més esmena, a part de l'esmena tècnica respecte a la redacció del Dictamen, doncs, passem a votació... (*La senyora Neras demana la paraula.*) Sí?

La Sra. NERAS (*de l'escó estant*) : Senyor President, al punt 3 hi ha una esmena tècnica signada, presentada per tots els Grups, en la qual diem que s'inclogui allò previst en els articles 29 i 30 d'aquesta Llei.

El Sr. PRESIDENT : Sí, és cert. N'hi ha també una altra, però és que, en realitat, fins ara intentàvem —que ja el debat és prou complicat— de distingir les esmenes de fons de les esmenes tècniques i, les esmenes tècniques, les votàvem amb el Dictamen, considerant que pel seu caràcter tècnic era evident que tenien l'aprovació de tothom. Aquesta era, més o menys, la normativa que havíem seguit. Si és realment una esmena tècnica, potser seria preferible continuar amb la mateixa normativa.

No té inconvenient, senyora? (*La senyora Neras manifesta que no.*) Doncs, aleshores, votem primer la que és una esmena de fons, que significa supressió de text, i després votarem el Dictamen amb els retocs introduïts per aquestes esmenes tècniques.

Bé, les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb l'esmena número 67 d'Esquerra Republicana, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Els que s'abstinguin?

Bé, aleshores ha quedat aprovada aquesta esmena, que significa que ha quedat suprimit l'apartat 1 de la lletra f), i ara anem a veure les esmenes tècniques que hi ha en els altres apartats. El senyor Secretari donarà lectura de les esmenes als punts 2 i 3.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Punt 2, apartat f) : «Quant a la venda de saldos». Punt 2 : «La venda efectuada sense exhibir en l'establiment, de manera visible, la comunicació preceptiva del Departament de Comerç i Turisme, així com la venda de saldos dintre del mateix establiment sense fer-ho d'una manera clarament diferenciada de la resta de productes, o la venda d'aquests fora de l'establiment i les parades no sedentàries dedicades a aquesta finalitat.» i, el punt 3 : «La venda d'articles o de productes sota la denominació de saldos quan els articles o productes no s'ajustin al que estableixen els articles 29 i 30 d'aquesta Llei.»

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text llegit, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen de l'apartat f) de l'article 35 ha quedat aprovat, amb les esmenes tècniques indicades, per unanimitat dels presents.

Continuem ara amb la lletra g). A la lletra g), a part d'algunes esmenes tècniques, hi ha l'esmena número 72, del Grup Socialista, que és una esmena d'addició que introdueix un punt nou. Per a defensar-la, té la paraula, en nom del Grup Socialista, el Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, esta enmienda es una enmienda al artículo 35, en el que se tipifican, dentro del Capítulo de infracciones, sanciones y procedimiento, las infracciones, y, entre otras cosas, en el apartado g), se tipifican unas infracciones que son otras infracciones a aquello que dispone esta Ley. En el apartado 2 de esta letra g) se considera infracción el hecho de la resistencia o la coacción o la represalia o la tentativa contra los funcionarios facultados para el ejercicio de la función investigadora y de vigilancia o inspectora en materia objeto de esta Ley. Nosotros, lo que tratamos con este punto 3 es que la resistencia, la coacción o la represalia ejercida no sólo contra los inspectores, sino contra cualquier empresa o particular que inicie una denuncia contra algo que infrinja, que presumiblemente infrinja lo que esta Ley establece y que la represalia a estas actividades o la amenaza también sea tipificado como una infracción administrativa.

Es cierto que se puede argumentar, es posible que se argumente que para esto se puede acudir al procedimiento ordinario de acudir a los tribunales, eso es cierto, pero también es cierto en el apartado 2, con mucha más razón es cierto en el apartado 2 : los inspectores también pueden acudir a los tribunales. Y de lo que se trata, de alguna manera, en nuestra enmienda, es de intentar que cualquier particular puede iniciar una denuncia, una denuncia sobre cualquier tipo de infracción en materia de comercio y que no pueda, por ello, ser amenazado o recibir ningún tipo de coacción del establecimiento o del comerciante correspondiente que pueda infringir la Ley. Independientemente de que pueda ejercer el procedimiento ordinario en los tribunales, es posible que, según qué tipo de coacción, esto, el particular no lo ejerza, y, por las dificultades que el seguir este procedimiento tiene, impida que este tipo de denuncias, este tipo de persecuciones de lo que está establecido en la presente Ley, un particular o una empresa no lo haga. Pero si esto está considerado una infracción administrativa, sancionable después en función de esta Ley, un particular sí que puede ejercer este tipo de denuncia, porque, además de poder ejercerlo, el comerciante correspondiente, o el que pueda cometer una infracción a la Ley sabe que está penado administrativamente, aunque el particular no lo lleve a los tribunales.

Es por este motivo por lo que nosotros defendemos la enmienda 72, y pedimos a las señoras y a los señores Diputados que voten nuestra enmienda.

Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? La senyora Neras té la paraula per a un torn en contra?

La Sra. NERAS : Sí, des de l'escó, senyor President, només per a dir que el nostre Grup no creu necessari aquest nou apartat, pel fet de tractar-se d'una qüestió penal, la qual ja està regulada per ordenament penal, que és on s'han de portar aquestes accions il·legals, com molt bé crec que, d'alguna manera, ho ha reconegut el senyor Cigarrán. Per tant, nosaltres anunciem el nostre vot en contra.

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem, doncs, a votació l'esmena 72 del Grup Socialista. Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 36 vots a favor, 65 en contra i cap abstenció.

Passem ara a votar el text del Dictamen, prèvia lectura de les esmenes tècniques. El senyor Secretari donarà lectura al text tal com queda després d'aquestes esmenes.

El Sr. SECRETARI TERCER : «g) Altres infraccions al que disposa aquesta Llei.

»1. La negativa o la resistència a subministrar dades o a facilitar la informació requerida per les autoritats competents o per agents d'aquestes, amb vistes al compliment de les funcions d'informació, investigació i inspecció en les matèries objecte de la present Llei, com també el fet de subministrar informació inexacta o documentació falsa.

»2. La resistència, la coacció o la represàlia, o la temptativa de fer-ne contra els funcionaris facultats per a l'exercici de la funció d'investigació, de vigilància o d'inspecció en la matèria objecte d'aquesta Llei.

El Sr. PRESIDENT : Passem a votació el text que acaba d'ésser llegit. Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El text del Dictamen, pel que fa referència a la lletra g) de l'article 35, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Amb això ha quedat ja aprovada la totalitat del text de l'article 35. Passem a l'article 36, al qual l'única esmena existent és una esmena tècnica gramatical. El senyor Secretari donarà lectura del text tal com queda redactat després de l'esmena tècnica.

El Sr. SECRETARI TERCER : «Article 36:

»1. Les possibles infraccions al que estableix la present Llei seran investigades pel Departament de Comerç i Turisme d'ofici o en virtut de denúncia feta per qualsevol persona física o jurídica.

»2. Es determinaran per reglament els requisits que haurà de reunir la denúncia motivadora de la iniciació d'un procediment sancionador.

El Sr. PRESIDENT : A l'article 37 tampoc no hi ha cap esmena i l'única esmena tècnica consisteix a substituir unes majúscules per minúscules, de manera que suposo que amb la lectura, vostès, senyors Diputats, tampoc no se n'adonarien. De manera que ens podem estalviar la lectura, i podem passar, si no hi tenen inconvenient, a votar conjuntament el text del Dictamen, amb aquestes esmenes tècniques, pels articles 36 i 37.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Els articles 36 i 37 han quedat aprovats per unanimitat dels presents.

A l'article 38 hi ha una esmena de supressió de tot el text de l'article, que ha presentat el Diputat senyor Ramon Viñals. El senyor Viñals té la paraula per a defensar-la.

El Sr. VIÑALS : Senyor President, anuncio la retirada d'aquesta esmena número 74, així com la número 77.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: 77. Gràcies. Bé, no havent-hi altra esmena a aquest article, passem a la lectura del text del Dictamen un cop introduïdes les esmenes tècniques recomanades.

El Sr. SECRETARI TERCER : «Article 38. Les infraccions al que preceptua la present Llei podran considerar-se com a lleus, greus o molt greus:

»a) Seran considerades com a infraccions lleus les simples inobservances de les disposicions contingudes en la present Llei, sempre que no tinguin transcendència directa de caràcter econòmic;

b) Seran considerades com a infraccions greus:

»1. La reincidència o la reiteració en la comissió d'infraccions considerades com a lleus;

»2. Les infraccions a la present Llei quan, tot i tractant-se de simples inobservances, tinguin transcendència directa de caràcter econòmic;

»3. Les infraccions a la present Llei quan l'empresa infractora es trobi en una situació de predomini en un sector o mercat, o en una de les seves parts substancials.

»4. Les infraccions previstes en l'apartat g) de l'article 35 d'aquesta Llei.

»c) Seran considerades infraccions molt greus la reincidència o reiteració en la comissió de les infraccions a què es refereixen els apartats 2, 3 i 4 de l'apartat anterior b).

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb aquest text per a l'article 38, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'article 38 ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 39 hi ha una esmena de supressió de tot el text de l'article, que ha estat presentada pel Diputat senyor Viñals. El senyor Viñals té la paraula per a defensar-la.

El Sr. VIÑALS : Sí, senyor President, amb el seu permís, des de l'escó. Nosaltres retirarem aquesta esmena en favor de l'esmena següent, número 76, del Grup de Centristes, i anunciem que, si aquest Grup retira, a la vegada, aquesta esmena, o no prosperés, votarem en contra de l'article 39, amb motiu que les infraccions que es tipifiquen, fins a 100 000 pessetes per lleu, de 100 000 a 2 500 000 per les greus, i de 2 500 000 fins a 10 000 000 per a les molt greus, ens semblen clarament excessives en el context de la Llei, tant pel que faria trontollar molts dels nostres comerciants botiguers, com si tenim en compte que això també afecta els venedors no sedentaris.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Viñals, l'esmena 76, del Grup parlamentari de Centristes, havia estat ja retirada.

El Sr. VIÑALS : Gràcies, senyor President, ha estat un lapsus per part meua.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena seva queda retirada, no obstant això?

El Sr. VIÑALS : Sí, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, havent estat retirades les esmenes que primitivament hi havia hagut en aquest article, queden només les esmenes tècniques, i el senyor Secretari donarà lectura al text tal com ha de quedar redactat definitivament.

El Sr. SECRETARI TERCER : Article 39. Les infraccions al que preceptuen els apartats a) i b) de l'article 38 de la present Llei, seran sancionades pel Departament de Comerç i Turisme, i les relatives al que preceptua l'apartat c) del mateix precepte seran sancionades pel Consell Executiu de la Generalitat, d'acord amb l'avaluació següent : a) infraccions lleus : fins a 100 000 pessetes; b) infraccions greus : de 100 000 fins a 2 500 000 pessetes; c) infraccions molt greus : de 2 500 000 fins a 10 000 000 de pessetes. En tot cas, la imposició de multes serà regulada d'acord amb els criteris següents : transcendència social, comportament especulatiu de l'infractor, quantia global de l'operació objecte de la infracció, quantia del benefici il·lícit. En el supòsit d'infraccions qualificades de molt greus, podrà decretar-se la clausura temporal o definitiva de l'empresa o de l'establiment autor de la infracció. Aquesta facultat queda reservada al Consell Executiu. Igualment, en cas d'infraccions molt greus, l'òrgan competent disposarà que la sanció sigui publicada al *Diari Oficial de la Generalitat* amb la menció de les circumstàncies de l'empresa infractora i de la taxa de la sanció.

El Sr. PRESIDENT : Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text que acaba d'ésser llegit per a l'article 39, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

El text del Dictamen, amb les esmenes tècniques indicades, per a l'article 39, ha quedat aprovat per 92 vots a favor, 6 en contra i cap abstenció.

A l'article 40, que és el darrer de l'articulat, i a les Disposicions Transitòries Primera i Segona, no hi ha cap esmena, excepte esmenes tècniques gramaticals i de terminologia. Aleshores, el Sr. Secretari donarà lectura a l'article 40 i a les Disposicions Transitòries Primera i Segona, tal com han de quedar definitivament redactades.

El Sr. SECRETARI TERCER : Article 40 : «El procediment per a la imposició de les sancions a les infraccions previstes per la present Llei serà el procediment sancionador regulat per la Llei de Procediment Administratiu vigent. »

Disposicions Transitòries. Primera : «Els ajuntaments que tinguin en vigor ordenances que regulen vendes no sedentàries previstes en el Capítol II de la present Llei les hi hauran d'adaptar en un termini de quatre mesos, comptats de l'endemà d'haver estat publicada. Finalitzat aquest termini sense que hagin procedit a l'esmentada adequació, hauran d'aplicar el Reglament tipus previst en l'article 11 de la present Llei. »

Segona : «En el cas de mercats periòdics existents anteriorment a la publicació de la present Llei, la venda no sedentària es continuarà exercint amb la mateixa periodicitat. Els ajuntaments hauran de comunicar en el termini de quatre mesos, al Departament de Comerç i Turisme, quins són els mercats

periòdics que es troben en aquesta situació.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, senyores i senyors Diputats, anem a passar a votació tot el text de l'article 40 i les Disposicions Transitòries Primera i Segona. Primera i segona, senyor Cigarrán?

El Sr. CIGARRÁN : Señor President. Nos gustaría votar por separado el artículo 40 de las dos disposiciones siguientes.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, doncs, passem, d'acord amb la demanda del senyor Cigarrán a votar primerament l'article 40 amb el text que han llegit.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'article 40 ha quedat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Passem ara a votar les Disposicions Transitòries Primera i Segona.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text llegit d'aquestes dues Disposicions, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Les Disposicions Transitòries Primera i Segona han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

Segueix ara l'esmena número 187 del Grup Socialista, que proposa l'addició d'una nova disposició transitòria, que seria la tercera. Per a defensar aquesta esmena, té la paraula el Diputat senyor Cigarrán.

El Sr. CIGARRÁN : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, esta Disposición Transitoria trata, fundamentalmente en una parte, de lo que trata el artículo 40, recientemente aprobado, por el cual nosotros nos hemos abstenido, pero aunque se utilice para el procedimiento sancionador la Ley de Procedimiento Administrativo vigente estatal, nosotros creemos que el Consell Executiu, que la Generalitat en su conjunto no debe renunciar a una competencia establecida en el Estatuto de Autonomía de Cataluña, en su artículo 9.3, en el cual le confiere competencia para regular el procedimiento administrativo que se derive de las especialidades, entre otras, de las de la organización de la Generalitat.

Y si ahora estamos haciendo una ley sobre regulación del comercio interior, sería importante que en esta Ley figurase que el utilizar la Ley de Procedimiento Administrativo estatal es un tema transitorio, y que es transitorio entre tanto que la Generalitat no regule las especialidades del procedimiento sancionador, competencia que le atribuye el artículo 9.3 de nuestro Estatuto de Autonomía. Y es por este motivo por el que nosotros creemos que el artículo 40 no debe de ser tan tajante y que en esta transitoria debe de quedar abierta la posibilidad a que la Generalitat regule las especialidades del procedimiento sancionador, porque si existe la posibilidad de corregir deficiencias de la Ley de Procedimiento Administrativo estatal, en función de las infracciones y de las sanciones que esta Ley establece en Cataluña hay que ejercer esta competencia y la Generalitat tiene que regular estas especialidades del procedimiento sancionador, y, en todo caso, esta transitoria no impide que si en un caso el Consell Executiu ve que no existen deficiencias en la Ley de Procedimiento Administrativo

para aplicar esta Ley, puede seguir utilizando de todas maneras la misma Ley, pero queda abierta en una Ley por primera vez, a la hora de aplicaciones y sanciones, la posibilidad —que creo que es positivo para Cataluña— de que se regulen las especialidades del procedimiento sancionador. Es por este motivo por el cual defendemos esta Disposición Transitoria. Gracias, señor Presidente.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? La Diputada senyora Neras té la paraula per al torn en contra.

La Sra. NERAS (*De l'escó estant*) : Des de l'escó, senyor President, només per a dir-li que el nostre Grup creu que en l'article 40, ja aprovat, s'estableix el procediment sancionador, que és el de la Llei del Procediment Administratiu vigent i, per tant, aquest serà el que ha de regir. Per tant, nosaltres votarem en contra de l'esmena del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT : Passem, doncs, a la votació de l'esmena 78, del Grup parlamentari Socialista, que proposava la introducció d'aquesta nova Disposició Transitòria.

Les senyores i els senyors Diputats que estan d'acord amb l'esmena, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena número 78 ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 56 en contra i 25 abstencions.

Segueix ara l'esmena número 79, del Grup Socialista, però ha estat presentada a la Presidència una esmena transaccional que porta també la signatura del Grup Socialista i cal interpretar, doncs, que l'esmena 79 ha estat retirada en benefici d'aquesta esmena transaccional, que porta la signatura de tots els Grups i, per tant, fa superflu demanar la conformitat.

Anem a donar lectura a la Disposició Transitòria, tal com resulta d'aquesta esmena transaccional. En aquest cas, seria la Disposició Transitòria Tercera.

El Sr. SECRETARI TERCER : Disposició Transitòria Tercera : «En el cas de vendes a la via pública que hagin estat autoritzades pels ajuntaments fins al dia 31 de desembre de 1982, podran continuar exercint-se les vendes no sedentàries en les mateixes condicions.

«Els ajuntaments hauran de comunicar en el termini de quatre mesos al Departament de Comerç i Turisme la relació d'autoritzacions de vendes a la via pública que es trobin en aquesta situació.»

El Sr. PRESIDENT : Algun torn a favor? Torn en contra? Per tant, tampoc. Passem directament a la votació d'aquesta Disposició Transitòria.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

L'esmena transaccional que afegeix una nova Disposició Transitòria ha quedat aprovada per 86 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

A la Disposició Final no hi ha cap esmena de cap mena. De manera que podem passar a votar directament el text del Dictamen tal com va ésser imprès.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de la Disposició Final, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

La Disposició Final ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

I passem ara a l'Exposició de Motius. A l'Exposició de Motius hi ha tres esmenes; l'esmena número 80, del Diputat senyor Viñals, i les esmenes números 81 i 82, que fan referència al Dictamen del Consell Consultiu, presentades, respectivament, pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, i pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Cal dir que la Comissió recomana l'adopció del primer paràgraf de l'esmena número 81 del Grup parlamentari de Convergència i Unió, com a modificació del penúltim paràgraf de l'Exposició de Motius. És a dir que seria substituir l'últim paràgraf de l'Exposició de Motius pel primer paràgraf de l'esmena 81. (*La senyora Neras demana per parlar.*) Sí?

La Sra. NERAS (*De l'escó estant*): També que el nostre Grup retiraria l'últim paràgraf del primer apartat o sigui fins allà on diu: «amb caràcter ocasional»; mantindríem fins allà on diu: «amb caràcter ocasional».

El Sr. PRESIDENT: És a dir que quedaria: «només per això la Llei regula la venda a pèrdua, admetent-ne tan sols la pràctica amb caràcter ocasional.» Seria aquest el text que quedaria.

La Sra. NERAS: Exactament. Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Bé, de tota manera, anem a procedir per ordre: primerament, el senyor Viñals té la paraula per a defensar la seva esmena.

El Sr. VIÑALS: Senyor President, retirem l'esmena.

El Sr. PRESIDENT: Bé, aleshores, l'esmena següent, que és la del Grup parlamentari de Convergència i Unió queda, doncs, modificada tal com ha indicat la senyora Neras. El segon paràgraf es manté? Es retira també. De manera que queda limitat al que s'ha llegit. La senyora Neras vol defensar l'esmena? És una esmena de substitució. Sí, és una esmena de substitució del penúltim paràgraf de l'exposició de motius.

Bé, no hi ha hagut defensa, suposo que tampoc ningú no desitja prendre la paraula per a parlar en contra.

Aleshores, passem ja a la darrera de les esmenes: l'esmena 82 del Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat. Per a defensar-la té la... Queda retirada.

Bé, aleshores podem passar ja directament a la votació de l'esmena 81 tal com ha quedat reduïda d'acord amb les manifestacions de la Diputada que parlava en nom del Grup de Convergència i Unió.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

Bé, l'esmena ha quedat adoptada, de manera que el penúltim paràgraf de l'Exposició de Motius queda substituït per aquestes dues ratlles: «per això, la Llei regula la venda a pèrdua, admetent-ne tan sols la pràctica amb caràcter ocasional».

I ara ens queda per votar el text del Dictamen per a tota la resta de l'Exposició de Motius.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text del Dictamen, que es posin drets... Ah, bé, sí... Hi ha una sèrie de modificacions tècniques gramaticals que, com que no estaven situades per ordre, aquesta vegada m'havien

passat per alt.

En realitat, aquesta vegada n'hi ha molt poques, encara que l'Exposició de Motius sigui llarga. Només al primer i al tercer paràgrafs. Suposem que el text és conegut per gairebé tots els senyors Diputats i podem votar-lo.

Els que estan a favor del text del Dictamen?

Els que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

L'Exposició de Motius ha quedat aprovada d'acord amb el text del Dictamen i les modificacions tècniques conegudes pels senyors Diputats, efectivament, absolutament mínimes.

Ens queda encara per votar el títol de la Llei. Els títols dels capítols? Que hi havia esmenes? No hi havia cap esmena. Aleshores, hem suposat que els títols dels capítols es van votant a mesura, no? I hem suposat que quan es votava l'article amb què comença el capítol es votava el títol. Votem simplement el títol de la Llei. No hi ha esmena.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el títol de la Llei tal com proposa el Dictamen, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El títol de la Llei ha quedat aprovat per unanimitat dels presents, i amb això ha quedat totalment aprovada la Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials.

I passem ara a l'explicació de vot, i jo recomanaria als senyors Diputats que parlin per explicació de vot que s'atenguin al Reglament, és a dir, que no depassin el temps de cinc minuts. Ha demanat explicació de vot, en aquest cas, el Diputat no adscrit senyor Lorca.

El senyor Lorca té la paraula.

El Sr. LORCA: Senyor President, senyores i senyors Diputats, com que en representació del Grup parlamentari de Centristes de Catalunya, vaig participar en el si de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la tramitació d'aquest Projecte de Llei de Regulació Administrativa de Determinades Estructures Comercials i Vendes Especials, ara, a títol personal, com a Diputat no adscrit que sóc, en aquesta intervenció vull deixar constància de la meua posició favorable a tal com ha quedat aquest. Amb aquest Projecte legislatiu, com en el seu mateix títol s'assenyala, es tracta d'ordenar una sèrie de modalitats de vendes especials, tot especificant els subjectes i les condicions en què es poden dur a terme, així com les sancions i les infraccions que es puguin realitzar en cadascuna d'aquestes modalitats. Amb això s'aconsegueix, d'una banda, cobrir una llacuna en la trama jurídica de la nostra legislació i donar completa resposta a la generalitzada demanda del sector del comerç interior, que, a través dels seus òrgans representatius, ha sol·licitat amb insistència la conveniència d'ordenar el caos imperant en aquest sector del comerç interior. I, d'altra banda, amb aquesta ordenació s'aconsegueix contribuir a la defensa dels interessos del consumidor i de l'usuari fent que aquest tipus de venda pugui tenir les màximes garanties per als agents de compra. En nom del Grup parlamentari Centrista, al qual representava en el si de la Comissió, vaig defensar trenta-set esmenes desglossades en dotze d'addició, sis de modificació i divuit de supressió, que afectaven trenta-sis articles i tres capítols sencers. D'aquestes, sols en varen restar

setze per a ser defensades en el Ple d'avui, ja que set foren incorporades al text del Dictamen de la Comissió tot aconseguint millorar aquest, a la meua manera d'entendre, en incorporar-hi un seguit de matisos que no es contemplaven en la seva primera redacció, mentre que la resta d'esmenes foren retirades una vegada conegut el Dictamen del Consell Consultiu, que deixava ben assentat que part de l'articulat del capítol dedicat a la venda domiciliària, la totalitat del capítol dedicat a la venda a pèrdua i la totalitat del capítol dedicat a la regularització de les sancions, s'ajustava a l'esperit i a lletra de la Constitució, i no entrava en un terreny les competències del qual fossin d'abast exclusivament estatal. Per aquesta raó, degudament acreditada la constitucionalitat del Projecte i enriquit aquest amb les esmenes tingudes en compte al llarg de la seva tramitació parlamentària, puc dir que el text definitiu que s'ha aprovat ara, al marge d'una sèrie d'aspectes de caire estrictament formal que crec que eren millorables, em satisfà prou per donar-li el meu suport.

I, ja per acabar, des d'aquesta tribuna, vull proposar al Consell Executiu de la Generalitat en general i a la Conselleria de Comerç i Turisme en particular que promoguin una campanya d'informació i sensibilització dels consumidors i usuaris, a fi i efecte que aquests sàpiguen quins són els seus drets a l'hora de fer qualsevol tipus de compra especial.

Res més. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot?

El senyor Cigarrán en nom del Grup Socialista.

El Sr. CIGARRÁN : Señor Presidente, señoras y señores Diputados, acabamos de aprobar una Ley que ha contado con la aprobación, artículo por artículo, con tres excepciones en las cuales el Grupo Socialista se ha abstenido, dos de ellas en virtud de que tenía contradicciones con enmiendas que nosotros manteníamos, y otra por el hecho de que una parte del artículo 4 entendíamos que limitaba, desde una visión paternalista de tutela, las competencias de los municipios, y al contenido del artículo 4 nos hemos abstenido también. Pero en conjunto esta Ley, que desde el punto de vista del Grupo Socialista es una ley importante, es una Ley que hemos apoyado prácticamente en todos sus artículos. Y hemos apoyado esta Ley prácticamente en todos sus artículos, pero como Dictamen de la Comisión, Honorable señor Conseller de Comercio y Turismo, no como Proyecto de Ley del Gobierno, porque, si lo que estuviéramos votando hoy fuese no el Dictamen que salió de la Comisión, sino el Proyecto inicial de la Conselleria de Comercio y Turismo, nuestro voto hubiera sido distinto. La práctica es que ha sufrido grandes modificaciones en algunos aspectos —en otros no—, pero en muchos aspectos ha sufrido bastantes modificaciones en virtud de las enmiendas socialistas y de las de otros Grupos, como el propio señor Conseller ha manifestado. Pero la petición del voto inicial que hacía en la Exposición de Motivos era la petición para el Proyecto, y lo que que hemos votado ya es un Dictamen de Comisión que, según el juicio del Grupo Socialista, difiere sustancialmente de lo que era el Proyecto inicial.

Ese Proyecto inicial que ha levantado gran polvareda con algunas polémicas, fuera de los sectores de esta Cámara, entre sectores del comercio, con algunas interpretaciones exageradas a nuestro juicio, porque nosotros creemos que esta Ley no es una Ley que tenga por objeto —al menos tal como queda

ahora— beneficiar a algún sector del comercio frente a otro sector del comercio. Creemos que sería perjudicial que se sacase la impresión de que esta Ley es una Ley que interviene, o cuyo objetivo es intervenir en la polémica o en el enfrentamiento que puede existir entre pequeños y grandes comercios. Nosotros creemos que esta Ley no perjudica al comerciante, al menos al comerciante que actúa de una forma normal y profesional correcta; en todo caso es obvio que si hay alguien que políticamente, o incluso económicamente, tiene la idea de que el comercio tiene que funcionar de una forma totalmente liberal, que no se puede regular nada porque el propio comercio por sus propias reglas del mercado ha de seguir sus reglas sin que la Administración o el Estado puedan intervenir o regular sus leyes, es posible que se vea afectado. Pero, en general, al comerciante que quiera profesionalmente ejercer su comercio, esta Ley no lo perjudica. No lo perjudica, fundamentalmente, el texto tal como está.

Yo sé que desde una interpretación exagerada del Proyecto inicial, incluso podría interpretarse que esta Ley podría ser casi una Ley —o podría interpretarse con una interpretación muy exagerada— de la prohibición de la venta a pérdida con algunos otros capítulos añadidos para adornar la Ley. Y quizás el Proyecto inicial tenía algunos defectos técnicos y políticos que abundaban esta exageración, sobre todo porque en el capítulo de la venta a pérdida se introducían el artículo 21, 22, 23 y 24, que no eran propios del articulado de la Ley, que eran propios del capítulo de sanciones, como posteriormente en el Dictamen de la Comisión, en el transcurso del período parlamentario, se ha pasado al capítulo de sanciones. También creo que era exagerado que existieran unas juntas asesoras de arbitraje, con las funciones que esta Ley le daba y además aplicadas, precisamente, en el capítulo de prohibición de venta a pérdida. Y estas deficiencias técnicas y políticas, a nuestro juicio, en algún caso, han sido subsanadas en Comisión o en Ponencia y en Comisión. Nosotros presentamos 29 enmiendas a 29 de los 45 artículos y tres disposiciones que tenía el Proyecto inicial, y nos sentimos satisfechos que de esas 29, 20 han sido aceptadas, 5 de ellas parcialmente, por transaccionales, algunas otras han sido aceptadas porque coincidían con enmiendas incluso de otros Grupos, pero, en conjunto, si de 29 enmiendas han sido aceptadas 20, en la filosofía que nosotros defendíamos, nos sentimos satisfechos. De las 9 restantes, 5 de ellas las hemos defendido ahora en el Pleno, algunas las hemos perdido, una la hemos ganado y las otras 4 las hemos perdido. Creemos que es un poco considerar un espíritu paternalista en el Capítulo I de la Ley el hecho de que se proteja a los ayuntamientos para que no tengan conflictos en la venta ambulante : yo creo que el ayuntamiento es mayor de edad; el municipio, la Corporación municipal tiene que ser mayor de edad y asumir la responsabilidad de decir que no, si es necesario, a una autorización de una venta no sedentaria, pero que tiene que tener la facultad de poder decir que no o que sí, y que no es la Ley la que tiene que proteger al ayuntamiento para que no tenga esa conflictividad, y en ese sentido, en todo caso, son las dos deficiencias que en el Capítulo I vemos nosotros más importantes.

Tampoco no creemos que sea inconstitucional nuestra enmienda al artículo 14, de la venta a domicilio. En todo caso, no se habla en absoluto de contrato y hay muchos otros temas

que yo creo que en la letra de esa enmienda podía pasar con toda tranquilidad y daría a ese Parlamento una muestra importante de una defensa del consumidor, una defensa de los derechos del consumidor con mucha más fuerza de lo que da la Ley en su conjunto, que ya tiene aspectos en su conjunto positivos.

En resumen, el Grupo Socialista se siente satisfecho de esta Ley, cree que ha hecho una aportación grande a la Ley definitiva, modificando aspectos tanto técnicos como políticos del Proyecto inicial, y cree que la importancia de la Ley lo es en una dirección determinada. En primer lugar, nuestra orientación ha ido encaminada a la defensa del consumidor, a proteger los intereses del consumidor por encima de todo, y eso, como decía el Honorable Conseller, no es contradictorio con proteger los intereses del comerciante porque el propio comerciante a su vez es consumidor, aunque no lo sea de una forma perjudicial de los productos que él vende, pero es consumidor de unos productos que puede vender otro tipo de comerciante. Ese es nuestro primer objetivo. En segundo lugar, mirar de que eso se pueda hacer sin que se perjudiquen los intereses de algunos comerciantes, fundamentalmente de aquellos comerciantes que la crisis económica les afecta a veces en tanto grado o mayor grado de lo que nos afecta a la clase trabajadora, y que nosotros lo tenemos en cuenta.

Pero también creemos que sería perjudicial que la visión que se diese de esta Ley sea la de defender a los pequeños frente a los grandes. Creemos que no perjudica al comercio, y, en todo caso, tampoco hay que dar la visión de que beneficia demasiado al pequeño comerciante, porque los problemas del pequeño comerciante, que sufre los efectos de la crisis económica en gran medida, como acabo de repetir, son problemas que no se los soluciona esta Ley, y que podría crearse una frustración si pensaran que, porque existe un capítulo de la venta a pérdida, ya van a mejorar su situación de competencia con los grandes almacenes o algunas otras cuestiones. Sería también perjudicial, de alguna forma, hacer una publicidad engañosa de esta Ley desde algunos sectores que, de alguna forma, luego, el comprador, caso del pequeño comerciante, se viese defraudado y pensase que la Generalitat, de hecho, no se preocupa por sus problemas. Yo estoy convencido de que en esta Ley los hemos tenido en cuenta, pero que sus problemas, los graves problemas del pequeño comercio, como los graves problemas del consumidor, que es lo que nosotros ponemos en primer lugar, no están del todo solucionados con esta Ley, y tienen que abordarse desde otros temas y desde otros ángulos. Pero, en conjunto, estamos contentos de lo que representa esta Ley y de las aportaciones socialistas para el conjunto definitivo de este Proyecto de Ley que a partir de hoy queda dictaminado como Ley.

Muchas gracias, señor Presidente; muchas gracias, señoras y señores Diputados.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? (Pausa.) La senyora Sallés, en nom del Partit Socialista Unificat.

La Sra. SALLÉS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, realment, després que el senyor Conseller, en presentar aquesta Llei, ens hagués citat el Mao Zedong és difícil per al nostre Grup fer una explicació de vot. Esperem que en aquest país no aparegui cap «banda de los cuatro» que ens im-

pedeixi continuar amb l'aplicació d'aquesta Llei, de tota manera.

Realment, quant a l'explicació de vot, jo crec que l'explicació de vot d'una Llei està en les votacions continuades durant tot el Projecte; allà es veu realment la posició de cada Grup. Ara, nosaltres, el que sí que volem dir clarament és que hem votat sí a la Llei perquè creiem que és un avenç en relació amb la situació anterior; creiem que la situació anterior que existia en aquest país, en aquest moment, en qüestió legislativa, en temes de comerç interior i de defensa del consumidor, realment era caòtica, per no dir que era una situació de tercer món, deguda a diferents causes. Creiem que una d'elles va ser el llarg abandó, per l'Administració, durant molts anys, en aquest tema; un creixement industrial i comercial incontrolat; una infraestructura normativa totalment deficient, per no dir inexistent; uns serveis d'inspecció i control molt atomitzats i dependents de diferents Ministeris, i, principalment, perquè no existeixen al nostre país uns hàbits racionals de consum. Tenim una societat de consum que ha aparegut en molt pocs anys. En aquests últims anys, hi ha hagut muntanyes d'informació en el tema del comerç i en el tema del consum, i ens trobem amb una població realment desinformada.

La Constitució democràtica de l'any 78 estableix molt clar, a l'article 51, que hi ha un mandat, que afecta tots els poders públics —no l'Estat espanyol, sinó tots els poders públics—, perquè es creïn tots aquests costums en el tema del consum, i també en el tema del comerç interior.

Nosaltres volem dir aquí que creiem que la Llei és totalment constitucional, a pesar del que s'ha llegit últimament, sobretot procedint de sectors molt interessats, que precisament no hi hagi cap normativa en aquest camp. Creiem que la Llei està plenament dintre de la Constitució, que la Llei és escrupolosa amb el tema de l'Estatut, sobretot amb l'article 12 de l'Estatut, i, per aquest motiu, hem votat que sí.

Aquesta Llei, evidentment, quan va arribar a aquest Parlament, no era exactament la que sortirà aprovada avui. Hi ha hagut participació de tots els partits; en aquest sentit, jo crec que tots hem col·laborat, dintre de les nostres possibilitats, a millorar-la; no perquè uns en sàpiguem més que els altres, sinó perquè, entre diverses opinions, sempre és més fàcil arribar a un punt de coincidència. Jo crec que un país és més fort acceptant les seves diferències, que no imposant les seves uniformitats, i en aquest país estem molt acostumats a imposar el que creiem bo per a tothom. Per tant, no ens fa por ni creiem que trenqui el tema de comerç interior el fet que a Catalunya hi hagi una regulació que, en alguns punts, pugui ser diferent de la de la resta d'Espanya; no hem trencat en cap moment el tema del comerç, hi ha una unitat total de comerç —el senyor Conseller ha fet uns esments de diferents països—, no creiem que siguem molt més nacionalistes nosaltres perquè ens imposen una uniformitat que altres països, com poden ser els Estats Units, o, dintre d'altres sectors, per exemple, Iugoslàvia, que hi ha regulacions diferents, no sols en el camp civil, sinó en el camp penal, i tant els americans, com la Unió Soviètica o com els iugoslaus o com altres països, se senten molt clarament ciutadans del seu país. Per tant, no crec que aquestes amenaces d'inconstitucionalitat puguin prosperar. Creiem que el Tribunal Constitucional tindrà més sentit comú que moltes intervencions que s'han llegit a la premsa i que,

per tant, admetrà que, nosaltres, l'únic que hem fet en aquest Parlament és desenrotllar les competències que ens donava l'article 12 de l'Estatut, encara que nosaltres creiem que aquest article és molt més ampli. És evident que la Llei no pretenia regular tot el comerç interior; era una Llei que, com el seu nom diu, és una regulació administrativa de determinades vendes especials —ni tan sols regula totes les vendes especials. A més, el que sí que queda molt clar a la Constitució és que el comerç exterior és competència de l'Estat, però que el comerç interior és competència de les Comunitats Autònomes, i, en aquest sentit, també hi ha una diferència molt clara entre el dret civil i el dret administratiu.

El dret civil es reserva a l'Estat, per això, nosaltres hem retirat la nostra esmena en el tema del contracte. En canvi, en el tema del dret administratiu, el que regula les relacions entre l'Administració i els administrats, sí que hi ha competències a les Comunitats Autònomes. És en aquest camp que la Llei es desenvolupa.

Per això, nosaltres hem votat sí, ho torno a repetir, i no ens ha creat absolutament cap problema. Creiem que la Llei és millorable, com tot en aquest món és millorable. Creiem, a més, que és necessari que es vagin assolint de mica en mica totes les competències de l'article 12, no aquest primer pas. Probablement, la situació en què ens trobem en aquest país, en aquest moment, amb unes lleis pendents de resoldre en el Tribunal Constitucional que podrien modificar molt el panorama legislatiu d'aquest Parlament, potser aquesta solució era la inicial, i, per això, l'hem acceptada; potser era la més convenient en aquest moment.

Nosaltres creiem que s'ha de ser valent, de tota manera, i continuar en aquest camí. En definitiva, Catalunya té uns hàbits comercials, industrials —i no és cap vanitat dir-ho— superiors als de la resta de l'Estat, potser per una altra estructura social de la de la resta de l'Estat, i que nosaltres siguem els primers a intentar regular aquest camp, crec que no ens situa en inconstitucionalitat amb la resta dels espanyols, al contrari. Com en altres camps del dret, hem d'intentar que la nostra normativa pugui ser algun dia exemple per a altres Comunitats Autònomes o, fins i tot, si és necessari, per al Parlament de l'Estat.

D'altra banda, en la Llei hi ha una preocupació, i en això sí que crec que hem participat els Grups parlamentaris en la Ponència i després en la Comissió, i les nostres esmenes anaven sobretot encaminades en aquest sentit, en el tema de la defensa dels consumidors. Torno a insistir, com en la meua intervenció anterior, que hi ha una manca total en aquest camp, que és una llacuna que algun dia haurem d'omplir, que és una llacuna molt necessària en aquests moments, i és que el consumidor està totalment indefens i desproveït davant les grans ofertes que s'estan fent en aquests moments.

Amb aquesta Llei regulem un tipus determinat de vendes, però el consumidor torna a estar desproveït davant el senyor que li truca a la porta i li ofereix un producte perquè, en aquests moments, no hi ha cap regulació perquè ell pugui, en un moment donat, desfer aquella venda que va fer a casa seva, quan ell no estava prou informat, quan no va tenir possibilitat de sortir de casa seva i preguntar per unes altres ofertes similars, quan no va poder ni tan sols trobar el producte. Això, ja ho he dit abans, potser no és competència d'aquest Parlament,

seria discutible, però potser no és competència d'aquest Parlament, però sí que cal regular-ho a nivell d'Estat.

D'altra banda, la Llei ha estat respectuosa —hi ha hagut alguna esmena nostra que ha insistit molt en aquest sentit— quant al tema de l'autonomia municipal. Creiem que els ajuntaments han de tenir plena autonomia en el tema de la venda no sedentària i en el tema, també, de la venda a domicili. Els ajuntaments necessiten saber qui ven en el seu territori i què és el que s'hi ven. Això, creiem que la Llei ho respecta, que dona a cada ajuntament la possibilitat de donar les llicències oportunes perquè això es pugui produir, i creiem que això és bo per a un país, perquè els ajuntaments, evidentment, necessiten saber qui està, en aquell moment, venent en el seu terme municipal.

D'altra banda, les dues esmenes que nosaltres hem defensat han estat incorporades, com les d'altres Grups, i repeteixo que creiem que ens podem sentir satisfets de la Llei que hem aprovat, una Llei que ha estat modificada bastant en Comissió i que recull part de la manera, no totalment, evidentment, de pensar de tots els Grups d'aquesta Cambra.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Casanovas, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASANOVAS : Senyor President, senyories, molt breu, per no cansar-los després d'aquest maratonià debat que hem tingut avui sobre aquesta Llei. Simplement per fer acte de presència aquí i dir que també nosaltres hem donat suport a aquesta Llei, hem participat en la seva discussió en Ponència i en Comissió, que teníem les corresponents esmenes, que hem fet les corresponents transaccions, perquè hem cregut que era molt interessant treballar en aquesta Llei que, en el fons, ordena una mica, o intenta ordenar una mica, la caòtica situació de pràctica comercial que teníem avui dia a Catalunya.

Creiem que aquesta Llei és bona. Creiem que les seves petites regulacions evitaran una sèrie de vicis i de petites trampetes, diguem-ho així, que es fan servir avui dia en el nostre comerç, i això dinamitzarà aquest comerç en bé dels mateixos comerciants i en bé de tots els consumidors.

Res més que desitjar que aquesta Llei sigui plenament i efectivament aplicada.

El Sr. PRESIDENT : La senyora Neras té la paraula per a l'explicació de vot, en nom del Grup de Convergència i Unió.

La Sra. NERAS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en primer lloc, hem dir que la Llei que acabem d'aprovar està d'acord, bàsicament, amb el Projecte de Llei inicial presentat pel Departament de Comerç i Turisme, evidentment amb les aportacions fetes pels diferents Grups i Diputats en els treballs de Ponència, Comissió i en aquest mateix Ple.

Cal felicitar-nos, doncs, pel fet d'haver aprovat una Llei que, si bé no és la Llei marc del comerç, sí que és una Llei que fa cara als problemes més urgents del comerç interior. És important destacar en aquest aspecte que, mitjançant la promulgació d'aquesta Llei, la Generalitat fa un pas molt important a l'assumpció d'una competència exclusiva i s'atorga un instrument per a exercir-la integralment, ja que la Llei va encaminada a ordenar el comerç i a defensar els interessos dels consumidors i dels usuaris, objectius que, com molt bé saben els senyors i senyores Diputats, estan establerts en el nostre Estatut.

L'objectiu de la Llei és fer front als problemes més urgents que té plantejat el comerç interior a Catalunya, i, per tant, la Llei que acabem d'aprovar és una regulació administrativa de diferents aspectes parcials del nostre comerç, d'acord amb un programa de necessitats detectades i manifestades pels consumidors i pel mateix sector.

Pel que fa referència a la venda ambulant, és òbvia la competència de la Generalitat per a regular-la, i el Dictamen del Consell Consultiu ens ho ha ratificat.

Per tant, la regulació i el tractament que es donen a la venda ambulant estan encaminats a reforçar la seva eficàcia a nivell local, establint un marc jurídic dins el qual els poders locals arbitrin, al seu torn, les mesures concretes conduents a ordenar les seves pròpies estructures comercials, amb la consideració específica d'aquest tipus de vendes tan tradicional al nostre país, però evitar, al mateix temps, el gran intrusisme que hi ha avui dia en aquest tipus de venda.

En regular les vendes especials, estem segurs que amb aquesta ordenació contribuïrem positivament a la clarificació del sector que representa, i ajudarà a llur credibilitat pública. Que els consumidors puguin comprovar els avantatges reals que se'ls ofereix en les rebaxes, i compreguin la distinció entre aquests i els saldos pensem que és un dret essencial.

Sens dubte, les rebaxes veritables, les vendes especials, són no solament acceptables, sinó mereixedores de ser estimulades, sempre que s'exerceixin d'acord amb llur veritable naturalesa i que els avantatges que s'ofereixin siguin comprovables, i aquests són els principals objectius de la Llei.

El nostre Grup se sent, doncs, satisfet de l'aprovació d'aquesta Llei, i estem segurs d'haver complert en una necessitat sentida tant pels consumidors com per la majoria dels comerciants.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Té la paraula el Diputat senyor Pedrós, en nom del Grup Centrista, per a l'explicació de vot.

El Sr. PEDRÓS : Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors Diputats, d'una manera molt breu, voldríem fer esment de la nostra posició respecte a la Llei que hem acabat d'aprovar.

En primer terme, dir que la Llei ha estat subjecta a un trànsit legislatiu llarg i difícil. En aquest trànsit legislatiu, originàriament, ja he fet esment de la nostra inquietud i de la nostra preocupació, fins i tot amb dades estadístiques, del fi i de la naturalesa de les esmenes presentades. Originàriament, el ponent del nostre Grup parlamentari va ser l'ara Diputat no adscrit senyor Marià Lorca, però, és clar que ell representava la posició de tot el Grup, dels mateixos serveis tècnics que li donen suport, respecte a aquest tema.

Després de dit això, voldria fer esment de tres punts concrets. El primer d'ells : la Llei ha estat una llei difícil.

Ha estat una Llei difícil perquè, en definitiva, és a l'abast de tothom que intentava regular un conjunt d'actuacions on es presenten interessos contraposats entre diferents tipus d'empresaris, fonamentalment entre diferents tipus de dimensions d'empresaris dedicats al sector comerç. Possiblement aquesta Llei, que és una Llei difícil per anticipada, perquè significa una anticipació a intentar fer cara a un conjunt de problemes realment difícils, potser hauria estat molt més senzilla si hagués

vingut després i no abans —però aquesta és una mancança de la legislació estatal—, si hagués vingut després de la legislació estatal general sobre el comerç. Pel fet que això no estigui resolt, creiem que, tot i amb això, la Llei ha sortit bastant millorada per l'aportació dels diferents Grups parlamentaris respecte a com va venir originàriament del Consell Executiu, però aquesta és la nostra tasca.

En segon lloc, hi ha latent —i és un tema del qual pràcticament tots els Diputats que m'han precedit en l'ús de la paraula han fet esment— el dubte —que crec que hem intentat vèncer—, hi havia latent tot sovint el risc d'inconstitucionalitat en diferents punts d'aquesta Llei.

El tema és que crec que, a pesar dels esforços que s'han fet de posar a vegades les oracions de les prohibicions en passiva, en comptes d'activa, possiblement quedi, a judici d'algunes persones, aquest risc d'inconstitucionalitat possible de ser present encara en la Llei pel fet que tots reconeixem que no tenim la competència adient en termes de legislació mercantil.

De tota manera, nosaltres creiem que hem ajudat també, amb l'esforç col·lectiu d'aquest Parlament, a l'intent que això no es produís. Crec que s'ha aconseguit, en definitiva, un resultat bastant satisfactori en aquesta direcció. Potser en alguns temes ens queden uns petits dubtes: la prova en són aquelles esmenes que hem estat mantenint en el Ple del dia d'avui. Possiblement, continua havent-hi algun risc determinat en l'article 17, però, en definitiva, nosaltres donem el suport final i general al contingut de la Llei.

Un darrer punt, potser ja extern a la Llei però que l'afecta moltíssim, creiem nosaltres. L'hem estat esmentant avui en el descans entre la sessió del matí i de la tarda : és el tema de l'abundància i la perillositat de l'expedient de les dites esmenes tècniques. Crec que aquest és un problema que ens ha preocupat a tots i a cada un dels Diputats, potser per tres raons. Primera: en alguns casos no sé fins a quin punt eren esmenes tècniques o correccions gramaticals. La seva naturalesa era potser més de fons que de contingut formal i, en definitiva, crec que en algun cas hem estat votant sense saber el que acabàvem de votar. Concretament en el tema del preàmbul, tot i que suposem que no hi haurà problema.

I, en darrer terme, i sobretot, sobretot, les esmenes tècniques crec que han estat presentades de manera extemporània. Però aquest és un tema de la Junta de Portaveus; em comprometo a dur-lo a la propera Junta de Portaveus, per tal que aquestes esmenes tècniques, si no es resolien fora del que és el marc del Ple del Parlament, és a dir, abans d'arribar els Projectes de Llei a aquest lloc, perquè, sinó, estem donant sensació de qualsevol cosa menys d'actuació seriosa i sistemàtica.

Moltes gràcies, senyor President.

Proposta de sol·licitud

al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari de 20 000 milions per a l'ocupació comunitària a les Comunitats Autònomes

El Sr. PRESIDENT : Bé, passem al segon punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre la Proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari de 20 000 milions per a l'ocupació comu-

nitària a les Comunitats Autònomes.

Per a la presentació de la iniciativa del Consell Executiu té la paraula l'Honorable senyor Conseller de Treball.

El Sr. CONSELLER DE TREBALL : Senyor President, senyores i senyors Diputats, unes breus paraules d'introducció a aquesta iniciativa legislativa per la qual es demana a aquesta Cambra que prengui en consideració la proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari de 20 000 milions per a l'ocupació comunitària a les Comunitats Autònomes.

Cap dels Diputats d'aquesta Cambra no em penso que pugui arribar a pensar que a través de l'ocupació comunitària es pugui resoldre el problema de l'atur. Primer, per la naturalesa pròpia de l'ocupació comunitària, que tots sabem que va en funció d'uns pressupostos tancats i determinats, i que, per tant, els llocs de treball que provoca tenen un límit, molt sovint de pocs mesos. I, d'altra part, perquè el problema de la desocupació, com tantes vegades hem comentat i hem debatut aquí en aquest Parlament, té unes variables i unes connotacions internacionals i de mecanismes tècnics en l'àmbit de l'Estat, i que, per tant, superen les competències que tenim nosaltres com a Comunitat Autònoma.

Però, dit això, cal dir que tots nosaltres hem manifestat moltes vegades aquesta preocupació prioritària per l'atur, i, si nosaltres anem manifestant aquesta preocupació per l'atur, tant nosaltres com les diverses institucions sindicals i patronals del país, i d'altra part, no fem una acció intensiva amb els aturats presents, podria esdevenir moltes vegades que tota aquesta dialèctica que s'està muntant al voltant de l'atur es converteixi fonamentalment en això: en dialèctica, i que buidem de contingut humanístic l'atur en si, de tal manera que l'atur es converteixi en una arma per dir : «si no es fa el que jo penso, hi haurà més atur», com una espècie d'amenaça i de referment de les opinions personals. Si nosaltres no posem una especial atenció en les persones que estan aturades avui com un complement fonamental a tots els debats tècnics que hi pugui haver sobre l'atur, nosaltres buidarem de contingut humanístic —que en el fons és el que val— el problema de la desocupació.

I, per tant, l'oportunitat d'aquesta iniciativa legislativa s'insereix en aquesta preocupació per l'atur, però, sobretot, per les persones que avui i arreu de l'Estat estan en aquesta situació. Perquè penso que val la pena que en aquest moment —i molt breument— fem un procés : quin és el curs que segueix la persona que en aquests moments va a parar a la desocupació. Surt d'una empresa en crisi, que és el més freqüent, el que està passant; té un període de mesos on rep un subsidi; se li allarguen aquests subsidis amb prestacions complementàries i, a partir d'aquí, inicia tot un procés que pot ser doble, fonamentalment a través de la marginació : o se'n va cap a la marginació de l'economia submergida, o se'n va cap a la marginació ja molt més qualitativa i que afecta la seva pròpia persona. I, després d'aquí, s'inicia un gran buit, i només després d'aquest curs, les pròpies competències administratives intenten de recollir les deixalles d'aquest procés nefast perquè les persones puguin tenir una assistència social. I penso que en aquest buit, de la persona que ja s'ha quedat sense cap assistència de la societat per la seva situació, fins que aquesta persona deriva en aquesta situació de greu marginali-

tat, és el lloc on nosaltres hem de reaccionar i hem de donar resposta. I hem de donar respostes a persones concretes perquè això indica el grau de sensibilitat que té la comunitat política davant d'aquest fet, i si Catalunya, al llarg de tota la seva trajectòria política, ha manifestat sensibilitat per aspectes nous i que no eren coberts per la mateixa Administració ja des del temps de la Mancomunitat, ja des del temps de la Generalitat provisional, penso que aquest és un problema que avui també recau sobre nosaltres, que obrim aquesta sensibilitat a la gent que avui està en atur, i que tornem a donar dignitat humana a aquestes persones. Una dignitat humana que al meu entendre té tres eixos fonamentals : evidentment, la persona que té unes càrregues familiars ha d'arribar a casa seva amb uns diners per al manteniment de la seva família, però aquesta persona ha d'arribar a casa seva amb aquests diners, que siguin fruit del seu esforç, i, per tant, se'ls ha d'oferir un lloc on puguin guanyar-se amb dignitat aquests diners que se li donen. I, d'altra part i com a tercer punt, penso com a element fonamental que aquesta persona ha de tenir un mínim d'estructura, de formació i de reciclatge que el puguin acomboiar un altre cop cap a la situació normal laboral i que indiqui també l'assistència dels poders públics davant d'aquesta situació.

Penso que, enfocat des d'aquest punt de vista, des de les persones que avui estan en atur i per a les quals hem de manifestar aquesta especial sensibilitat i aquesta resposta, no és vàlid aquell enfocament en què s'intentava de donar resposta únicament a les borses d'atur qualitativament més elevades i no al conjunt d'una determinada àrea geogràfica, perquè aquest no és un problema sociològic únicament; no és el problema de determinats llocs —com s'ha anat donant a través de l'Administració de l'Estat; concretament al Sud d'Espanya, perquè hi ha una gran concentració, cal buscar vàlvules d'escapament perquè no esclati la situació—, sinó que aquest és un fet que s'insereix en la mateixa visió de la persona que es troba en aquesta situació, i, per tant, la proposta que es fa en aquesta iniciativa és una proposta dirigida a tot l'Estat i a totes les persones. Així ho ha volgut enfocar el Consell Executiu. I ho referim fonamentalment a les Comunitats Autònomes perquè des de Catalunya tenim l'experiència positiva, tant des de l'Executiu com des de l'opinió de la majoria d'ajuntaments amb qui hem col·laborat molt estretament en endegar els diversos plans d'ocupació que s'han fet a Catalunya, que, com més a prop estigui l'Administració dels problemes d'aquestes persones, més eficaç és la resposta que se'ls pot donar. I, evidentment, si a l'Estat correspon el gran quadre macroeconòmic dels temes de la desocupació i dels temes econòmics, a l'Administració autonòmica i a l'Administració i al poder local els correspon de donar aquesta assistència personalitzada als qui estan en aquesta situació.

I, per tant, nosaltres, en aquesta proposta d'iniciativa, demanem que des de l'Estat es canalitzin aquests diners a través de les Comunitats Autònomes i, a més a més —ho afegeixo—, en la línia d'una gran col·laboració entre els ajuntaments i la Generalitat en el cas de Catalunya, perquè, evidentment, portem ja tres plans en marxa; hem ocupat de 3 500 a 4 000 persones al llarg d'aquests tres plans; en cada un d'ells, i, evidentment, hem de dir, de la mateixa manera que he començat dient que l'ocupació comunitària no resol el problema de

l'atur, que cal que tinguem ben present que hi ha uns déficits forts en l'àmbit de les àrees municipals. Si, d'un cantó, hi ha això i, de l'altre, hi ha unes persones que estan sense ocupació, qualsevol diner que esmercem en aquest sentit és un diner aprofitable i aprofitat per la collectivitat, per la comunitat. Per tant, penso que són uns diners que s'han d'administrar des d'una visió —permetin-me l'expressió heterodoxa—, des d'un punt de vista microeconòmic en la gestió de l'atur, perquè així és com nosaltres podem treure un rendiment d'unes mancances que té la societat en l'àmbit local, i, a la vegada, donar una resposta més acurada a les persones que ho necessiten.

Perquè, evidentment, es pot criticar, aquesta experiència, i es pot dir que, probablement, no té el grau de productivitat que podria tenir gestionada d'una altra manera. És molt fàcil criticar totes aquelles iniciatives que responen a intents de solució parcials, perquè les solucions que posem amb això sempre seran parcials. Qualsevol iniciativa en aquest sentit és criticable per totes bandes, per una raó —i perdonin—, però per una raó quasi de Perogrullo, perquè, si hi hagués una solució absoluta, no hi hauria problema; per tant, qualsevol iniciativa en aquest sentit és objecte de crítica i qualsevol solució en aquest sentit té una càrrega de voluntarisme considerable.

Jo poso a la consideració de les senyores i els senyors Diputats que, quan s'actua amb voluntarisme, de bona gana o de mal grat, sempre s'és objecte de crítica, però cal pensar sempre en aquella línia en què els qui hem d'actuar en aquest sentit sempre creiem, de preguntar-nos si una cosa és possible, si és necessària i si són afirmatives aquestes dues propostes, si cal fer-la. Per tant, en aquest buit que té la societat en aquest moment de retrobar uns camins de dignitat a les persones que estan en desocupació en aquests moments, sense més pretensió que aquesta, però amb tota l'honorabilitat que significa atendre aquest buit i des de la sensibilitat del nostre catalanisme polític al llarg de tota la seva història, que ha significat atendre aquests tipus de problemes, penso que serà una bona cosa que el Parlament de Catalunya es pugui presentar amb aquests continguts al Parlament de Madrid, donar aquest missatge unitari, que tant de bo hagués estat unitari també en tota la nostra llarga trajectòria de buscar punts de concordança, punts de coincidència, punts de solidaritat que poguessin significar per a Catalunya aquest missatge a donar amb aquesta atenció a les persones que en aquest moment necessiten més el nostre ajut.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : La Comissió ha designat algun dels seus membres per a presentar el Dictamen? *(Pausa.)* Bé, aleshores podem passar al debat d'aquest Dictamen. No hi ha cap esmena presentada a la part dispositiva; les úniques esmenes existents són unes esmenes tècniques al preàmbul. Aleshores, si les senyores i els senyors Diputats no hi tenen inconvenient, podem votar conjuntament tota la part dispositiva del Projecte, de la Proposta, és a dir, l'article 1, l'article 2 i les Disposicions Finals primera i segona.

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord amb el text de la Proposta, amb la part dispositiva de la Proposta, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra? Els que s'abstenen?

Bé, la part dispositiva, és a dir, els articles 1 i 2 i les Disposicions Finals primera i segona han quedat aprovats per unanimitat dels presents. Passem ara al Preàmbul. Hi ha dues esmenes tècniques. En el segon paràgraf, l'esmena sembla que consisteix... Aquestes esmenes tècniques porten la signatura de tots els Grups, crec; dels Diputats que avui han estat ponents, probablement, i la primera d'elles és al segon paràgraf, i sembla que consisteix, únicament, a rectificar un error tipogràfic, és a dir, a posar una majúscula a l'adjectiu «Espanyola», de «Constitució Espanyola». *(Pausa.)* És a dir, abans, entre el primer i el segon paràgrafs del Preàmbul, posar el text «Exposició de Motius», que hi mancava. *(Pausa.)* Bé, i després, al paràgraf tercer de l'Exposició de Motius, del que és ara l'Exposició de Motius, per tant, el paràgraf quart del Preàmbul tal com figurava en el *Butlletí*, queden suprimides les paraules «entenem que», de manera que això, aquest paràgraf, diria el següent : «L'article 87.2 de la Constitució Espanyola faculta les Comunitats Autònomes per a sol·licitar del Govern l'adopció d'un determinat projecte de llei. En aquest sentit, doncs, l'actual iniciativa és una nova mesura que pot produir una notable millora davant del greu problema social de l'atur a Espanya.»

Bé, passem a votació, doncs... *(El senyor Subirà i Claus demana la paraula.)* Sí, senyor Subirà?

El Sr. SUBIRÀ I CLAUS *(de l'escó estant)* : Sí, gràcies, senyor President. Esmena tècnica : havíem considerat que el primer paràgraf seria el quart; és a dir que, després d'Exposició de Motius començaria on diu : «L'article 41 de la Constitució...», seguiria el segon paràgraf, el tercer, i, a continuació, «El Parlament de Catalunya...» És el primer paràgraf... D'acord, sí. Per coherència. Això és el que havíem dit i havíem signat. No sé si està ben redactat...

El Sr. PRESIDENT : No, realment, no hi ha cap text presentat aquí que digui això. Justament, el text presentat ho diu al revés : intercal·la l'Exposició de Motius entre el primer i el segon paràgrafs primitius; de manera que, en tot cas, això, doncs, no és el que indiquen els textos presentats. *(El senyor Armet demana per parlar.)* El senyor Armet volia dir alguna cosa?

El Sr. ARMET *(de l'escó estant)* : Bé, tenim la sensació que hi ha un error en la introducció : quan es refereix a l'article 34.2 de l'Estatut de Catalunya, nosaltres diem que és l'article 34.3, que és la sol·licitud d'adopció d'un projecte de llei...

El Sr. PRESIDENT : Sí, sí. És l'article 34.3.

El Sr. ARMET : Ho dic perquè no hi hagi error per la intervenció que ha fet el Conseller, que es referia al Parlament espanyol, i no : és una sol·licitud al Govern.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Farem, doncs, aquesta correcció. Bé, podem passar, doncs, a votació, el conjunt del Preàmbul, que comprèn el primer paràgraf i, després, el que ara s'anomena Exposició de Motius.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El Preàmbul ha quedat aprovat per unanimitat dels presents;

passem també a votació el Títol, que diu : «Proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari de 20 000 milions per a l'ocupació comunitària a les Comunitats Autònomes.» No hi ha cap esmena? (Pausa.) Passem, doncs, a votació.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin d'acord, que es posin drets.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estan en contra?

Els que s'abstenen?

El Títol de la Proposta ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Hi ha algun Grup parlamentari que desitgi explicar el vot? (Pausa.) En nom del Grup Socialista, el Diputat senyor Lluís García.

El Sr. GARCÍA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, la veritat és que tenia preparada una intervenció en relació amb el contingut d'aquesta Proposta de Sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei de concessió d'un crèdit extraordinari de 20 000 milions de pessetes per a l'ocupació comunitària a les Comunitats Autònomes», que és el títol estricte d'aquesta iniciativa governamental. És clar que la intervenció del senyor Conseller de Treball en relació amb el contingut d'aquest Projecte de sol·licitud és absolutament inadequada, des del meu punt de vista, perquè no ens ha parlat gens ni mica de la presentació —tràmit corresponent a aquesta Cambra— del perquè d'aquest Projecte de sol·licitud al Govern.

Ens ha fet un discurs, un discurs al qual sovint ens té acostumat el senyor Conseller, parlant de diverses consideracions, de la situació i la problemàtica dels treballadors en atur, però, és clar, no ens ha dit la raó fonamental del perquè d'aquesta Proposta de sol·licitud al Govern, i què és el que pretén solucionar aquesta Proposta. Doncs bé, jo, el tràmit d'explicació de vot positiu del meu Grup parlamentari al contingut d'aquesta Proposta, intentaré fer-lo des del punt de vista del Grup Socialista.

De què es tracta en primer lloc, de què es tracta? Es tracta d'una Proposta de sol·licitud al Govern perquè adopti un crèdit extraordinari d'un Ministeri corresponent —Ministeri de Treball i Seguretat Social— a fi i efecte que aquesta ampliació de crèdit es pugui destinar a l'ocupació comunitària distribuïda a través de les Comunitats Autònomes. Això, senzillament, en una quantitat de 20 000 milions de pessetes. Ara, jo faria una pregunta, que crec que vostès s'han de preguntar també : quin és l'origen d'aquesta Proposta governamental, del Consell Executiu de la Generalitat? Quin n'és l'origen? L'origen s'ha de situar a mitjan any passat; han passat més de sis mesos, amb una conjuntura política i amb una conjuntura, a nivell de l'Estat, sensiblement diferent, i demanem, amb aquest Projecte de Llei —i no sé quina és la raó que obliga avui el Consell Executiu a mantenir aquesta iniciativa—..., doncs, bé, resulta que el pressupost al qual, fins ara, teòricament, va aplicada aquesta iniciativa és un pressupost inexistent, en principi; el pressupost del 82 està esgotat, i estem en una situació de pròrroga pressupostària, pròrroga pressupostària del nou Govern, i pendent de la presentació d'uns nous pressupostos. Doncs bé, resulta que allò que el senyor Conseller, segurament, i el Govern, demanaven perquè s'havien esgotat els 20 000 milions de pessetes que contenia el pressupost de la UCD,

en aquest cas del Govern de Madrid, al seu dia, que estava esgotat, i es demanava una ampliació de crèdit de 20 000 milions de pessetes, resulta que ja està : hi és, en aquest moment, per la via de la pròrroga del pressupost, aquesta quantitat.

En síntesi, nosaltres considerem que és una proposta que ha quedat desfasada en el temps, que no té sentit, avui, plantejar-la. Però, bé, aquest no és el problema. No és el problema perquè entrem en un nou pressupost, pressupost que ha d'elaborar un nou Govern, i és evident que ja es conté una quantitat, en el projecte de pressupost, per a l'ocupació comunitària, curiosament una mica més elevada, segurament, que aquesta quantitat que es proposa com a ampliació de crèdit.

No entraré en els problemes jurídics que hi ha pel mig, i, precisament s'ha de fer així, si està ben fet, si el 34.3 de l'Estatut de Catalunya comporta que, des d'una assemblea de Comunitat Autònoma, es pugui elevar al Govern... Això són problemes molt complicats des del punt de vista jurídic, però aquesta és la realitat. Això és un projecte de crèdit extraordinari a un pressupost esgotat, a un pressupost esgotat, i a un pressupost prorrogat que ja conté una partida pressupostària més important que aquesta que es demana. No entraré en aquest tema.

Nosaltres hem donat suport a aquesta iniciativa. Hem donat suport a aquesta iniciativa per raons òbvies, per raons necessàries. Considerem que, efectivament —ja ho anem fent des de l'any 77—, en la presentació dels pressupostos d'un Govern, en aquest cas, el Govern de la UCD, nosaltres hem estat plantejant, i en aquesta Cambra també ho hem fet, que el problema de l'ocupació comunitària es faci des de la perspectiva d'una regulació integral dels recursos pressupostaris : que hi hagi només un fons que sigui el que vagi destinat a tots els pressupostos per a l'ocupació comunitària. Ho hem proposat a aquesta Cambra amb diversos noms : fons d'inversió per a l'ocupació a Catalunya, etcètera. Aquest n'era el contingut. És evident que aquesta és una iniciativa que recull, sempre, al llarg de la història recent, parlamentària del nostre país, iniciatives de caràcter socialista. En conseqüència, és evident que nosaltres hauríem de donar suport a aquest tipus d'iniciativa.

Per una altra raó més, encara. Quant als criteris, nosaltres hem estat plantejant constantment propostes al Govern de l'Estat, per la via del debat pressupostari, on s'ha de fer aquesta iniciativa, al debat pressupostari vinent —aquí sí que s'ha de fer la iniciativa—, hem presentat sempre —i també és història al llarg de la curta tradició parlamentària dels últims anys, que el Grup Socialista plantejava un fons que fos distribuït, a nivell de Comunitats Autònomes, amb criteris objectius, en funció del nombre de treballadors en atur, etcètera.

Precisament, en aquesta llarga i petita tradició parlamentària, al moment, el Grup de Convergència i Unió, el Grup Minoria Catalana a Madrid, ha estat votant constantment contràriament a les nostres posicions perquè, en definitiva, ens alegra que el Govern avui vingui a donar-nos la raó en aquest tipus d'iniciativa que no deixa de ser la iniciativa del Grup Socialistes de Catalunya al Congrés de Diputats.

Finalment, per acabar, voldria plantejar unes consideracions. En el discurs que ens ha fet l'Honorable senyor Conseller de Treball, ens ha parlat del que ja —hi torno a insistir— és sovint pràctica dels seus discursos en aquesta Cambra : la marginació social, la política no suficient però única política possi-

ble, pràcticament, en un nivell de competències reduïdes, no de grans quadres macroeconòmics, sinó polítiques concretes de l'ocupació comunitària... Ens hi té acostumats. En l'última fase, ha canviat el discurs. Ens diu que : doncs bé, si no tenim grans quadres macroeconòmics, si no tenim unes determinades competències en matèria de política fiscal, en matèria de política comunitària, etcètera, hem d'abordar el problema des de l'única possibilitat que tenim, que és la possibilitat del que nosaltres hem anomenat, n'hem dit ja «l'auxili social».

Hem d'acudir, sigui com sigui, a protegir una situació realment de marginació i de complicació. Nosaltres considerem que aquesta és una política que no compartim; segurament, és una política que és necessària, però en el marc d'una política més important, d'una política que és la que trobem a faltar, del Consell Executiu, en aquest Parlament. I l'ha expressat en els seus pressupostos : no hi ha una política coordinada de lluita contra l'atur; els Departaments fan el que poden, segurament, amb els seus pressupostos; hi ha una descoordinació total de política d'inversions públiques de la Generalitat de Catalunya, i això comporta, necessàriament —ho vulguin vostès o no—, aquesta descoordinació que fa que el problema de l'atur no se situï en la seva lògica de prioritats, en la seva lògica importància; es poden fer discursos dels que siguin, però, si no es fa una política real, d'aplicació amb allò que ja defineixen els organismes internacionals, una política coordinada de lluita contra l'atur, en la llei pressupostària, a través d'un fons, del que sigui, d'inversió, es digui com es digui, del Pla d'Equipaments Socials, es digui com es digui, però una política de veritat, que vagi dirigida a la lluita contra l'atur, segurament, el problema continuarà existint per molt de temps, i aquestes polítiques de tipus de benefici, auxiliar, etcètera, són polítiques que responen a una filosofia que no és la del Grup Socialista.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? *(Pausa.)* El senyor Subirà, en nom del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. SUBIRÀ I ROCAMORA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en nom del Grup d'Esquerra Republicana, explicaré el perquè del sí rotund i afirmatiu que ha estat el nostre vot a aquesta Proposta. Aquesta Proposta, que encara té una altra història, una història subterrània... El senyor García n'ha començat a parlar; nosaltres no volem pas parlar dels fantasmes que planaven sobre la possibilitat de reducció de 20 000 milions en el pressupost per una esmena del PSOE a les valoracions fetes sobre el pressupost de la Generalitat.

Tampoc no parlarem aquí, perquè no n'és el moment, d'aquest altre fantasma : sobre la possibilitat d'institucionalitzar aquest fons d'ajut comunitari, que, si era l'esmena que, d'alguna manera, el Grup Socialista hi havia entrat, i que la Ponència havia recollit, i que en el moment de començar la Comissió per discutir-la, va ser retirada. No parlem d'això, d'aquests fantasmes. Planen, i potser novament plana encara aquesta reducció de 20 000 milions que, d'alguna manera, el Govern de la Generalitat va introduir en el seu primer projecte, que era una projecte de demanda per a la Comunitat Autònoma de Catalunya, per al nostre autogovern, perquè no en fos retallat el pressupost, amb la possibilitat que ho havia de ser o que ho pogués ser, i després es va modificar, ampliant la demanda a

una cosa més global, que era un pressupost, un projecte perquè aquests 20 000 milions anessin a totes les Comunitats Autònomes, amb el sistema de correcció de proporció, en la qual aproximadament ens tocaria al voltant d'un 20%, és a dir, que podrien arribar a Catalunya 4 000 milions, amb la qual cosa asseguràvem, una vegada més, que durant un altre any es pogués fer ocupació comunitària, regulada pel nostre autogovern.

Crec que aquests dos fantasmes planejaven, i no se n'ha parlat, i això potser explica una de les preguntes que el senyor García ha fet, amagant, evidentment, una part d'aquesta actuació fantasmàtica que, d'alguna manera, va moure la Generalitat a fer aquesta actuació puntual. Nosaltres creiem que no és desfasada, creiem que no és decaiguda, creiem que és actual i creiem que és bona. El sistema és bo, el sistema és vàlid, creiem que està dintre de tota la reglamentació, de totes les possibilitats i, en aquest sentit, caldrà preveure, evidentment, com, cada any, es pugui evitar d'haver de fer aquesta proposta i aquesta demanda, si és que arriben els mitjans suficients per a haver-ho de fer d'una manera directa, amb una regulació de l'Estat sobre aquest tema.

En aquest sentit, doncs, hem dit que sí; nosaltres creiem que el problema de l'atur amb accions puntuals com aquesta té dues possibilitats de perdre incidència : una és la col·laboració que a través dels ajuntaments es fa, i els treballadors en atur treballant altra vegada per la mateixa societat on viuen tenen una nova visió del problema comunitari; és a dir, és molt diferent quan aquests treballadors en atur han treballat sobre les voreres, han treballat sobre les guarderies, han treballat sobre la reparació de les pròpies escoles, se senten més identificats, moltes vegades, amb el mateix municipi on estan, i, d'alguna manera, estan marginats a causa de la seva pèrdua del lloc de treball.

En aquest sentit, l'ocupació comunitària els reintegra d'una manera que potser no havien assolit mai les seves pròpies poblacions, i, d'això, cadascú en sap, d'allà on viu, bastants exemples, i, en aquest sentit, creiem que també es rehabilita la imatge d'aquests aturats, d'alguna manera conflictius a conseqüència de la seva marginació, a conseqüència de les seves protestes reivindicatives, que moltes vegades influeixen, fins i tot, en les administracions locals, o en els mateixos governs dels municipis, d'alguna manera es rehabiliten ells, quant al seu treball, en favor d'obres socials i és rehabilitada també la seva imatge per als altres ciutadans.

En aquest sentit, doncs, el nostre aplaudiment que tots els Grups parlamentaris hagin demanat, en aquest sentit; el suport a aquesta proposta, que hagin donat un sí, i la nostra és, en aquest sentit, de felicitació mútua i, a més, recíproca als altres partits.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot?

Bé, no hi ha cap més explicació de vot? El senyor Escudé, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. ESCUDÉ : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup ha votat afirmativament a aquesta proposta de sol·licitud perquè entenem que és una eina útil per a contribuir a solucionar aquest gran problema prioritari de la nostra societat, que és l'atur, com a conseqüència d'una crisi

econòmica que feia mig segle que no es produïa. I m'afanyo a dir que és una mesura, una eina per a contribuir a solucionar; no és la solució, perquè, si una cosa crec que ha quedat clara en aquesta Cambra, i fora d'aquesta Cambra, en aquests darrers dos anys, és que solucions miraculoses per a lluitar contra l'atur, per a lluitar contra la crisi, no existeixen. Des de totes les perspectives ideològiques, econòmiques, polítiques i socials s'han ofert a la societat propostes, remeis, solucions de tipus molt divers, però —i això ha quedat palès en aquesta mateixa Cambra en el curs dels debats de política general, de política econòmica, d'un d'específic que recordaran les senyores i els senyors Diputats que també van fer sobre aquest tema de l'atur— no hi ha solucions miraculoses.

Des de tots els punts de vista s'ha hagut de corregir, s'ha hagut de variar, s'han hagut de modificar les pretensions inicials. Tenim, per no anar més enllà, el darrer cas, una força política que generosament oferia resoldre el problema; crear, es parlava en xifres simbòliques, els 800 000 llocs de treball que avui probablement ja seran bastants més, i, en canvi, aquesta mateixa força política, quan avui ostenta el poder central a Espanya, en entrar en contacte, el dur contacte amb la realitat, avui es parla de la voluntat de lluitar contra l'atur.

Per això, doncs, nosaltres, humilment, entenem que aquesta proposta que des del Consell Executiu de la Generalitat sortia, és una proposta positiva, és una proposta constructiva. Per a nosaltres no calia que l'Honorable senyor Conseller de Treball ens expliqués el contingut detallat de la proposta, perquè —i totes les senyores i els senyors Diputats en són conscients— en el *Butlletí Oficial del Parlament*, número 92, sortia la proposta concreta, i, per això, agraiem aquestes consideracions de tipus general, de tipus finalista, de la proposta, perquè, en definitiva, i en això reconec que té tota la raó el senyor Armet quan precisava que el que s'havia d'invocar és l'article 34.3 de l'Estatut, com també hem d'invocar el 87.2 de la Constitució, aquesta és una pràctica normal, lògica, legal que és en mans, perquè ens la dona la Constitució i l'Estatut de les Comunitats Autònomes. Per tant, aquí, no hi ha cap maniobra especulativa, ni hi ha cap actitud incorrecta, ni hi ha cap problema de desajustament pressupostari. És una facultat que tenim i que creiem que s'ha d'utilitzar.

En definitiva, com saben les senyores i els senyors Diputats, aquesta proposta és, a través d'un programa d'atur, donar una ocupació als treballadors aturats no subvencionats de totes les comunitats d'Espanya; es donen uns criteris objectius que entenem molt necessaris, perquè en altres fons i en altres activitats solidàries entenem que es discrimina fortament Catalunya, almenys en aquest aspecte concret, i deixo de banda d'altres, i, per això, es donen uns criteris objectius de valoració de les necessitats, en funció de l'atur existent, i de la dinàmica de l'atur en aquests darrers anys.

I, finalment, en aquesta proposta s'estableix que la gestió del programa i la distribució dels crèdits correspondrà a les diverses Comunitats Autònomes, almenys aquelles que tinguin reconeguda aquesta facultat de gestió i distribució en matèria laboral. Aleshores, nosaltres entenem que això no és que sigui perfeccionable, és que és complementable amb moltíssimes altres activitats, i s'ha de complementar amb moltíssimes altres activitats, propostes i suggeriments. Per això, nosaltres, oberts plenament a aquestes propostes, vam

rebre amb molta satisfacció —aquí ho ha apuntat el senyor Subirà— aquella esmena socialista que es va presentar al text, una esmena d'addició, amb què precisament el que es pretenia era institucionalitzar aquesta proposta concreta, puntual per a un moment determinat, es pretenia, molt lloablement, institucionalitzar-ho de forma definitiva. I, per això, hauran vist les senyores i els senyors Diputats que en el text de l'Informe de la Ponència existia pràcticament un consens total. L'únic motiu de discrepància és quant a la lletra e) de l'esmena socialista, en què nosaltres enteníem que deixar una llei de l'Administració central, que exclusivament l'Administració central fixés la gestió i la distribució, ens semblava que era un atemptat a les nostres necessitats i a les nostres aspiracions de participar en la gestió i la distribució d'aquests fons a casa nostra.

Evidentment, aquí es tracta d'explicar el nostre vot, no el vot dels altres. Ara, com també s'ha apuntat, realment ens resistim a imaginar quines poden ser les circumstàncies que van provocar que aquest acord ple i total, com he explicat a nivell de Ponència, a nivell de Comissió, es trenqués per la retirada i el vot d'abstenció del Grup, precisament, esmenant, el Grup Socialista. Potser l'única explicació, em resisteixo a creure-la, és que canvien les perspectives quan el Govern que ha de rebre aquesta sol·licitud és un Govern d'un altre color, o és un Govern de color propi, com és ara en aquest moment.

Bé, si no sóc capaç d'interpretar aquell vot, potser menys sóc capaç d'interpretar el vot d'ara després de les explicacions, però —hi insisteixo— passo de llarg aquest tema, perquè nosaltres expliquem el nostre vot.

En definitiva, jo crec que, en el fons, el gran problema d'avui dia és que ens trobem davant d'una situació, en els països avançats, industrialitzats del món occidental, que tenien per superades tota una sèrie de dificultats històriques seculars. L'Administració pública, amarada de les doctrines keynesianes, feia peça clau de la seva actuació la promoció, el manteniment de la plena ocupació, les doctrines del Welfare State feien que a totes les nostres societats la ciutadania es considerés realment —i realment hi estava— protegida davant la dissort, a través d'un sistema general de la Seguretat Social. I ara ens trobem amb aquesta crisi, no diré mai vista, però sí que des de fa mig segle no ens hi havíem trobat, que tot això sembla que trontolli i que ens trobem en una situació totalment nova, i, aleshores, ja veus que diuen «bé, què s'ha de fer?». Els economistes de les organitzacions internacionals més optimistes ens parlen d'un redreçament de la situació a nivell internacional, i, per tant, de retruc, a casa nostra, a partir de l'any 86. I, mentrestant, què fem? I el que fem és, a través de mesures com aquestes, allò que és al nostre abast, perquè aquí, a través d'aquesta proposta que ha rebut el beneplàcit de totes les senyores i els senyors Diputats, el que es pretén és això; solucionar a curt termini, si volen, però solucionar uns problemes reals i concrets, d'unes persones a qui no podem dir «espavileu-vos», unes persones, centenars de milers a nivell de l'Estat, i diversos centenars de milers a casa nostra, que acaben la percepció d'aquest subsidi, que semblava que havia de ser el coixí, el matalàs de les situacions conflictives socials a casa nostra, i que no tenen cap altra alternativa.

Per això, nosaltres, davant de l'alternativa de dir a aquestes persones, vergonyantment: «aneu a captar a les Rambles,

poseu-vos a les boques dels metros a vendre objectes de dubtosa virtualitat artística», nosaltres oferim, de forma fragmentària i parcial, tant com vulguin, però positiva, una mesura concreta que permetrà salvaguardar la supervivència d'uns centenars o d'uns milers de famílies, i el que també és molt important: la seva dignitat personal i humana.

Gràcies, senyor President: gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? El senyor Padullés en nom del Grup del Partit Socialista Unificat.

El Sr. PADULLÉS : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, he tingut una mica la sensació, quan el senyor Escudé acabava la seva intervenció, que ja no sabia massa quin tipus d'explicació de vot havia d'anar a fer, perquè em sembla que algunes de les argumentacions que s'han donat des d'aquesta tribuna no tenen res a veure amb el que hem aprovat. I em sembla que s'estan fent afirmacions perilloses, com, per exemple, que amb aquesta Llei que acabem d'aprovar anem a solucionar problemes reals. Potser valdria la pena que situéssim el que acabem d'aprovar en aquests moments; acabem d'aprovar que el Parlament de Catalunya fa una petició perquè es presenti, per part del Govern, a les Corts, una altra Llei per la qual es destinin 20 000 milions de pessetes a lluitar a través de l'atur comunitari.

Bé, a mi em sembla que aquest és un tema que està descol·locat en dos nivells. Primer, tal com s'ha plantejat des d'aquí, en funció del temps, la Llei va ser presentada en un moment determinat, amb unes condicions polítiques amb la perspectiva d'unes eleccions, i avui, avui no hi ha el mateix Govern, però és que no solament no és aquest el problema, que aquest no tindria per què ser-ho, sinó que ens trobem, en un altre exercici, amb un pressupost prorrogat. Per tant, difícilment pot tenir validesa, perquè també s'ha argumentat des d'aquí que la quantitat destinada és superior a aquesta argumentació dels 20 000 milions. Però, en tot cas, caldria recordar aquí, com també s'ha fet, que quan es va portar aquí aquest projecte per 20 000 milions s'havien votat a Madrid negatives a l'ampliació de la quantitat que hi havia destinada en els pressupostos generals de l'Estat.

Però, en tot cas, nosaltres no podíem dir que no a aquest tràmit, nosaltres no podíem dir que no. Diran : per què no podíem dir que no? Perquè a Catalunya, malgrat el que va dir Convergència i Unió en la campanya electoral de les eleccions al Parlament de Catalunya, que si guanyaven els altres creixeria l'atur : a Catalunya l'atur ha crescut fins a la xifra de 400 000 parats, només un 37% dels quals està cobert amb l'assegurança d'atur, en aquests moments. I aquest no és un problema d'altres governs, és un problema del Govern de Catalunya, del Govern que ens ha portat a aquest Parlament perquè fem el tràmit corresponent a aquesta petició de 20 000 milions de pessetes. Només per això, i perquè no és només la xifra d'aturats a Catalunya sinó la que hi ha a la resta de l'Estat, nosaltres no podíem dir que no al fet que s'arbitrés aquesta mesura.

Però nosaltres hem de dir que, estant d'acord amb aquesta iniciativa i amb totes les que vagin en la direcció de lluitar contra l'atur i d'assegurar un subsidi d'atur als qui estan parats, amb totes aquestes iniciatives, ens sembla d'alguna manera demagògic i tendent a fer volar coloms que es portin a

aquest Parlament iniciatives d'aquesta mena, i nosaltres hem de dir avui que amb data del 30 de setembre de l'any passat, del Pressupost de la Generalitat, per exemple del Capítol VIIe del Departament de Treball, és a dir: «Transferències de Capital», només s'hagi gastat el 23%; i que del total del Pressupost de la Generalitat només s'hagi gastat el 16%. Lluita contra l'atur a Catalunya amb els instruments del Pressupost de la Generalitat de Catalunya, i, a més a més, les gestions que facin falta, les iniciatives que facin falta, però a través de les actuacions del Govern de la Generalitat de Catalunya. Per tant, no podíem dir que no, nosaltres, el Grup del PSU de Catalunya, a una iniciativa d'aquest tipus, però tampoc no podríem deixar passar aquesta iniciativa sense donar la nostra opinió i sense dir que la lluita contra l'atur s'ha de fer des dels instruments que tenim avui a Catalunya, bona part dels quals estan, d'una banda, en mans del Consell Executiu, a través del Pressupost, i que havien estat també en mans de l'actual Consell Executiu sobre la base del suport que havien donat al seu moment al Govern de la UCD a Madrid.

Moltes gràcies, moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : En nom del Grup de Centristes, per explicació de vot, té la paraula el senyor Pedrós.

El Sr. PEDRÓS : Senyor President, senyores i senyors Diputats, també el nostre Grup parlamentari, com no podria ser altrament manera, dona suport a aquesta Proposició. Succeeix que tots hi estem d'acord, però, després, a l'hora d'explicar si hi estàvem o no molt d'acord, veig que no gaire. Veig que no gaire perquè em fa l'efecte que hem acabat de parlar de molts temes connexos i potser estem anant cap a un debat complet respecte al tema de l'atur, i ara no es tracta d'aquest punt. Crec que hauríem de reconduir el tema que ara ens ocupa. L'actuació que es pot fer arreu de l'Estat amb aquests 20 000 milions és per a un conjunt d'actuacions concretes i específiques, complementàries, addicionals a d'altres. Aleshores, nosaltres, amb consciència sobre aquest tema, per això hem donat suport a aquesta Proposició de 20 000 milions. Jo diria que si penséssim que això és el fonamental, l'únic, el bàsic instrument per a fer front a la lluita contra l'atur, aleshores nosaltres ens hi hauríem oposat. Nosaltres, només per a Catalunya per a l'any 81, vàrem demanar 10 000 milions d'actuació concreta, mitjançant inversions públiques contra l'atur; nosaltres vàrem fer unes addicions importants també en el Pressupost de la Generalitat per a l'any 82, que després, amb iniciativa nostra, aquesta Cambra va recollir, va aprovar i va fer seves. Això és part de la lluita contra l'atur, només en l'aspecte concret de l'ocupació, de donar sortida als problemes, a través d'un instrument que en diem ocupació comunitària. Bé, jo, dit això, diria que és que la xifra és petita —és petita però amb trampa i aquí jo discrepo del meu company, el senyor Escudé i del senyor Subirà. És clar que no sabem quan correspondrà a Catalunya amb aquests criteris; això del 20% no ho sé, perquè en aquesta Proposició manquen les ponderacions. Tenim els tres criteris; però no sabem com es ponderarà cada un d'ells, i aleshores no sabem què tocarà a cadascú. Sí que és de suposar que aquests tres criteris, a l'hora de distribuir els fons, seran clarament favorables a Catalunya, més o menys, en virtut de les ponderacions. Si la ponderació fos la màxima, pel tercer dels criteris, el creixement de la taxa d'atur des de l'any 74 ençà a casa nostra, és clar que aquí ha crescut

molt i tindríem aleshores una forta participació en aquests 20 000. Si ho fem respecte al que és més just a la població global aturada, és clar que aquí també tenim un nivell absolut de desocupació, d'atur, molt gran en termes absoluts, i que això aniria bé. Jo diria que, és clar, falten les ponderacions; està bé, donem suport al tema.

Només per acabar, per intentar ser molt breu, senyor President, jo voldria fer una consideració de naturalesa tècnica, allò que tant em preocupava de la intervenció anterior. I és que, és clar, en l'article 2, en parlar dels criteris —i, jo diria que hi ha una proposició que s'hauria de canviar, perquè quan estem dient la xifra total d'aturats segons l'enquesta de població activa de cada Comunitat Autònoma i Ens Pre-autonòmic—, això vol dir exactament l'enquesta de població activa que faci cada Comunitat Autònoma i Ens pre-autonòmic, i això, que jo sàpiga, i, si algú sap el contrari, no es fa; hauria de ser una substitució de preposició, en comptes de «de», hauria de ser «a», «a cada Comunitat Autònoma», perquè aquesta és una enquesta de la de l'enquesta de població activa, la de l'enquesta de l'atur, per diferència de l'enquesta de població activa que fa un determinat ordre directiu de l'Administració central de l'Estat, però no nostra. Després d'aquesta precisió tècnica, que possiblement sigui extemporània, perquè jo pregaria la benvolença del senyor President i de tota la Cambra que es pogués, com a condició d'esmena tècnica, incorporar, doncs, només dir que nosaltres, definitivament, donem suport a la proposta, tal com s'ha formulat, amb consciència que només és una actuació puntual i concreta per a intentar matisar, reduir, d'alguna manera, l'atur tan important que hi ha arreu d'Espanya i també a casa nostra, però que en absolut no plantejem aquesta proposició com un intent de resoldre la totalitat del problema de l'atur, perquè, si no, hauríem d'estar parlant de xifres cent, dues-centes o mil vegades més gran.

Presa en consideració de la Proposició de Llei de la Bandera de Catalunya

El Sr. PRESIDENT : Acabada l'explicació de vot sobre aquest debat, passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la proposició de Llei de la Bandera de Catalunya, presentada pels Diputats no adscrits senyor Ramon Viñals, Santiago Guillén, Josep Mesegué, Francesc Puig, Joan Besa, Albert Planasdemunt, Pere Roselló i Joan Margalef.

Ha arribat a la Presidència un escrit del senyor Viñals, en el qual manifesta que ha decidit retirar aquesta Proposició no de Llei, amb l'esperança que aquest tema pugui ésser abordat per ponència conjunta. Ara bé, els signants de la Proposició de Llei eren molts més que el senyor Viñals; és que el senyor Viñals pot certificar que parla en nom de tots ells?

El Sr. VIÑALS (*de l'escó estant.*) : Sí, gràcies, senyor President. Evidentment és en nom de tots els Diputats del CDS que vam signar aquesta Proposició de Llei, però voldria fer-li avinent que la Proposició de Llei, com a Diputats no adscrits, era una Proposició de Llei presentada per aquest Diputat que parla i, tal com preveu el Reglament, amb la signatura, almenys, de quatre Diputats més, a fi i efecte de poder-li donar el tràmit. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, jo, de tota manera, crec que des d'un punt de vista normal caldria que els senyors Diputats que havien signat l'anterior Proposició afegissin la seva signatura a l'escrit de retirada. Bé, considerant, doncs, retirada aquesta Proposició de Llei...

El Sr. GUILLÉN : Senyor President. Per al·lusions voldria dir que no em sento representat pel senyor Viñals.

El Sr. PRESIDENT : Però, no obstant, està d'acord amb la...

El Sr. GUILLÉN : Em sembla una excellent idea retirar-la. Moltes gràcies.

Presa en consideració de la Proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei sobre el desenvolupament de l'article 154 de la Constitució

El Sr. PRESIDENT : Passem al punt següent de l'ordre del dia, que és la presa en consideració de la Proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un Projecte de Llei sobre el desenvolupament de l'article 154 de la Constitució, proposta presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat.

Com els senyors Diputats saben, d'acord amb l'article 133.1 del Reglament, per a aquest tipus de proposta se segueix el procediment ordinari, de manera que és necessari aquest tràmit de presa en consideració.

¿És que el Govern s'ha manifestat sobre la qüestió? No al coneixement de la Mesa.

Bé, aleshores, comença el debat amb un torn a favor per part del Grup que presenta la Proposta. Té la paraula el Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Són quinze minuts, eh, senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Molt menys, senyor President. Senyores Diputades, senyors Diputats, aquesta és una Proposta per a desenvolupar l'article 154 de la Constitució i, tal com diu també l'article 103.2 de la Constitució, sobre la figura del Delegat del Govern. M'estalvio de fer la història precisa d'aquest tema, història certament desgraciada, que passa per unes successives reliscades, en mesos endarrere ja, que passa per la figura tan estranya al nostre sentit autonòmic del «Governador General», quan es va voler instaurar així per part del Govern de la UCD, aleshores Govern central, i, per una Proposició no de Llei que el meu Grup va presentar a aquesta Cambra, que després va donar objecte a una Proposició unitària i a una actuació conjunta del Ple del Parlament. A l'entretemps, el Govern de la UCD va publicar uns decrets que feien, en certa forma, marxa enrera sobre la figura del Governador General i precisava amb major mesura la figura del Delegat del Govern. Però, mentrestant, les actuacions dels diversos polítics de la UCD que ocuparen aquest càrrec no s'adeien tampoc amb el sentit que enteníem, la majoria de Diputats d'aquesta Cambra, que havia de tenir el Delegat del Govern. Jo vull recordar que persones que han demostrat una estima per Catalunya, com el mateix Josep Melià, cometien reliscades en parlar de l'organització provincial, o com persones, com el senyor Rovira Tarazona entraven en les entremaliadures centralistes quan ens negaven tot caràcter de nació o quan ell, amb una ignorància supina de la Constitució, deia

que era l'únic representant de l'Estat a Catalunya —de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia que, com vostès saben, dóna la representació de l'Estat al President de la Generalitat. És aleshores que jo diria que, sota la pressió d'aquests fets, de la mateixa Proposició no de Llei aprovada en el Ple i de la circulació d'un text apòcrif que volia regular el mateix tema, text que es deia que es podia atribuir a algun polític del Grup majoritari d'aquesta Cambra —atribució que jo no em podia creure, ni em puc creure—, és aleshores que es van posar tots els Grups parlamentaris a redactar una Proposició de Llei per a desenvolupar l'article 154, perquè fos aprovada a les Corts Generals de l'Estat. La presentàrem, a Madrid, amb la signatura de Diputats a les Corts dels diversos Grups parlamentaris d'aquesta Cambra, excepte un, i aquesta iniciativa va morir amb la dissolució de les Corts, abans de les eleccions del 28 d'octubre de 1982. La mateixa iniciativa, l'ha presentada un Grup parlamentari a les Corts Generals de Madrid. Nosaltres, com que considerem que aquest text que avui demana la presa en consideració és de tots, no és de cap Grup, va ser elaborat per tots i va ser aprovat en sessions de treball per tots, excepte per un Grup parlamentari, el de Centristes de Catalunya, com que és una iniciativa de tots considerem que escau al Parlament de Catalunya reprendre aquest text i recuperar la iniciativa sobre el tema. No és doncs una iniciativa del Grup del PSU de Catalunya; és una iniciativa del Parlament de Catalunya.

Nosaltres marquem els objectius que dóna aquest text conjunt, que vol afirmar l'autonomia i vol simplificar l'Administració central, l'Administració perifèrica de l'Estat a Catalunya. Ho vol fer, doncs, cenyint el Delegat del Govern a tasques de coordinació administrativa de l'administració perifèrica de l'Estat, a col·laboració amb la Comunitat Autònoma, facilitant al màxim d'informació, a evitar aquest gran parany de l'autonomia que d'aquí a pocs anys podria girar-se en contra nostre com un boomerang, que seria la duplicació de costos i la duplicació d'administracions, a donar una alternativa a la figura del Governador Civil, alternativa que està implícita en el text de què avui es demana la presa en consideració, i a fer-ho, precisament, des de Catalunya, i no solament per a Catalunya, però precisament des de Catalunya pel significat que té que siguem els catalans els que anem a donar aquesta alternativa, i que, com a objectiu més sintètic, vol que el Delegat del Govern sigui, purament i exclusivament, una figura administrativa, operativa, en el sentit més positiu de la paraula.

El Delegat del Govern, senyores Diputades i senyors Diputats, ha de ser un càrrec de molt poc pes —jo em refereixo al pes polític, òbviament—, ha de ser un càrrec bàsicament administratiu, amb tot el que té d'administratiu en el millor sentit de la paraula, de bon administrador, aquell que sap dirigir una administració, perquè així és quan col·locarem la política d'Estat en un diàleg obert Govern central-Generalitat de Catalunya, dos ens de l'Estat —no oblidem que la Generalitat és Estat— en un diàleg franc, obert i directe. En resum, i amb paraules molt més encertades que les meves, jo vull recordar paraules d'un destacat Diputat d'aquesta Cambra, del Grup Socialista, quan deia —cito la referència dels diaris—: «No a la continuidad de los Gobernadores Civiles, puesto que el Delegado del Gobierno es el que debería hacer de Gobernador Civil de Cataluña. Negativa a que el personal que se cederá al Delegado del Gobierno provenga de la Administración

periférica, oposición a que se equipare, en cuanto a incompatibilidades y fuero, la persona de delegado gubernamental con los miembros del Gobierno, ya que ese, el Delegado del Gobierno, es un cargo administrativo, y no político.» Ens podria semblar, en una lectura recelosa, que hi ha indicis actuals —jo he dit que la història era desgraciada en el passat, i, sortosament, crec que es pot enfocar amb molt més d'encert en el present—, hi ha indicis de recel que no contribueixen a aquest bon enfocament. Nosaltres ens permetem dir, amb el màxim de respecte pel Govern central actual, que hauria estat molt més coherent haver nomenat primer Delegat del Govern i, després, els Governadors Civils de Catalunya, ja que són una figura subsistent, però com a purs col·laboradors, i que gaudissin de la plena confiança del Delegat del Govern, i, sobretot, ni parlar de repetir errors com seria ressuscitar figures tan estrambòtiques com la del Subgovernador Civil.

Nosaltres, en aquest sentit, plantejem que, avui, el Ple del Parlament faci seu aquest text i que ho faci en tres sentits molt planers. Amb un sentit unitari. Ho hem fet quasi tots —ho he dit abans—, tots en l'elaboració, quasi tots en l'aprovació, i crec que amb els darrers esdeveniments polítics que hi ha hagut en algun sector d'aquesta Cambra podríem arribar a la unanimitat quant ja a l'adopció del text per tots. Amb un sentit d'autoritat plena del Parlament. Podríem haver presentat també nosaltres, per la nostra banda, aquest text directament a les Corts Generals, però creiem que és molt més positiu i escaient que sigui aquest Parlament el que ho presenti, amb l'autoritat d'una Comunitat Autònoma que va al davant, que trenca el gel, que obre camí per crear de debò l'Estat de les autonomies. I, en tercer lloc, amb un sentit molt polític, que és que aquest text —s'hi deuen haver fixat les senyores Diputades i els senyors Diputats— no és, utilitzant la previsió de l'Estatut, una petició perquè entri a la Mesa del Congrés: és una sol·licitud perquè el Govern de l'Estat l'adopti com a projecte de llei, no com a proposició, sinó com a projecte de llei, perquè el Govern de l'Estat el faci seu, amb tota l'autoritat que significaria que això passés a mans del Govern de l'Estat i amb tot el que significaria que fos, no una proposició de llei, sinó un projecte de llei.

Per acabar, senyores Diputades, senyors Diputats, si s'aprova avui la presa en consideració, nosaltres ja avancem que immediatament després demanarem a tots els Grups parlamentaris que ens acompanyin en una petició de tràmit d'urgència per a aquest tema, perquè el tenim discutit, perquè passem per totes les passes procedimentals per a revisar el que ja havíem discutit, però perquè aviat enfoquem la seva solució, perquè, en definitiva, ara que sembla que per fi ens hem despertat —sobretot des del Consell Executiu— per anar a resoldre el problema de l'organització territorial, comarcal, administrativa de Catalunya, també enfoquem el tema des d'una problemàtica global, no només de les comarques, com és el fet de l'Administració perifèrica de l'Estat. Jo diria que, si aquest text va endavant, hem fet un primer pas, no pas petit —perdó per la redundància—, per a simplificar l'Administració, i jo diria encara més: tindrem autonomia quan el punt de referència polític a Catalunya sigui l'únic òrgan de govern autònom de Catalunya, el seu Consell Executiu.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Algun Grup desitja prendre la paraula

per a un torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra.

Ara tots els Grups poden intervenir en el debat, excepte, naturalment, el Grup proponent, exposant la seva posició en un temps màxim de deu minuts. Algun Grup desitja intervenir? *(Pausa.)* El Grup d'Esquerra Republicana?

El Sr. HORTALÀ : El senyor Casas-Salat.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Casas-Salat en nom d'Esquerra Republicana.

El Sr. CASAS-SALAT : Senyor President, senyores i senyors Diputats, després de la brillant exposició que ha fet l'il·lustre Diputat senyor Ribó poques coses es poden dir. Com ell molt bé els ha recordat, aquesta iniciativa no ha estat una iniciativa d'un Grup, sinó que ha estat una cosa i una necessitat sentida per tots.

Ara bé, aquí, la meua obligació és fixar la posició d'Esquerra Republicana de Catalunya, i els diré d'entrada que la nostra posició és afirmativa en tot el que ha dit ell i en relació amb el Projecte. Ara bé, també els vull fer constar d'una manera molt clara que aquesta proposta de sol·licitud perquè el Govern de l'Estat adopti un projecte de llei sobre el desenvolupament de l'article 154 de la Constitució no és una cosa que a nosaltres ens engresqui, perquè el que no ens engresca és la figura del Delegat del Govern. Considerem que el Delegat del Govern és una institució que ha nascut dintre de la Constitució, Constitució en la votació de la qual, com vostès saben, nosaltres ens vam abstenir, i un dels motius pel quals ens vam abstenir va ser aquest, perquè considerem que es pot tenir autonomia sense que hi hagi la figura del Delegat; és perfectament possible. L'any 1932, va funcionar aquesta autonomia i no hi havia la figura del Delegat del Govern. Nosaltres el considerem pràcticament innecessari, però tampoc no podem dir que hi estem en contra perquè és una realitat que tenim davant, i com que és una realitat que tenim davant l'hem d'omplir d'un contingut. I, per això, nosaltres direm que sí al Projecte, però no perquè ens sigui simpàtica la figura o bé, si ho prefereixen, la institució, com he dit abans. Tampoc no ens són simpàtics els Governadors Civils; no obstant això, també són una realitat, i potser, si molt m'empenyen, a mi tampoc no em són massa simpàtiques les diputacions provincials. Potser jo tinc un altre concepte del que és Catalunya, però en fi, deixem-ho estar, no es tracta de parlar del que jo pensi o deixi de pensar, sinó de la posició del meu Grup.

Ara bé, jo els diré que nosaltres considerem que existeix aquesta realitat, i, en conseqüència, aquesta realitat s'ha d'omplir d'un contingut, perquè l'única cosa que no es pot fer és deixar-la en el terreny de l'ambigüitat. No es pot deixar una definició com la del 154, que admet tota mena d'interpretacions, i llavors és bona la iniciativa d'aquest Parlament, que tracta d'establir i de fixar quines són les funcions que tindran aquesta institució i aquesta persona, perquè, si no, aleshores corres el perill que et surtin succedanis, que et varïi constantment el contingut d'aquesta institució i que en alguns moments et pugui ser favorable, cosa que crec que seria molt difícil, però en la majoria de moments ens sigui totalment desfavorable. En poques paraules : el que nosaltres voldríem evitar és que es creés la figura, diguem-ne, d'una espècie de virrei que haguéssim de suportar els catalans.

Vistes així les coses, i vistes amb l'òptica de l'Espanya de les autonomies, creiem positiva aquesta proposta de llei. I, accep-

tat el principi, no entrarem dintre de l'explicació del que és la Llei; evidentment, no val la pena d'entrar-hi, és una cosa que totes les senyores i els senyors Diputats tenen present. És un projecte de llei que està fet amb criteris de racionalitat, sobretot de funcionalitat administrativa, i és un criteri que és el que campa principalment dintre, i, a més a més, és un projecte que, sens dubte, és perfectible. Ara, si tenim la sort —cosa que està per veure— que el Govern la faci seva i la tiri endavant, sempre tindrem uns límits i sabrem a què poder-nos atènyer dintre d'aquesta autonomia que tant ens costa d'aconseguir.

Moltes gràcies, senyor President; Moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Una altra intervenció? *(Pausa.)* El Diputat senyor Camps, en nom del Grup de Convergència i Unió.

El Sr. CAMPS I ROVIRA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup diu sí a la sol·licitud presentada pel Grup del PSUC per tal de sol·licitar al Govern que adopti el projecte de llei que, d'una vegada per totes, desenvolupi l'article 154 de la Constitució i, molt clarament, derogui d'una vegada per totes el decret del 10 d'octubre de 1980. Aquest és un decret que va estar contestat políticament i jurídicament per tothom, gairebé per tothom. Va estar contestat jurídicament perquè es parlava que era —i es continua parlant que és— inconstitucional, aquest no és un debat jurídic, i creiem, i ho dèiem, i ho vam dir, que aquest decret atacava l'article 152 de la Constitució, l'article 103 de la Constitució, però, sobretot, dèiem, i continuem dient, que aquest decret és un greu error polític, i dèiem —i ho deia el nostre Portaveu en aquella època, l'actual Conseller Macià Alavedra— que en aquest decret es reproduïen els tics centralistes de tres-cents anys. I era absolutament lògic. Un centralisme de tres-cents anys no es desmunta en dos dies. I aquest era un greu error polític i un greu error, fins i tot, barroer. Fins i tot el nom de governadors generals, recordant la trista remembrança del bienni negre, era un nom fins i tot barroer. No era un error únicament jurídic, sinó un error polític.

I què van fer llavors les forces de l'Estat? Doncs, el 27 de novembre de 1980, van adoptar una proposició de llei, signada per Socialistes de Catalunya, per Minoria Catalana, pel Grup del PSUC-PCE, fins i tot pel Grup Popular, en què es demanava la derogació, amb el text exactament igual al que ara se'n proposa. I el Parlament de Catalunya va adoptar una resolució unitària —crec recordar que només amb l'abstenció dels Centristes— en què també es demanava el mateix. Malauradament aquestes dues iniciatives legislatives van quedar exhaurides, de fet, al Parlament de Catalunya, perquè no tenien altre abast que aquesta sol·licitud de derogació, i per l'esgotament o per l'acabament de la legislatura pel que fa a la iniciativa del Govern de l'Estat. I aquesta iniciativa no és nova, i no és cap text apòcrif, senyor Ribó, és que exactament bastant temps abans de la seva, o de la del seu Grup, el 12 de novembre del 82, el Grup parlamentari de Minoria Catalana presentava al Congrés de Diputats exactament la proposició de llei que vostè ara presenta per tal de ser discutida. I ara vostè ens demana, en nom del seu Grup, que, de forma unitària, nosaltres, el mateix projecte, demanem que l'adopti el Govern de l'Estat. D'acord, qui arribi primer que hi arribi,

però que d'una vegada es derogui aquest decret. Per tant, nosaltres direm sí, i que aquesta iniciativa legislativa tingui tant d'èxit com la que ha proposat Minoria Catalana.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra intervenció? *(Pausa.)* El senyor Armet, en nom del Grup Socialista.

El Sr. ARMET : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el Grup Socialista donarà el seu vot afirmatiu a la presa en consideració de la proposta de sol·licitud al Govern de l'Estat perquè adopti un projecte de llei sobre el desenvolupament de l'article 154 de la Constitució. Altres Portaveus han recordat la història. Voldria recordar aquí el posicionament dels Socialistes. Fou clar i inequívoc, en qüestions de nomenclatura, en qüestions de protocol, en qüestions de sentit polític, en qüestions, per tant, de sentit d'Estat i de sentit de l'autonomia de Catalunya. Nosaltres varem participar conjuntament amb altres Grups —i aquí no es tracta de parlar de major o menor protagonisme— en l'elaboració d'una alternativa per a plantejar el desenvolupament de l'article 154 de la Constitució.

I aquí voldria fer un conjunt de reflexions polítiques, polítiques des de la perspectiva que nosaltres, obeint estrictament allò que assenyalen la Constitució i l'Estatut d'Autonomia, tenim un concepte clar i precís de la figura i les missions a desenvolupar pel Delegat del Govern. Aquí s'ha dit que havia de tenir una característica més administrativa que política —això no vol dir que sigui un càrrec de confiança política—, però és obvi que hi ha una responsabilitat màxima que és la coordinació, no solament de l'Administració perifèrica, sinó la voluntat de coordinació en profunditat, en l'àmbit d'una Comunitat Autònoma, de tot allò que puguin ser competències que pertanyen al Govern de la Generalitat de Catalunya i competències que pertanyen a l'Estat. És amb aquest esperit, no excloent, no de contemplar dues Administracions, sinó amb la filosofia que la Generalitat és Estat, que la figura del President de la Generalitat és la primera autoritat civil de l'Estat a Catalunya i que l'obligació de la coordinació de les dues Administracions passa per una entesa en profunditat que situï el servei als ciutadans de Catalunya en primer pla i no les competències de l'Administració de la Generalitat o l'Administració de l'Estat..., crec que aquest és el servei que podem fer avui a l'Estat i el servei que avui podem fer, evidentment, a l'autonomia de Catalunya.

Per tant, primer fonament bàsic : voluntat de coordinació, no voluntat d'aïllament, de competència en la gestió de cadascun, o de cadascuna de les competències o activitats que són pròpies a cada Administració, sinó aquesta voluntat de coordinació, que no ha existit —i no vull aquí assenyalar responsabilitats— des del 1980 fins ara, però és evident que no s'han establert tampoc aquells mecanismes de clarificació jurídica que ho permetessin, i un d'aquests mecanismes de clarificació jurídica era consagrar la figura de Delegat del Govern amb unes missions clares, inequívokes, en funció d'allò que assenyalava la Constitució.

També vull dir que hi ha un altre repte històric, i el repte històric és la restructuració de l'Administració perifèrica de l'Estat. Aquesta restructuració de l'Administració perifèrica de l'Estat quan, sovint, com és en el cas de Catalunya, ens trobem que el 80% de competències han estat transferides a la Generalitat de Catalunya; quan, evidentment, entrem a qües-

tionar el que és la naturalesa provincial d'algunes de les característiques o dependències ministerials, obliga a un replantejament seriós del que significarà, en el futur, aquesta Administració perifèrica de l'Estat, contemplat sota la doble òptica de voluntat d'enfortiment autonòmic i de voluntat de col·laboració entre Administració de la Generalitat i, evidentment, competències de l'Estat, sota la jerarquització, que ja assenyalen la Constitució i l'Estatut, i com m'hi he referit abans, la primera autoritat civil de l'Estat a Catalunya és el mateix President de la Generalitat i, per tant, de la Generalitat és Estat.

Aquesta restructuració de l'Administració perifèrica comportarà un treball seriós, un treball que requerirà una anàlisi en profunditat de les mutacions que s'han produït a l'Administració perifèrica de l'Estat, i té un inconvenient, a curt termini, que és que el desenvolupament dels traspassos a les diverses autonomies no és rítmic, sinó que ha estat subjecte, lògicament, de les situacions històriques, i podem dir que Catalunya és capdavantera, diferentment d'altres situacions, on tot just estan iniciant aquesta situació.

Això vol dir que, des d'una posició de responsabilitat política de Catalunya, des d'una posició de col·laboració, des d'una posició de llançar iniciatives que puguin ser creadores en aquest sentit, nosaltres estem convençuts que es podria fer un model de col·laboració Administració perifèrica de l'Estat, sota el que és l'autoritat que avui dia té reconeguda el Govern de la Generalitat de Catalunya, que fos modèlica i que permetés, evidentment, un desenvolupament de futur, pensant en el conjunt de l'Estat.

Pensar en fórmules estrictament teòriques, que no surten de l'anàlisi del concret, i aquesta anàlisi del concret ens trobem que és a Catalunya on està el tema més avançat, ens portaria a concepcions administratives errònies, que no permetrien avançar amb un criteri correcte en aquesta línia. És a dir, estic, d'una forma o d'una altra, proposant que Catalunya pugui ser el banc de proves del que significa una autonomia madura quant a competències, una autonomia amb voluntat d'entesa, una autonomia amb voluntat de clarificació de qui són les responsabilitats i de qui mana, no des del punt de vista jeràrquic, sinó des del punt de vista reconegut a la mateixa Constitució i a l'Estatut, i una autonomia i una realitat d'Administració d'Estat que cerquen solucions de readaptació de la mateixa Administració perifèrica de l'Estat.

També vull dir que aquesta situació d'autonomia diferencial que ens trobem en el conjunt de l'Estat dificulta l'entesa del procés i és una responsabilitat addicional que tenim els partits catalans i les institucions de Catalunya per a resoldre i per a intentar cercar solucions operatives en el tema.

Finalment vull dir que la gran preocupació nostra, i ho hem dit a bastament, és que el procés autonòmic es pugui desenvolupar de forma que els costos econòmics i els costos de disfuncionalitat siguin els menors possibles. Això exigeix una acurada atenció a tot un conjunt de temes, no solament de funció pública, sinó també de valoracions de traspassos i altres consideracions de competències, que ens crida a una responsabilitat addicional per tal de fer possible aquesta necessària readaptació de l'Administració perifèrica de l'Estat, perquè sovint ens trobem amb un fet, en el desenvolupament autonòmic, que volem dir amb tota claredat : els traspassos fets sobre la base de l'Administració perifèrica de l'Estat; lògicament, hi ha

dades sobre això, han estat insuficients, la qual cosa vol dir que fins i tot hi ha una Administració perifèrica de l'Estat excessiva en funció dels traspassos que s'han originat, de la mateixa manera que el grau de centralisme situat a la capital, en funció del procés de transferències, també és excessiu, la qual cosa vol dir que s'han comès alguns errors de plantejament que fan que puguin planejar damunt de nosaltres uns costos addicionals en el procés autonòmic força preocupants, perquè realment hi ha hagut un cert pacte implícit entre uns acords, a nivell de desenvolupament autonòmic, i una no variació del grau de centralisme, situat en el conjunt de l'Estat. El desmuntatge d'aquesta operació, la participació i la corresponsabilització en aquesta operació és un gran objectiu, des de la perspectiva de la construcció de l'Estat de les autonomies.

I, a l'últim, dir que nosaltres, que diem sí a aquesta presa en consideració, participarem i farem el possible per tal de donar sortida a allò que assenyala l'article 34.3 de l'Estatut. L'article 34.3 de l'Estatut, el que diu amb tota claredat és que el Parlament pot assenyalar al Govern de l'Estat que adopti un determinat projecte de llei. No ens escapa que la reglamentació d'aquesta sol·licitud, en ser estricta i tancada, sempre pot originar un cert conflicte de frustració entre la voluntat del Parlament d'una Comunitat Autònoma i la d'un Executiu que pot fer consideracions addicionals en el temps o en els continguts. És evident que aquest és l'esperit que a nosaltres ens anima : que això es pugui regular, que es pugui regular per llei, que es pugui veure i que es pugui fer, per tant, aquesta necessària restructuració de l'Administració perifèrica de l'Estat, i que això es faci amb la intel·ligència política i amb la sensibilitat necessària per a situar aquests objectius per damunt dels temes estrictament partidistes, tant des de la perspectiva nostra, socialista, com de la d'altres forces polítiques en aquesta Cambra.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Algun altre Grup desitja fixar la seva posició? *(Pausa.)* No. Bé, passem, doncs, al punt següent de l'ordre del dia, que és l'incompliment de la Moció 30/I... *(Pausa.)* Com? Ah, perdó. És veritat; això no eren explicacions de vot. I passem, doncs, a la votació.

La Cambra pren en consideració la proposta?

Les senyores i els senyors Diputats que estiguin d'acord a prendre en consideració la proposta, que es posin dempeus.

Les senyores i els senyors Diputats que hi estiguin en contra?

Les senyores i els senyors Diputats que s'abstenen?

La proposta ha estat presa en consideració per unanimitat dels presents. D'acord amb el Reglament, no hi ha explicació de vot.

**Incompliment de la Moció 30/I,
aprovada pel Ple del Parlament en sessió
del dia 5 d'octubre de 1982,
sobre el Pla de Serveis contra Incendis
i de Salvaments de Catalunya**

Passem, doncs, al punt següent de l'ordre del dia, que és l'incompliment de la Moció 30/I, aprovada pel Ple del Parlament en sessió del dia 5 d'octubre de 1982, sobre el Pla de Ser-

veis contra Incendis i de Salvaments de Catalunya. D'acord amb la norma ja utilitzada anteriorment en un debat d'aquest tipus, el debat començarà amb l'exposició feta pel representant del Grup que hagi fet avinent l'incompliment de la Moció.

En aquest cas, té la paraula el Diputat senyor Albert Alay, d'Esquerra Republicana.

El Sr. ALAY : Senyor President, senyores i senyors Diputats, dintre de pocs dies farà un any que en un plenari d'aquesta Cambra es debatia l'incompliment d'una Moció i d'una Resolució sobre una matèria tan important com és la policia autonòmica, i que precisament va presentar el nostre Grup.

Ara, un any després, hem de tornar a parlar del mateix, d'un incompliment. Aquesta vegada no és sobre la policia autonòmica, sinó sobre el Servei d'Extinció d'Incendis i de Salvaments de la Generalitat, una qüestió també molt important. Tothom recorda que el dia 5 de juliol va començar una dansa de foc als boscos que envolten l'àrea de Barcelona, que va desbordar la capacitat de reacció del Servei d'Extinció i, en general, de l'actuació de serveis de Protecció Civil, que depenen encara dels Governos civils, i de personal dels cossos i forces de seguretat de l'Estat i de l'exèrcit, que varen donar tota mena de facilitats perquè es pogués lluitar contra els incendis. Els milers d'hectàrees cremades donen una idea de la importància d'aquells incendis, i, actualment, una Comissió d'enquesta està elaborant el corresponent informe per veure si es poden apreciar deficiències de coordinació en aquesta matèria.

Aquesta Cambra i tots els Grups parlamentaris presents varen donar-li també aquesta importància. El 12 de juliol, l'Esquerra Republicana va presentar una interpellació sobre els fets, i de la mateixa manera ho va fer el Partit Socialista Unificat de Catalunya. Posteriorment a la presentació de la nostra interpellació, el Grup Socialista va demanar la convocatòria de la Diputació Permanent, que es va tenir el 22 de juliol, perquè un Ple extraordinari, que també es va tenir el dia 28 de juliol, aprovés la constitució de la Comissió que he indicat abans sobre investigació d'aquells incendis, i es van substanciar les interpellacions del nostre Grup i del Grup parlamentari del PSUC, que van donar lloc a dues mocions, aprovades per unanimitat en aquesta Cambra. Va ser votada, en primer lloc, la Moció del Partit Socialista Unificat, i això va fer decaure un dels punts que havia estat presentat per Esquerra Republicana, ja que, en realitat, deien el mateix.

Bé, aquí comença el problema, perquè tot i tractar-se d'una qüestió prou important per a tots els Grups, resulta que la Moció deia que, en un termini de tres mesos, el Govern havia de presentar a la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana, informació detallada sobre l'aplicació de les directrius contingudes en el Pla de Serveis contra Incendis i Salvaments de Catalunya, etcètera.

La Moció es va aprovar el dia 5 d'octubre, i el termini finia, per tant, el dia 5 de gener. La informació que es reclamava va entrar al Parlament el dia 14 de gener, però abans, el dia 11, el nostre Grup havia presentat la denúncia de l'incompliment, i sol·licitava que s'apliqués l'article 126.3 del Reglament de la Cambra.

No crec que es pretengui ara justificar-ho pel fet que el mes de gener no era hàbil parlamentàriament. En tot cas, es podrà dir que ha estat una confusió. Potser haurà estat un malentès,

però ja ens ho diran.

En fi, no puc comprendre com hi pot haver confusions i malentesos en qüestions importants, com són les mocions del Parlament, quan el Govern les ha d'interpretar, i molt més quan han estat votades pel mateix Grup que li dona suport. Com a mínim, fa la impressió que, al Govern, li manquen recursos per a fer un correcte seguiment del que decideix el Parlament. Però he de dir-los que, com a Diputat, em molesta profundament que no es prengui seriosament el Parlament, perquè ho saben quan voten, que no es podrà complir la Moció, o es creuen poder-la complir i després no poden. I, en tot cas, nosaltres no podem deixar-ho passar per alt perquè ho trobem igualment dolent.

Fa un any, i en idèntica situació, vaig dir que no costava res d'haver comunicat quelcom a la Mesa del Parlament, avançant-se al fet que cap Grup no pogués presentar la denúncia corresponent. Però, ara, ens podem sentir ofesos, ja que no hem estat atesos.

És una autèntica llàstima que, quan sortirem d'aquí, no haurem pogut aconseguir res més; però, almenys, teníem l'obligació de fer la denúncia perquè, en consciència, creïem que era justa, i perquè s'havia incomplert el termini fixat.

És clar que, davant d'aquests fets, haurem de prendre la decisió de no deixar-ne passar cap. Haurem de fer un resseguiment de totes les mocions i resolucions aprovades fins ara o que es vagin aprovant posteriorment, i anar martellejant sobre el tema; però la veritat és que això no hauria d'ésser una preocupació del Parlament perquè no és una funció del Govern no complir allò que el Parlament aprova.

Voldria demanar al Govern de la Generalitat si té plena consciència que el Parlament té una funció d'impuls i de control de l'acció de govern, reconeguda per l'article 30 de l'Estatut. Hauré de preguntar si creu el Govern que hi ha un Parlament, i que aquest aprova lleis i pren resolucions que s'han de complir, o, al contrari, creu que aquest Parlament fa coses que després es poden o bé deixar arraconades o bé, en determinats casos, incomplir-ne els terminis, sense donar una explicació, com s'ha fet en aquest cas.

Demano una mica de respecte a la sobirania d'aquest Parlament per part del Govern de la Generalitat, i que ens puguem dedicar a la nostra tasca, que no és precisament la d'anar mirant si les diverses Conselleries compleixen o no, que, naturalment, també ho haurem de fer, però voldríem que no fos necessari, que no calgués.

Voldria dir, per acabar, que aquesta crítica que ha estat vehiculada en funció d'un incompliment d'una Conselleria determinada, en aquest cas, la de Governació, en realitat, té una intencionalitat molt més àmplia; va adreçada al Govern en general. Nosaltres som conscients de l'eficàcia que fins ara demostra l'Honorable senyor Conseller —el senyor Macià Alavedra— en determinades matèries, en moltes qüestions, però en aquesta hi ha hagut una deficiència, i, naturalment, ens hem cregut en el deure de posar-la en evidència davant d'aquesta Cambra.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable senyor Conseller de Governació té la paraula per a contestar.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ : Senyor Presi-

dent, senyores i senyors Diputats, és evident que el Consell Executiu vol i, a més, ha de complir les resolucions i mocions, nombrosíssimes per cert, que li adreça el Parlament. Però hi pot haver, i això és evident, impossibilitat de compliment, deguda a les realitats polítiques, i, aleshores, s'ha d'explicar en el Parlament, i aquest és un tràmit previst en el Reglament, precisament per a donar totes les explicacions enraonades sobre aquest tema. Perquè l'incompliment pot ser simplement de termini, com en aquest cas, per causes enraonades, i no incompliment, la qual cosa seria gravíssima, de l'acció a realitzar, i, molt menys, de la voluntat de realitzar aquesta acció.

Entenc que els terminis de les resolucions, com deia el senyor Alay, s'han de complir estrictament, però sempre que es pugui. I, si no es pot, se n'ha d'explicar el perquè. Perquè a tot arreu, en la vida parlamentària, no es consideren els terminis polítics com a terminis processals, sinó com a terminis indicatius de la urgència de l'acció a realitzar, perquè, després, és evident que l'acció política topa amb un conjunt de circumstàncies o de situacions que poden fer que aquell termini de tres mesos s'allargui tres mesos i uns dies o, fins i tot, molt més, per les dificultats amb què es poden trobar en la realització de la moció.

Ens trobem en un cas en què la Moció s'ha complert en una gran part, com ha dit el senyor Alay; el dia 14 de gener, en el qual es va enviar un informe que jo considero complet —és evident que es pot estar en desacord amb el contingut— sobre tota l'acció realitzada per la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis, però hi ha tota una altra part, a la qual el Diputat senyor Alay no ha fet referència, i que en aquests moments s'està complint, i aquesta és la causa fonamental del retard d'uns dies en el compliment d'una part de la Moció, que és el fet d'enviar l'informe. Però, després, hi havia una altra part de la Moció, que era la creació de la Comissió Nacional, la creació de les comissions de brigada i la creació de les comissions de parc.

En aquest tema, nosaltres voldríem especificar els terminis que s'han seguit i demostrar que, efectivament, el termini que el Parlament va votar i que el Grup parlamentari que dona suport al Govern —com ens recordava el senyor Alay— també va votar s'han quedat curts i, a més a més, no ens permeten, encara avui, de dir definitivament que aquest tema s'ha complert, sinó d'explicar com s'està complint i de quina manera. I haig de dir, exactament, que el motiu principal és que, per a la creació de les comissions de parc i de brigada, nosaltres necessitàvem poder comptar amb l'opinió de les associacions de municipi, l'Associació de Municipis i la Federació de Municipis, i que el contacte, que crec que és voluntat sempre d'aquesta Cambra, de realitzar aquesta acció conjuntament amb els municipis és el que ha demostrat que els tres mesos queden curts.

Efectivament, l'estudi de serveis contra incendis i de salvaments de Catalunya —estudi al qual feia referència la Moció— preveia una composició de les comissions de parc i de brigada i, a criteri del Govern, es va considerar que, per motius d'operativitat, s'hi havien d'aportar unes certes modificacions, i vam voler consultar aquestes modificacions amb les associacions de municipis.

Aquests estudis de modificació d'aquest pla van quedar preparats, pel Govern, a finals d'octubre de l'any 82. Recordo que

la Moció —com ho recordava el Diputat senyor Alay— era del 5 d'octubre. Van ser sotmesos a informe per la Comissió Nacional de Coordinació, que, ateses les característiques del mes de novembre, amb les inundacions, no es va poder reunir fins al 22 d'aquell mes, del mes de novembre —recordo tota la intervenció dels cossos de bombers en els temes de les inundacions. Però, en aquella data, 22 de novembre, la Comissió Nacional de Coordinació analitzà amb tot detall el contingut de l'estudi de composició de les comissions de parc i de brigada, i acordà —que és el que deia abans—, atesa la importància del tema, passar-ne consulta a l'Associació Catalana de Municipis i a la Federació Catalana de Municipis.

D'acord amb això, d'acord amb aquesta decisió de la Comissió Nacional, la Direcció General de Prevenció i Extinció d'Incendis i de Salvaments s'adreçà, el 2 de desembre, a aquestes dues entitats, exposant la finalitat de les comissions, i sol·licitant els criteris de representació municipal que en aquestes hi havia d'haver, i la seva opinió, i van fixar un termini, que era el del 14 de desembre, pensant en el compliment dels tres mesos, que era la data prevista perquè fos convocada de nou la Comissió Nacional de Coordinació.

Cal dir aquí que els criteris utilitzats per a la determinació de la representació municipal a cadascuna de les comissions, les de parc i les de brigada, derivaven de l'actual existència d'un parc de bombers en el municipi, de la previsió d'un parc en un futur proper, i de la representativitat comarcal en el cas en què el risc del municipi hagués d'estar cobert des de parcs propers. Això suposa, evidentment, la presa d'un important nombre d'opcions determinades, que necessita el màxim consens, i, per tant, és una consulta àmplia i difícil.

L'Associació Catalana de Municipis, en un escrit del 10 de desembre, va manifestar immediatament la seva conformitat amb els criteris de composició de les comissions que sorgien de la Comissió Nacional i que, en definitiva, sorgien del Govern. Però la Federació de Municipis de Catalunya, segurament per la complexitat del tema i perquè volia portar a terme un estudi complet i perquè, a més a més, no tenia prevista la reunió de la seva Comissió de Seguretat fins a un termini determinat, ens va contestar, per carta, que ens donaria la seva resposta sobre aquest tema durant la segona quinzena de gener. I, aleshores, nosaltres, no per confusió, sobre el tema de les vacances parlamentàries —com molt bé deia el senyor Alay, i sabem perfectament que els terminis de mesos no queden apartats pel fet que hi hagi un mes d'interrupció de l'activitat parlamentària—, sinó perquè volíem contestar tota la Moció i perquè teníem una resposta per escrit de la Federació de Municipis, dient que ens donaria la resposta durant la segona quinzena de gener, vam retardar uns dies la resposta i pensàvem que, a l'inici del període de sessions, realment, la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana ja estaria en possessió de la nostra contestació completa a la Moció.

Aquest escrit de la Federació de Municipis de Catalunya, en el qual aquesta fixava la segona quinzena de gener, per ser ben precís, va ser datada el 3 de gener i es va rebre en el Consell Executiu, a la Conselleria, el dia 5 de gener.

Nosaltres creiem que els criteris de les associacions de municipis són molt vàlids per a poder procedir a la constitució d'aquestes comissions de parc i de brigada, i perquè funcionin d'una manera operativa. De tota manera, davant de la petició

o de la denúncia d'incompliment del senyor Alay, nosaltres vam creure que, malgrat no tenir totes les dades, la nostra obligació —precisamet per respecte al Parlament i per respecte als mandats del Parlament— era contestar-li urgentment. I vam enviar l'informe complet de l'actuació el 14 de gener, és a dir, pocs dies després de la data final d'incompliment, que era el 5 de gener, i, després, vam actuar en l'altre tema, de comissions de parc i de brigada.

Atesa l'aprovació realitzada, pendent d'algunes contestes, el 14 de desembre, per la Comissió Nacional de Coordinació, jo mateix vaig fer una ordre, el 17 de gener de 1983, que figura en el *Diari Oficial de la Generalitat*, número 296, del 21 de gener, i hi vaig fixar la composició de les quatre comissions de brigada i de les vint-i-vuit comissions de parc amb representació efectiva de dos-cents noranta-dos municipis.

Aquestes són les xifres. Ja poden demostrar al Diputat senyor Alay que la complexitat d'aquesta creació segurament exigia un termini més llarg de tres mesos, i que segurament els tres mesos que va fixar el Parlament eren curts, perquè amb les dates d'actuació que jo he anat indicant al senyor Alay, veurà que, des del primer moment, es va actuar, i que no hi ha hagut retard de l'Executiu, però tots aquests contactes amb l'Associació i la Federació de Municipis, i la definició dels criteris, ha fet que, realment, aquest termini de tres mesos ens resultés curt.

Immediatament, entre el 24 i el 27 de gener, es comunicà a totes les entitats representades en les comissions la creació d'aquestes comissions, i se'ls sol·licità el nomenament dels seus representants. En aquests moments precisos, s'estan rebent els nomenaments dels representants, que permetran de realitzar les sessions constitutives de les comissions de brigada abans del 15 de març proper —el termini s'allarga, però és un fet— i de la totalitat de les comissions de parc per a abans del dia 30 d'abril.

En conclusió, senyor Alay, haig de dir que, des de l'aprovació de la Moció, s'inicià el procés; crec que es desenvolupà correctament el procés de constitució de les comissions de parc i de brigada, i que, si aquest procés no és clòs, és únicament i exclusivament a causa de la complexitat —que, en el moment de votació de la Moció, tots nosaltres potser no pre-
vèiem— de la tasca a realitzar.

En tot cas, vull assegurar al senyor Diputat que aquest Conseller que parla i tot el Consell Executiu tenen un respecte total al mandat del Parlament; hi ha un desig de compliment de les Mocions en el termini i que creiem que aquest tràmit parlamenari, previst en el nostre Reglament, el qual permet davant del Ple una explicació, que jo he procurat que fos la més completa possible, és un tràmit parlamentari útil per a demostrar que el Consell Executiu, quan no pot, ho explica amb arguments que jo crec enraonats, i que, en tot cas, reitera el seu desig, la seva voluntat de complir estrictament els mandats del Parlament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Alay pot ara replicar per un temps limitat, si ho desitja. Jo diria uns cinc minuts, com a màxim.

El Sr. ALAY : Bé, només —de l'escó estant— voldria dir que sóc perfectament conscient que la Moció que es va aprovar establí un termini que potser era un pèl massa just, i tant més

quant després hi va haver una qüestió amb la qual no es comptava en aquell moment, que va ser tota la problemàtica dels aiguats. Tot això justifica, certament, que hi hagi pogut haver un retard. També hauria de dir que l'informe que ha presentat la Conselleria sobre el compliment de la Moció, el 14 de gener, era molt ampli, era correcte, però del que nosaltres ens queixem és, senzillament, que, en veure que no es podia haver lliurat el dia 5, es vagi haver d'esperar que el dia 11 presentéssim nosaltres la denúncia d'incompliment per tal que, aleshores, el dia 14, fos lliurada. Si ho haguessin fet el dia 20, no sabem si també s'hauria retardat uns dies el lliurament. Demanem, senzillament, que quan es vegi que s'apropa la data per a complir i no s'hi pot donar la resposta adequada, simplement es comuniqui a la Mesa del Parlament perquè penso que, aleshores, cap Grup no podrà considerar que s'hagi

incomplert.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Conseller no desitja afegir res més? *(Pausa.)* Bé, els Grups parlamentaris que no han intervingut en el debat poden, evidentment, fixar la seva posició, si ho desitgen, d'acord amb les normes establertes. *(Pausa.)* Bé, no desitjant ningú fixar la posició, hem acabat aquest punt de l'ordre del dia.

Donat l'hora que és, no podríem, certament, acabar l'ordre del dia si no és reprenent la sessió després de sopar, i amb el risc d'acabar relativament tard. Aleshores, sembla preferible d'interrompre-la en aquest moment, i continuar demà al matí, a dos quarts d'onze.

Se suspèn la sessió.

(És un quart de nou del vespre.)

CONDICIONS PER A LA SUBSCRIPCIÓ

- 1.— La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.
- 2.— La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.
- 3.— El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Diari, però sense dret als exemplars no rebuts.
- 4.— L'Administració del Diari pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció.

BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Nom

carrer núm.

telèfon població

districte postal

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

desitja subscriure's a

☐ { DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA i al
BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

(subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions impreses adjuntes, a partir del diade..... de.....

fins al 31 de desembre de 198

Amb aquesta finalitat, i amb data de..... de 198 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gir / taló al portador)

..... dede 198

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA, Palau del Parlament,
Parc de la Ciutadella, Barcelona-3